

KRONIKA

Polskiego Towarzystwa

Tatrzańskiego

Oddział »BESKID«

w Nowym Sączu

1998

Część I

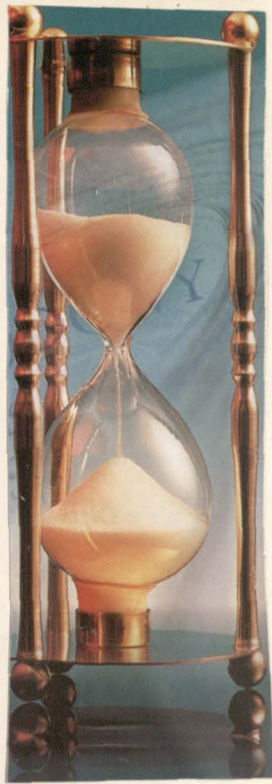
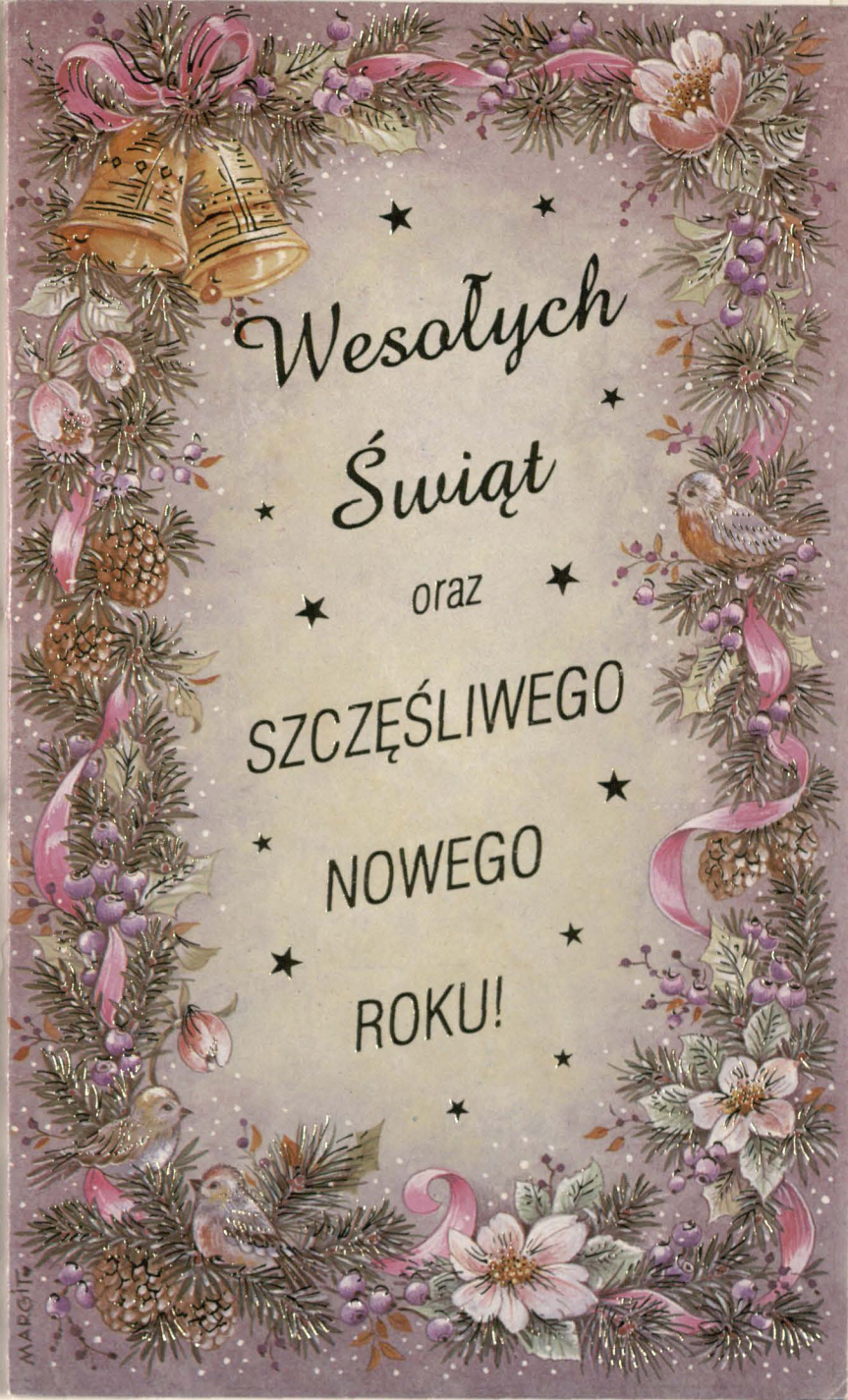

W Dolinie Malej Laki

Kronika
Oddziału
PTT
"Beskid"
w Nowym
Sączu.

1998

↑
 Czas pracuje
 zawzięcie i tym
 samym zaczęłam
 9-ty rok w pisaniu
 krotki saoleckiego
oddziału PTT.
 Na wstępie jeszcze
 życzenia jakie ma
adres Prezesa PTT
 dotarły dla naszego
 oddziału. Od osób

z nami
 zaprzyjaźnio-
 nych,
 od kolegów
 w wędro-
 waniu a nawet
 z
 Casablanki.

fol. A. Glanda i W. Echeński

Wszystkiego ^{WYWI SACZ} najlepszego
z okazji zbliżających się
Świąt Bożego Narodzenia
oraz szczęśliwego Nowego
Roku dla wszystkich
członków PTT z grupy
Wojciech Berezowski

KRAJOWA AGENCJA WYDAWNICZA

PTT

biuro podróży „Pienin

Narutowicza 3

33-300 Nowy Sącz

ozn. kod

pbc

Wszelkie prawa zastrzeżone

Radosnych ŚWIĄT BOŻEGO NARODZENIA

oraz pomysłności w NOWYM ROKU

Prezesowi i wszystkim członkom

Oddziału BESKID w Nowym Sączu

życzy

Zhenyck

prezes Oddziału PTT w Bielsku-Białej
w imieniu członków Oddziału

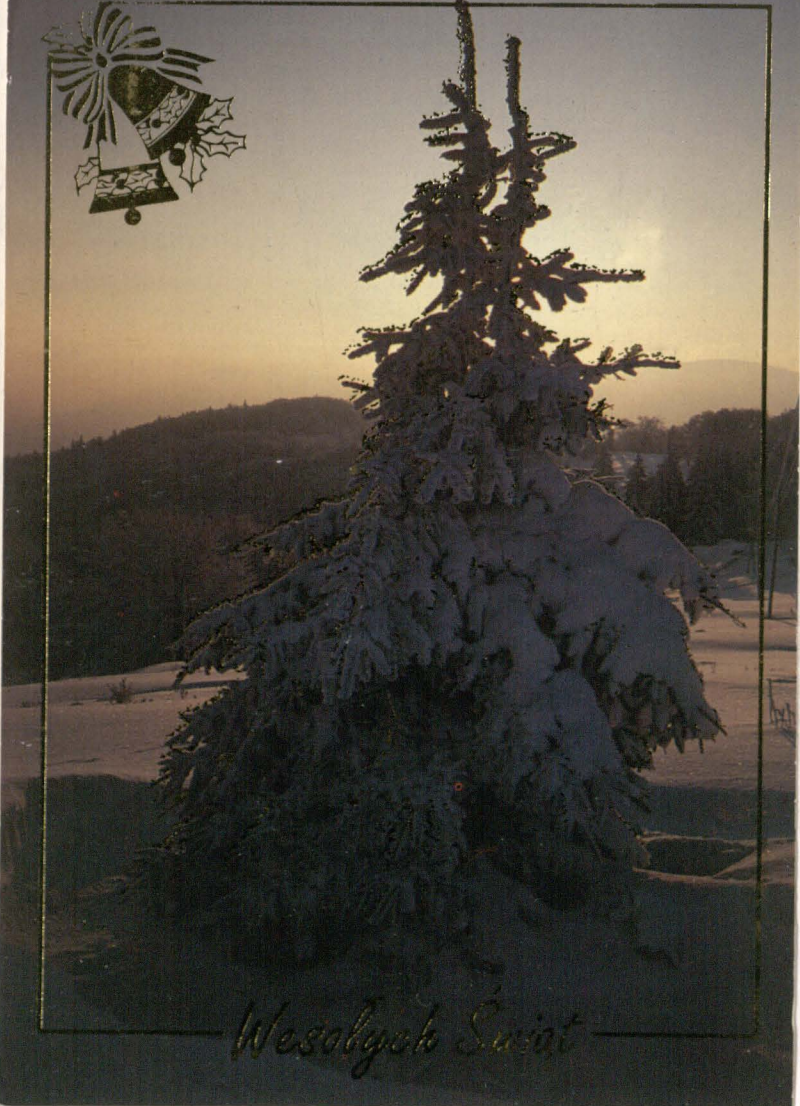
B-B, grudzień 1997r.

↑
Czas pracuje
Zawsze i tym
Samym Zaczęłam
9-ty rok w pisaniu
kroniki saoleckiego
oddziału PTT.

Na wstępie jeszcze
zyczenia jakiego na
adres Prezesa PTT
dotarły dla naszego
oddziału. Od osób
z nami
zaprzyjaźnio-
nych,
od kolegów
w wędro-
waniu a nawet
z
Casablanki.

Radosnych
Świąt

Wesołych Świąt

wszelkie prawa zastrzeżone
Warszawa, ul. Wiernicza 45
tel./fax 642-78-07

Spodnych, meszch
Świąt Bezpieczeństwa
oraz zdrowia

i wszelkiej pomyślności
w Nowym Roku

zyczy
Anita D.

Kochais, Bis Marochenié 1997

N.P. Maciej Karamba

B.P. "Reming"

ul. Narutowicza 3

Nowy Sącz

33-300

Two
Maciej Karamba

Podnieś wzrok! Boże Świątki...
Bogactw! Trojenną Słowami
Radość, ek, zohorych i petych
refleksi! Świąt Bożego Narodzenia

zyczy Stefania

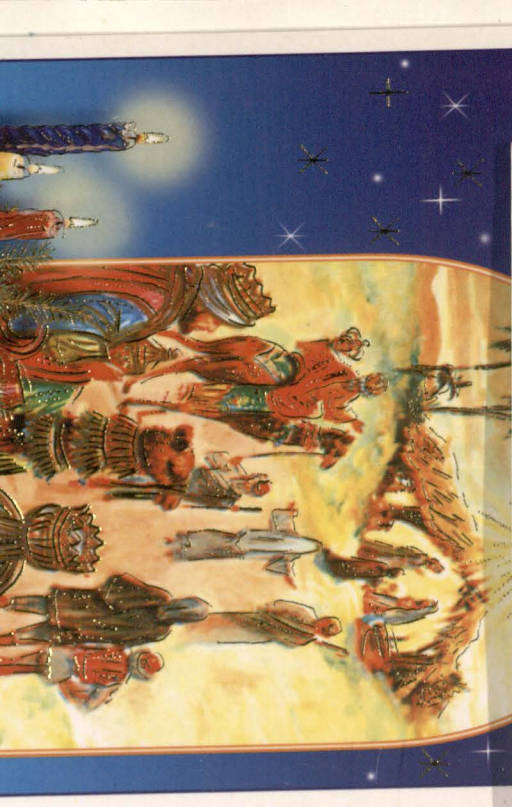
Chocim 16.12.97

(Trebacz)

Wesoło

wszelkie prawa zastrzeżone
Warszawa, ul. Wiernicza 45
tel./fax 642-78-07

MACIEJ ZARĘBA
ul. Królowej Jadwigi
43 m.7.
33-300 Nowy Sącz

Zdrowych i wesolych świąt
Bożego narodzenia. Szampański
go sylwestra i wspaniałych
wycieczek w Nowym Roku życzy
Szymon z Rycecki.

tel. J. Szczotka

m/s „ZIEMIA TARNOWSKA“

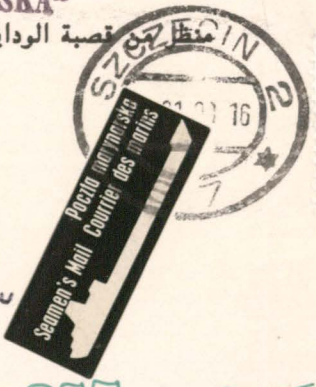
Vue Kasbah l'oudaya rabat

قصبه الوداية الرباط

Wszystkim członkom i sym-
patykom PTT wiele radości
z przebiegiem w pracy,
owoc satysfakcji z pracy
w PTT i no niec PTT w
tym nadchodzącym 1998 roku
zyczy

Jolanta Stec

Króć PTT - success.

PTT - „Co Słychać“

NP Vice Prezes Jarosław Maciej

ul. Królowej Jadwigi 43/7

33-300 Nowy Sącz

Poland

Marque Déposée
Réf N° :347

Casablanca 25.XII.97.

Szczęśliwego
Nowego Roku

i całego 1998 roku
zyczy Wszystkim
Klasie Kronikarsk.

Sylwestrowa Msza św. „Ludzi Gór”

Jaworzyna Krynicka
(1114 m n.p.m.)

„Góry i pagórki
błogostawcie Pana,
Mrozy i zimna
błogostawcie Pana,
Lody i śniegi
błogostawcie Pana,
Chwalcie i wywyższajcie Go
na wieki.”

Nowy rok - nowy sezon

Szampan na Jaworzynie

Od 1997 (31 grudnia) do 1998 roku (1 stycznia) trwała wycieczka nowosądeckiego Oddziału „Beskid” Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego. Jak co roku przywitano Nowy Rok w górach, po mszy św. odprawionej dla kilku setek zimowych turystów przez księdza Józefa Drabika, kapelana Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego

Świętowanie świętowaniem, ale trzeba było przystąpić do „normalnej” działalności. Rozpoczęła ją wycieczka na Czerzyżne w Beskidzie Niskim. A na kolejne niedziele (i nie tylko) PTT zaprasza: na Łabowską Halę (11 bm.), na Chełm (Beskid Niski - 18 bm.), na kulig do Rytra (24 bm.) i na Przehybę (25 bm.). Przypominamy, że są to propozycje skierowane do wszystkich, nie tylko do członków PTT.

Podobnie jak w spotkaniu opłatkowym, które odbędzie się w najbliższą sobotę (10 bm.) i połączone będzie z pokazem przeżrocy z ubiegłorocznych wypraw.

(JAZ)

6 stycznia 1998r.

„Dziennik
Polski”

Szczęśliwego Nowego Roku

i całego 1998 roku
życzyć wszystkim
klasz krowikars.

Sylwestrowa Msza św. „Ludzi Gór” na Jaworzynie Krynickiej

Tradycja nocnego sylwestrowego pielgrzymowania na Jaworzynę Krynicką i noworocznej Mszy św. pod szczytem - przy ołtarzu polowym, przed Ośrodkiem Kultury Turystyki Górskiej PTTK - została zapoczątkowana w roku 1988. Jej inicjatorem był ks. Józef Drabik, ówczesny wikariusz z kościoła parafialnego pw. Wniebowzięcia NMP w Krynicy Zdroju /diecezja tarnowska/, duszpasterz młodzieży i przewodnik beskidzki PTTK.

W pierwszej tego rodzaju, w polskich górach uroczystości religijno-turystycznej uczestniczyło ok. 200 osób, a organizacją kilkugodzinnego przemarszu zajęli się członkowie krynickiego Oddziału PTTK, którego prezesem jest jeden z organizatorów mgr Stanisław Winter oraz GOPR-owcy. Główna kolumna wymaszerowała wieczorem z centrum uzdrowiska po modlitwie i błogosławieństwie w kościele zdrojowym, którego od kilku już lat udziela też wytrawny turysta, zdobywca dużej złotej GOT ks. Jan Augustyn. Pielgrzymka podąża zielonym szlakiem do doliny Czarnego Potoku, gdzie łączy się z drugą grupą idącą z Krynicy Dolnej.

Mszy św. we wspaniałej zimowej scenerii, na ośnieżonej polance, rozjaśnionej blaskiem lamp, pochodni i rozgwieżdżonego nieba, przewodniczył ks. Józef Drabik, który wygłosił okolicznościową homilię poświęconą górom - „świątyni Pana“, do której zawsze powinniśmy przybywać z czystym sercem. Najświętsza Ofiara była sprawowana w intencji wszystkich ludzi gór, a szczególnie za Tego, który dziesięć lat wcześniej z polskich gór zawędrował na „najwyższy szczyt chrześcijaństwa“ - Wzgórze Watykańskie. Do Ojca św. Jana Pawła II wysłano później depeszę z życzeniami noworocznymi oraz informacją o pierwszej Mszy św. pod szczytem Jaworzyny; ks. Karol Wojtyła kilkakrotnie przebywał na turystycznych trasach w okolicach Krynicy, zarówno latem, jak i zimą na nartach. Modlono się także o pomyślność Ojczyzny obchodzącej w 1988 r. 70 rocznicę odzyskania niepodległości. Przypomniano w związku z tym, że pierwsze schronisko na Jaworzynie Krynickiej, oddane do użytku w roku śmierci marszałka Józefa Piłsudskiego, nosiło właśnie jego imię. Mało kto z uczestników tej niecodziennej Liturgii przypuszczał wówczas, że już za kilka miesięcy możliwe będzie przywrócenie schronisku historycznego patrona.

Zainteresowanie tą oryginalną formą zegnania Starego i witania Nowego Roku, w której bierze udział nie tylko młodzież grająca na gitarach i śpiewająca kolędy i piosenki religijne, towarzyszyło niezmiennie kolejnym sylwestrowo-noworocznym pielgrzymkom na Jaworzynę, mimo nie zawsze łaskawej i sprzyjającej takim nocnym wędrówkom zimowej aurze. W 1989 r. w drugiej uroczystej Mszy św. pod szczytem uczestniczyło już prawie pół tysiąca osób, a grono kapłanów sprawują-

cych Eucharystię powiększyło się z trzech do ośmiu. Każdego roku wyprawa miała odrębne hasło najczęściej cytując z Pisma św., a począwszy od 1989 r. A. Rojna przygotowywał okolicznościową artystycznie wykonaną kartkę. Dochód z jej sprzedaży organizatorzy rokrocznie przeznaczają na różne cele społeczne /na przykład w 1991 r. na odbudowę schroniska na Przehybie, a w 1993 r. na budowę Katolickiego Schroniska Młodzieżowego im. Bł. Piotra Jerzego Frassatiego w Krynicy-Słotwinach, gdzie proboszczem parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa został inicjator jaworzyńskich Mszy św. ks. Kan. Józef Drabik/. Z roku na rok poprawiła się też strona organizacyjna imprezy: dzięki wielkiemu zaangażowaniu działaczy turystycznych M. Dziubanika, St. Śliwy, W. Sadego, a przede wszystkim kustosa ośrodka KTG na Jaworzynie Pani dr inż. Danucie Reško do perfekcji doprowadzono oświetlenie, nagłośnienie i dekorację ołtarza polowego na wzór „szopy betlejemskiej“. Oprócz sezonowych czasowiczów i kuracjuszy, którzy nie rzadko z tej okazji po raz pierwszy w życiu dzielnie maszerują na Jaworzynę, wśród uczestników nie brakuje stałych pielgrzymów - miłośników Beskidu Sądeckiego z różnych stron Polski /a w ostatnich latach nawet z bliskich i dalekich krajów/, osób w różnym wieku i o różnej kondycji fizycznej, różnego stanu - obok świeckich także duchowych, kleryków i sióstr zakonnych /obecni są też przedstawiciele miejscowej wspólnoty grekokatolickiej/ oraz różnych zawodów. Zdecydowana większość uczestników przyjmuje Najświętszy Sakrament.

W 1991 r. po raz pierwszy jaworzyńską Mszę św. koncelebrował i homilię wygłosił ks. dr Jan Styra - bp pomocniczy z Tarnowa, a liczba wiernych przekroczyła 700 osób. W 1993 r. ołtarz polowy nie mógł pomieścić celebransów /było ich 11/, którym ponownie przewodniczył bp J. Styra. Weteran jaworzyńskich pielgrzymek /8 razy/ Ks. Józef Pachut - przywiózł z Tarnowa 50-osobową grupę słuchaczy diecezjalnego radia „Dobra Nowina“. Co roku pod Jaworzyną turyści modlą się w intencji Ojca św. - ale w Liturgii w szczególny sposób wspomina się również tych ludzi gór - przewodników turystycznych, działaczy ochrony przyrody, goprowców, alpinistów i himalaistów, którzy odeszli już do Pana. W kolejnych latach modlono się więc za tragicznie zmarłych podczas górskich wspinaczek Jerzego Kuczkę, Wandę Rutkiewicz i Bogusława Probulskiego oraz za długoletniego kierownika schroniska PTTK na Przehybie w Beskidzie Sądeckim - Jana Bielaka.

Zainteresowanie uczestnictwem w niezwykłej Mszy św. nie osłabło w ostatnich latach. Co roku docierają tu nowi miłośnicy górskich szlaków, nie brak też stałych obozów młodzieżowych tradycyjnie wypoczywających na przełomie roku w Krynicy i okolicach /m.in. liczne ogólnopolskie grupy salezjańskie i saletyńskie oraz Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży z diecezji tarnowskiej/. W ostatnim roku /1996/ ponownie - już po raz czwarty - uroczystej Liturgii przewodniczył bp Jan Styra,

któremu wśród 12 kapłanów towarzyszyli m.in. kapelan krynickiego uzdrowiska ks. Dziekan Kazimierz Markowicz oraz ks. Proboszcz słotwiński Józef Drabik, budowniczy pierwszego w kraju Katolickiego Schroniska Młodzieżowego im. Bł. P. J. Frassatiego. Po raz pierwszy jaworzyńską Mszą św. zainteresowała się w ub. r. ekipa TVP, z niemalym trudem nagrywając reportaż z całej pielgrzymki.

Jubileuszowa, dziesiąta sylwestrowo-noworoczna pielgrzymka miłośników gór na Jaworzynę Krynicką odbędzie się pod hasłem :

„Góry i pagórki błogosławcie Pana,
Mrozy i zimna błogosławcie Pana,
Lody i śniegi błogosławcie Pana,
Chwalcie i wywyższajcie Go na wieki !“

(Księga Daniela)

Towarzyszyć jej będzie zmieniony krajobraz tej części Beskidu Sądeckiego, bowiem w dolinie Czarnego Potoku wyrosła w ciągu ostatniego roku stacja kolejki gondolowej, a budowa konstrukcji całego wyciągu i nartostrad zmieniła całkowicie wygląd tej części Popradzkiego Parku Krajobrazowego. Inwestycja ta z pewnością spowoduje wzrost ruchu turystycznego w rejonie Jaworzyny, a co za tym idzie i zagrożenie środowiska naturalnego. Zapewne nie zniechęci to prawdziwych miłośników gór do dalszego sylwestrowo-noworocznego pielgrzymowania do „świątyni zbudowanej nie rękami ludzkimi“.

Andrzej W. Kaczorowski

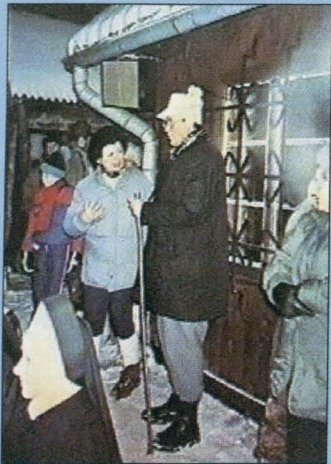
Bp Jan z turystycznym pastorałem

Szczęśliwego
Nowego Roku

i całego 1998 roku
zyczy Wszystkim
Klasz Krowikars.

Ks. J. Drabik wręcza w imieniu Przewodników beskidzkich
ks. Bp J. Styrnie turystyczny pastorat

Kustosze KTG D. Reško w rozmowie z ks. Bp J. Styrną

Jaworzyńscy pielgrzymi

Pamiątkowe plakietki
autorstwa Aleksandra Rojny

Opracowano w składzie: ks. J. Drabik, M. Dziubanik,
A. W. Kaczorowski, D. Reško, A. Rojna, S. Winter, A. Stafin
Układ w komputerze: M. Fryda
Wydano nakładem Oddziału PTTK w Krynicy

Nowy rok
- nowy sezon

Szampan
na Jaworzynie

Od 1997 (31 grudnia) do 1998 roku (1 stycznia) trwała wycieczka nowosądeckiego Oddziału „Beskid” Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego. Jak co roku przywitano Nowy Rok w górach, po mszy św. odprawionej dla kilku setek zimowych turystów przez księdza Józefa Drabika, kapłana Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego

Świętowanie świętowaniem, ale trzeba było przystąpić do „normalnej” działalności. Rozpoczęła ją wycieczka na Czerzyżne w Beskidzie Niskim. A na kolejne niedziele (i nie tylko) PTT zaprasza: na Łabowską Halę (11 bm.), na Chełm (Beskid Niski - 18 bm.), na kulig do Rytra (24 bm.) i na Przehybę (25 bm.). Przypominamy, że są to propozycje skierowane do wszystkich, nie tylko do członków PTT.

Podobnie jak w spotkaniu oplatkowym, które odbędzie się w najbliższą sobotę (10 bm.) i połączone będzie z pokazem przeżyci z ubiegłorocznych wypraw.

(JAZ)

6 stycznia 1998r.
„Dziennik
Polski”

Relacja: Małgosia Kieres
Dotyczą: Maciej Laremba
Seszek Małota

31 grudnia 1997
na 1 stycznia 1998 r.

Promowali: } Małgosia Kieres
Organizowali: } Maciej Laremba

Jaworzyna Krynicka - 1114 m.n.p.m.
Czarny Potok - O.W. "Gromada"

Il. uczestników: 53 osoby -
w tym Jola
i Joseph, goście
z Holandii.

Już po raz czwarty
wspólnie, 53-osobowa
grupa przywitaliśmy
Nadchodzący rok w gorach.
Spotkaliśmy się na
"Sylwestrowej Mszy Świętej
Sudzi Góř" na szczyście
Jaworzyny Krynickiej.

Odwołaję się do Małgosi:

"Była to jubileuszowa, dziesiąta msza, organizowana
przez ks. Józefa Drabika, który zapożyczył się być kapłanem
Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego. Myślałem przewodniczącym,
w tym roku był cytował: "... góry i pagórki - błogostawie Pana,
możę i zimno - błogostawie Pana,
lody i śniegi - błogostawie Pana,
chwalcie i wznieszajcie Go na wieki..."
I tej nocy było i mroźno i śnieżno, no i ... były góry"

Było też pigwie,
rozgniezione
mięso i na bek"
księżycą."
W tej scenarii
nasza grupa
dotarła na
szczyt Jaworzyny
Krynickiej.
Najpierw jedliśmy
grupa podchodziła
z centrum
linijcy przez
Góřę Krzyżową,
do Czarnego
Potoku, gdzie
druga grupa

31 grudnia
1998r.
Msza św. na Jaworzynie
Krynickiej. koncelebra 20 księży
na czele z biskupem Janem Styrną.

już tam
Czekata. Czekata
 Koto stacji
Kdeju gondolowej,
 która miała być
 czynna wg zapowiedzi
 w prasie ale niestety
 nie kursowała.
 Msza święta
 była odprawiana
 obok obiektu
 Ośrodka Turystyki
Górskiej.

31 grudnia 1997r. Szopka przy otwarciu polowy na
Tawornym
Przywiekiej.

Obok otwarcia była
 też podświetlona
luzia Chojnika.
 Wśród księży
 byli księża aż
 z dalekiego Meksyku.
 Homilie wygłosił
 duszpasterz „dudzi
gor” - bp. Jan Styma.
 A uczestników w
 tej mszy św.
 było ok. 1000
 wiernych.

31 grudnia 1997r. Nasza grupa podczas mszy św.

Msza św., sy lwe-
 showa zakon była
 się tuż przed
północą.
 I zaraz w niebo
 strzelały silne
 ognie no i...
 kokki od szampanów.
 Piono to oluzio
 ognisko przy
 którym pieczono
kiebasa i zucenia,
zucenia, zucenia.

31 grudnia 1997r. Toast noworoczny. Kapela i szeluta PIT.

Przy ognisku był też bigos noworoczny zafundowany przez księdza biskupa. Było sympatycznie ale trzeba było schodzić gdyż reszta nocy sylwestrowej grupa wielu pre- balowców w jednym z domków "Gromady" w Czarnym Potoku. Przy schodzeniu karidki "ładował" mimo iż odśnie wie było ślisko.

1 stycznia 1998r. Czekamy na otwarcie soli.

Sala zaraz releko- nowat Sesiek Matola. A właściwie okrojonych goli zasadnicza dekoracje, przygotował wcześniej. La część gastro- nomiczna, i nakrycie stolów odpowiedza Matyosia Kieres. Dzielnie sekundo- wata in Czesia Janik a o muzykę opłat Maciek, in goli nie tańca cy.

1 stycznia 1998r. Żył jest wesoło i ciepło!

Panie skarżyły się tylko, że mimo iż Parów było bardzo mało to siedzieli przy stolach i prowadzili "długie Polaków nozmowy" a Panie musiały tańczyć same. Co za leniuchy! W noc sylwestrową, i wie tańczyć? A fe!

1 stycznia 1998r. Czarny Potok - sala w domku "Gromady"

1 stycznia 1998r. Pewnie bawię się

1 stycznia 1998r. z fasonem!

1 stycznia 1998r. Co widać! Brawo!

Niestrudzoną tancerką,
okazała się 10-letnia
Agieszka Rzepka,
tańcząca w białej kreacji
balowej.

A balowano do "białego
nana". Do potudniowych godzin.
Chyba żaden bal
w Krynicy nie zakończył
się tak późno!

1 stycznia 1998r.

Agieszka nawet
młodego skarbnika
powołała w tany.

1 stycznia 1998r.

1 stycznia 1998r.

Panie cały czas trzymały fason zabawy!

A jaka była karta dań?

- barszcz czerwony
- bigos
- szurek z jajkiem
- śledzi^o obwojako przyrządzony i sałatka śledziowa
- różne inne sałatki
- różne wędliny
- sery żółte
- jajka w sosie majonezowo-cytrynowym
- marmosowane grzyby, papryka, ogórki.

1 stycznia 1998r.

- kilka volzajów
- ciast
- owoce
- kawa, herbata i inne napoje.

A Matgosiu czy wobby "rozmowej" nie było?
Krawikarsie wie wiemy.

Wszyscy zamierzali, że na drugi rok będzie tak samo i również tutaj. Zobaczymy.

1 stycznia 1997r. «Abdul i jego kobieta».

1 stycznia 1998r.

Niekwestionowanemu choć
 tym razem nie koronowanemu
 "królem balu" był Seszek
Małota czyli jego Wysokości
ABDULL, który miał
 bardzo liczny harem
 a ponieważ w nim zaprowadził
 za pomocą bata.
 Miał też obowiązek
 obtańcowyści cety
 haremu.
 Co więcej na zdjęciu
 jego Wysokości
 wykonująca materycie
 ← ten obowiązek.

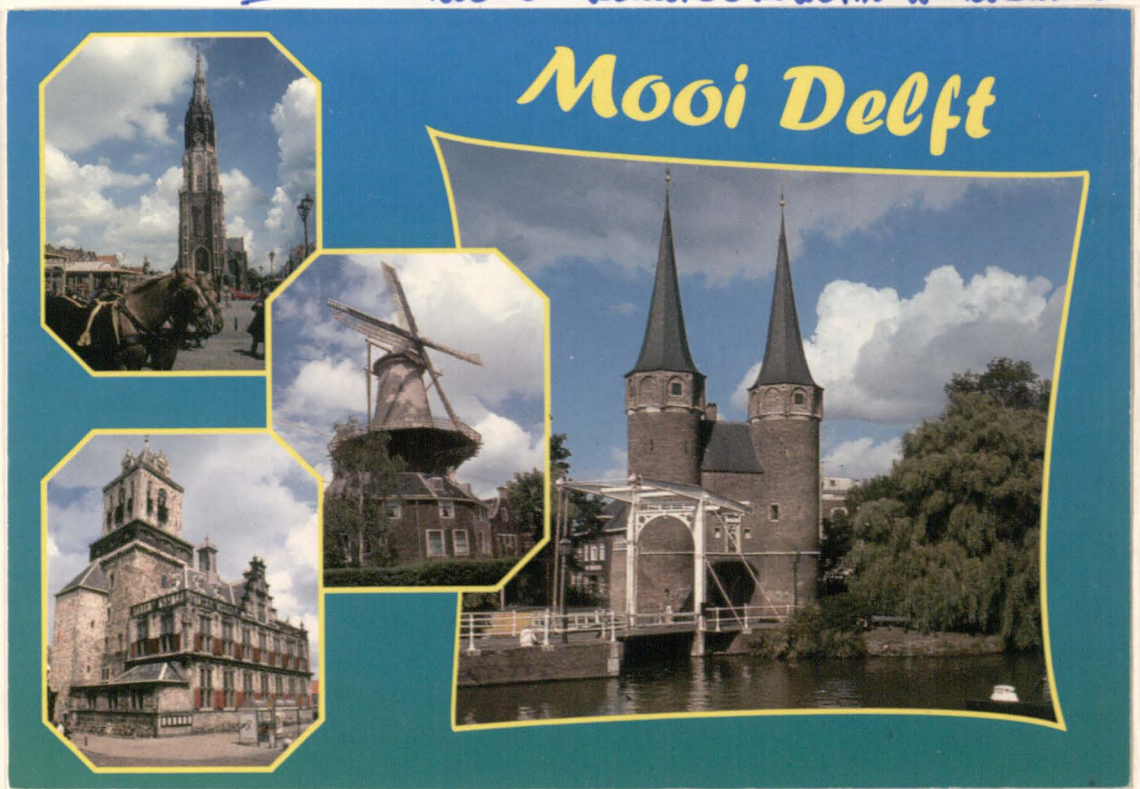

1 stycznia 1998r.

1 stycznia 1998r. Jego Wysokości Abdul nawet zapowiedział ze swoim haremem dla potrzeb kroniki.

Byli też na tym balu goście z Holandii: Jola i Józef Jraorziakowscy, którzy w lutym przysłali do nas kartkę z życzeniami i podziękowaniami oraz 4 zdjęcia z tego spotkania, które zamieszczyłem w kronice.

1 stycznia 1998r. Jego Wysokość Abdul nawet zaprosił ze swoim haremem dla potrzeb kroniki.

Byli też na tym balu goście z Holandii: Jola i Józef Jastrząkowscy, którzy w lutym przystali do nas kartkę z życzeniami i podziękowaniami oraz 4 zdjęcia z tego spotkania, które zamieszczałem w kronice.

31 grudnia 1997r. Jastrząkowie.

Janem. 4. II 1998

Moc serdecznych podziękowań Holandii wraz z podziękowaniem a umożliwienie nam spędzenia z Państwem ak miłych i radosnych chwil w gronie "ludzi gór" przesyłają: Jola i Józef Jastrząkowie

Tem wieczór sylwestrowy pozostanie na zawsze w naszej wdzięcznej pamięci.

Zeker weten, een bijzondere jaarwisseling.

Tot een volgende keer!

Józef.

Copyright Uitgeverij Van der Meulen Sneek bv., Tel. 0635 50-19953

13.669

1 stycznia 1998r. Toast noworoczny

31 grudnia 1997r. Jaworzyna Krynicz . Przy szopce .

Fot. Józef Naorniakowski

1 stycznia 1998r. Toast noworoczny . Czarny Potok .

Fot. Józef Naorniakowski

1 stycznia 1998r. Przebiera się pierwsza żona Abdula.
Fot. J. Naonziakowski

Małgosia w swej relacji zwraca uwagę na fakt, że schronisko na Jaworzynie Krynwickiej w ten szczególny wieczór było niedostępne ani dla skorzystania z toalet, ani z bufetu. Schronisko, które powinno służyć turystom zostało zamienione na elegancki hotel gdzie był bal dla ludzi we

frakach i elegancjach i toaletach pań. Włócąc się dołączając do nich. Mosi miano Schroniska o mie hotelu z quirkami. Masy Małgosi nację, toż to skandal! i mały w ławice odnotować. Krawicki.

1 stycznia 1998r. Czarna Potok. Abdul ma pierwszą żonę zbił a teraz holubi ją biorąc na kolana. A jak się wstydzę, że tak był okrutny!

Fot. Józef Naonziakowski.

Relacja: Krzysztof Łuczkowski
 Zdjęcia: Małgorzata Kieres
 Przewodnik: Krzysztof Łuczkowski

4 stycznia 1998r. 2.
 Czertyżne
 Il. uczestników: 8 osób

4 stycznia 1998r. Przed drewnianym kościołkiem w Wysowej

Ta mała grupka 8-osobowa spenetrowała ciekawy zakątek naszego regionu. Regionu związane do 1947r. z Łemkami.

Linia PKS-u przez Grybów, Uście Gorlickie dojechała do Wysowej.

Udaje im się zobaczyć wnętrze cerkwi prawosławnej pod wezwaniem Michała Archanioła.

Kościółek z okresu międzywojennego, architektonicznej harmonii pod wezwaniem Najświętszej Marii Panny otoczonej tylko (wewnątrz) przez kratę w przedsionku. Potem już wyuszają przez Przełęcz

Hutniańska, do Ropek.

Pogoda nie była ciekawa ale temperatura plusowa.

Ślisko, albo lód, albo błoto.

Widoki na trasie ciekawe i chyba pogoda się poprawi.

4 stycznia 1998r. Przełęcz Hutniańska - krzysiek objaśnia panoramę.

W Ropkach oglądaliśmy
resztki na wielkim cmentarzu
i miejsce po pięknej 18-wiecznej
cerkwi.

Zabrano ją w 1979r do
Skansenu - muzeum w Sandku.

Ale nie "stanęła" w Skansenie.

Dyskutują wszyscy czy już
Ibutila lub Iquita
w którymś z magazynów
Skansenu?

Nikt nie wie co się z nią
stało. A może spłonęła gdy
palono się wszystko
w sanochu Skansenie?

Idziemy dalej.

Pogoda zamieszkała młg
naszuch prognoz poprawić
się, to się psuje.

Śnieg i grad.

Biegłem przez jar
Idziemy do bacówki.

4 stycznia 1998r. Cerkiew w Wysowej.
kiedyś greko-katolicka
obecnie prawosławna
p.w. Michała Archanioła.

4 stycznia 1998r. Ropki - cmentarz unicki.

4 styczeń 1998r. Ropki - fragment cmentarza
runiciego.
Szkała, że to zdjęcie
takie ciemne.

4 styczeń 1998r. Ropki - baciówka w której mogliśmy
się schować podczas dużego,
mającego opadu śniegu i gradzi.
Baciówka została wybudowa-
na przez podhalańskich górali.

Rozpalamy we wnętrzu
 baciówki małe ognisko
 i są, La Chuitę,
 pieczone tradycyjne
 wielbaszki, jabłka.
 Gdy przestaje
 padać, wychodzimy
 z tego ciepłego
 miejsca,
 i spokojnym
 marzeniem dochodzimy
 na przełęcz Szipka.
 Nawet ukazuje
 się nam
 słońce.

4 stycznia 1998r. Ropki. Ognisko wewnątrz baciówki.

4 stycznia 1998r. Przed Przełęczą Szipka.

Dolinka, bardzo
 ładna, dochodzimy
 do nie istniejącej
 już wsi
Czerłyżne.
 Cel naszej
 dzisiejszej
 wędrówki.

4 stycznia 1998r. Czerłyżne.

4 stycznia 1998r. Czerłyżne. W głębi Czerłyż.

Po dawnej wsi pozostały tylko postumenty po wzyjach, kapliczkach. Widoczny jest wzyż Miedlesno, wstawiony w miejscu Cerkwi i cmentarza. W latach 1945-46 "dobrowolnie" wysiedlano stał ob. LSRK Semków a w 1947r w olziataniu Akcji "Wisła" na masę Liwie Odkrywane.

Dzisiaj, po tylu latach w mediach dyskutuje się "czy to było słuszne?"

Od cmentarza w Czerłyżnem idziemy w górę, na przełaj, lesnymi ścieżkami w kierunku Snietnicy.

Gdy przełodziemy przez Idziar wstaczą nam się widoki na Chelm, Janowice, Krynki.

Gdy schodzimy do górnej części Snietnicy czeka nas niemiła niespodzianka.

Rzeka Biała przez którą winniśmy przejść aby dotrzeć do przystanku PKS-u, tak wspomina, że miłt wie ma ochoty nawet zomoczyć w tej temperaturze nog. a trzeba by przełodzić na trw. bosaka.

Grupa decyduje się iść wzdłuż rzeki gdzieś ok. 1.5 km. Czyli wstępy, krzaki, błoto i nagle wysoka

4 stycznia 1998r. Widok na rzekę Białą.

piemona skala do pokonania. Gdy to wszystko grupa pokonuje i dochodzi do celu, brawuje się, że rzeka Białej nie trzeba

było przechodzić, gdyż
 szlak wraca na tą
 stronę rzeki co właściwie
 tak niecelownie
 pokonywali wszyscy.
 Przyjęto to z humorem.
 ← Gosią dostata od
 Kryska odznaczenie:
 "Hłetau Wielki Seiny"
 a wszyscy po obojętnie
 do mostu na rzece
 przeszli go tam
 i z pomocą
 a akcję nazwano
 "O jeden most
 za daleko".

4 stycznia 1998r. "O jeden most za daleko".

4 stycznia 1998r. Dawna cerkiew a. obecnie kościółek
rzymsko-katolicki p.w. św. Dymitra
wie wsi Śniethica.

Przesłany mi zobaczono wnętrza gdyż kościółek był
 zamknięty a na "szturmowanie" okrzykiem na plebanie
 nikt nie reagował.

Czekala nas już tylko podróż linia PKS-u przez
Florynkę i Boqusę do Nowego Sącza.

Wróciliśmy ok. godz. 17-ej.

Nie licząc spaceru w noc sylwestrową z Jaworzyny
kruciej do Czarnego Potoku była to pierwsza w 1998r.
pięta wędrowka na szlak organizowana przez
sądceki oddział PTT-u.

5 stycznia 1998r. Zebranie zarządu sądeckiego oddziału PTT w samego prezesa w biurze "Pieniny". Jaki przystojny zarząd!

Pierwsze zebranie zarządu w 1998r. Mnóstwo spraw do omówienia. Przede wszystkim majbliższe wycieczki w miesiącu styczniu, organizacja "spotkania opiatkowego" itd, itd.

Łdjęcia ze spotkania "opiatkowego" wykonali: Anna Totań Maciej Jaremba

Relacja: Anna Totań

10 stycznia 1998r. Przed spotkaniem towarzyskim na "opiatku" gdzie zaproszeni byli wszyscy członkowie PTT i honorowi goście maj pierw czynne było biuro samego prezesa i zarządu gdzie można było wszystko się dowiedzieć, kupić pamiątki, odznaki, ogłębnić obydwie tomy lewiulei (czyli to na zapęciu Wielociny Wiesiek Piprek) jak i co dla bytu tego oddziału najważniejsze opłacić zaległe czy bieżące składki członkowskie.

10 stycznia
1998r.

"Biuro dzieci". Zarząd w akcji.

Na najbliższe spotkanie podobnie jak w ubiegłym roku wypożyczono salę w osiedlowym domu kultury przy ul. Kottłarskiej. Przybyło 63 osoby.

10 stycznia
1998r.

A na zapleczu wszystkimi chętnymi do pomocy paniami zaproponowała Gosia Kieres a dzielnie pomagały jej Grażyna Świerczek, Jwionka Kowalczyk, Agnieszka Rzepka. Kroni Karłowi pozwolono polewać tylko 2 placki ale za to mogli skosztować pysznej resztki.
Wszystko!

A placki, ciasteczka były różne z roznych kuchni naszych pań.

Wszyscy elegancko odświętnie ubrani.
Niektórzy w stwibowe swetry PTT-u.

10 stycznia 1998r. Uroczysty moment wnoszenia ciast.
Panie wraz z Agnieszką robią to z szalonym wdziękiem.

10 stycznia 1998r. Wreszcie można uświadomo, oficjalnie rozpocząć spotkanie.
Prezes Maciej Jaremba wita zebranych, dziękuje wszystkim za pomoc w zorganizowaniu tego spotkania, wita zaproszonych gości, przedstawicieli władz miasta Nowego Sącza.
Jedną z kwestii sprawozdanie z działalności naszego oddziału w 1997r.
I cały czas czekamy na nowy numer "Beskidu". Tak się potem okazało - nie doczekaliśmy się. Zawiodła chęć kasa.

10 stycznia
1998r.

Wszyscy słuchają wypowiedzi
prezesa. Sala pełna gości.

10 stycznia
1998r.

Moment wręczenia odznak GOT-u
blizniaczkom - Agnieszce i Ewelinie
a przy okazji wieczniłam jaki ten
masz prezesa to wysoki chłop.

Wasi kroszkarz
 został posadzony
 obok reprezentanta
 władz wojewódzkich
 związanych
 z turystyką -
 Pana
Ryszarda
Cybulskiego.

Obok nas
 Państwo
Rogóżowie.

10 stycznia
1998r.

10 stycznia 1998r. maratnie części oficjalna.

10 stycznia 1998r. A to już tradycyjne „tamamie się opłakiewem”

Stoły pięknie przybrane.
Świątecznie.
Nastrojowo. To dzieło Gosi
Kieres.

Test szampan, są śdci.
Kawa czy herbata?
Coś z słodkości i nie
brakowało! Owoce.

Więc Leszek Matyła
zaprosił wszystkich do
opłodeń przeziwojny
włokomany przez niego
na wycieczce - Włochy
z Sycylią - Tunezja
jaka była w stępniu
1997r.

Była też Etna
i Wezuwiusz.

10 stycznia 1998r. Były rozmowy,
plany wojaży,

było rozmownie jak to
wśród braci ze szlaków.

Wszyscy się znają,
a krótko chodzący
tak mało poznawali
burze ze zdjęć, które
wklejał do krótki.

Zawiono się długo
wspominając miniony
1997r. i wierząc,
że z PTT i rok
1998 będzie
znowu bogaty
w wycieczki,
przygody, po prostu-
wolary.

I będzie!

10 stycznia 1998r. „Opłatek” PTT-owców.

Relacja: Maciej Laremba
 Zolęcia: Maciej Latemba
 Przewodnik: Władysław Kowalczyk

11 styczeń 1998r.
Łabowska Hala - 1061 m n.p.m.
Il. uczestników: 20 osób

Ta nasza zimna grupa wsiadająca na dworcu PKS do autobusu trochę zadziwila kierowcę. Było oprócz nas tylko 2-óch pasażerów. No bo kto oprócz PTT-owców w wiadziele jedzie do Łotnego?

11 styczeń 1998r. Łotne. Idziemy w kierunku Łabowskiej Hali.

Dlaczego Rysiek Patyk tak promieniuje?
 Czy tak odznacza się jego wdzięk? Amoże charzma?
 Bo władek tylko trochęczkę świeci. Przyp. kronikarza.

11 styczeń 1998r. W Nowym Sączu zostawiliśmy piękną wiosnę.
 A tutaj po 400-u metrach marszu śnieg
 i im wyżej idziemy, tym śniegu więcej.
 A Rysiek znowu świeci!

11 stycznia ↑ Łączy na się piemste podejście.
1998r.

11 stycznia
1998r.

Ponieważ śnieg nam
wogóle nie przeszkadzał
i szło się świetnie,
postanawiamy nie iść
bezpośrednio do Szabowskiej
Itali ale na gran
Itali Pisanej.

Przeszkadza nam
tylko mga.

Jak to Naciek w swej
relacji napisał: "Gdyby
Beskid Sadecki był
o 100 czy 200 metrów wyższy,
to mielibyśmy słoneczną
popołudnie, a pod nami
może mgła, gdyż cały
czas idąc gran przebijalo
momentami słońce
i lasur nieba!".

11 stycznia 1998r. Na granie koto Pisanej Hali.

Nie lubimy
mały ale miastety
tokarzyszy. Naw
na pewnej
← wysokości przez
cały czas.

Przed dojściem
do Szabowskiej
Hali zatrzymujemy
się aby rozpalic
ognisko. Są z tym
problemy:

Kazim Wojnarowski
komentuje to tak:
"jest gazeta, jest
ognisko, nie ma
gazety - nie ma
ogniska"

Ale wreszcie
się pali i wszyscy
pięka wielbasy,
jabotka.

11 stycznia Pomnik na Pisanej Hali.
1998r.

11 stycznia Pieką się same pyszności.
1998r.

Po zjedzeniu, ogrzaniu się idziemy w kierunku schroniska na Szabowskiej Hali.

11 stycznia
1998r.

Już w semonisku, które stynie
ze schłodności i wspaniałej kuchni.

A tuż razem "promieniuje" Władek.

Co oni z Ryskiem pubierali na siebie, może mają
kontakt z UFO?

11 stycznia
1998r.

Kazimierz zasemował sobie
wspaniałą gulasz.
Smacznego!

11 stycznia
1998r.

Maciek podpisał sam to zdjęcie że: "czujemy się jak w domu!" Mam mieszane uczucia gdzie w tym momencie jest myślanie Szanowny Serek? Czy aby nie za bardzo dobrze mu w tym schronisku się powodzi?!

11 stycznia
1998r.

Kuchnia chce muu podarować kota.
Ale kudego?

Wychodząc z tego
pustylnego
schroniska
wpisujemy się do
księgi pamiątkowej.

11 stycznia 1998r.

11 stycznia 1998r. Konkurencja dla schroniska. Igloo.

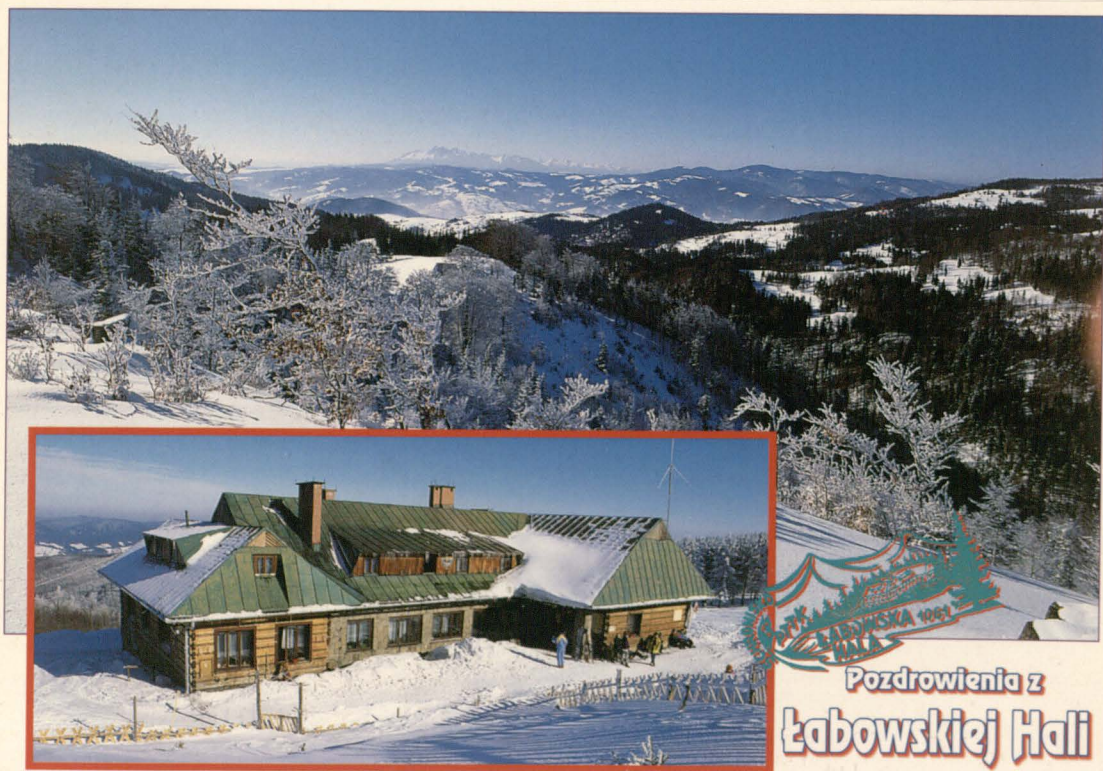

11 stycznia 1998r. Żegnał nas sympatyczny stróż schroniska.
Tylko smutno mu chyba było, że odchodzimy.

11 stycznia
1998r.

I znowu mgła. Wychodzimy
ze schroniska na Szabowskiej Hali
i kierujemy się w kierunku Somnicy.

Maciek aby udokumentować jak pięknie jest
położone schronisko i jak ciekawie gdy świeci
słońce zakupił tą kartkę do Kroszki.

11 stycznia
1998r.

Jeszcze mgła. Wychodzimy
ze schroniska na Szabowskiej Hali
i kierujemy się w kierunku Somnicy.

Maciek aby udokumentować jak pięknie jest
położone schronisko i jak ciekawie góry świeci
słońce zakupił tę kartkę do kroniki.

11 stycznia 1998r. To i wż ostatnia chwila odpoczynku na trasie.

Na tej chałupie,
szopie parę lat
temu był napis:
"Ok....a ale była
góra".

Robowaliśmy to
jako ciekawostkę
w kronice. Ktoś
wziął ją na piękno
języka pobliskiego
wymazał ten napis.
Chwała mu za to!

11 stycznia 1998r. A powodem było to strone podejście. My nim schodzimy.
Bez problemu.

11 stycznia
1998r.

Gdy zeszliśmy do Somnicy
napotkaliśmy "rower prowadzący człowieka".
Byliśmy już pewni, że dzisiaj za wycieczkę
zakończymy tradycyjnym kufelkiem piwa.
Zmylił nas tylko napis: "Kawiania".

Po tejśm stwierdziliśmy, że nikt nie pił kawy
a wszyscy piwo. Potem dojeżdżał do Piwnicznej,
przesiadka do innego autobusu i w Konku Sączu

byliśmy
o godz. 17-ej.

11 stycznia
1998r.

Kawiania? Wycap? w Somnicy.

Sprawy zwołanie z VIII Posiedzenia Zarządu Głównego PTT
jakie odbyło się w dniu 17 stycznia w Krakowie
1998r

Relacja: } Maciej Laremba   Gospodarz spotkania: Antoni
Zdjęcia: } Davidowicz

Sądecki oddział PTT reprezentowali: Margareta Kieres
Wojciech Sippa
Maciej Laremba

Posiedzenie miało się odbyć w pięknej Sali
Portretowej Magistratu Stołecznego Krakowskiego
Miasta Krakowa. Taka nazwa sali wiodła na
zaproszeniu. To zastuga Antosia - gospodarza tego spotkania.
Dwa lata temu obrady były w Sali Kopernika
Collegium Novum więc wg uwagi Macia następnym
posiedzenie będzie chyba na Wawelu?

17 stycznia 1998r. Gościem posiedzenia był prezydent
miasta Krakowa - P. Józef Sassota.

Na zdjęciu uwieczniony moment powitania się
prezydenta z gospodarzem tego spotkania.
Ciekawe - kto nas będzie witał na Wawelu?

Posiedzenie rozpoczęło się od omówienia spraw
finansowych. Skarbnik LGPTT Judwik Rogowski
złota pozytywną relację, był zadowolony, że Zarządowi
udaje się coraz efektywniej pozyskiwać sponsołów
dla działalności towarzystwa.

pozytywne i budujące jest stwierdzenie faktu, że nie musimy obecnie martwić się skąd wziąć pieniądze na dofinansowanie wydawnictwa, czy też czyjś zapłacimy za produkcję, obronę organizacyjnych. Saldo dodatnie a ostatecznym sporym zastrzykiem finansowym jest 10 tys. złotych z Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki na wydanie najbliższego tomu "Pamiętnika PTT".

17 stycznia VIII Posiedzenie LG PTT. Kraków.
1998r. Autori Davidowicz. Krzysztof Kabat.
Barbara Morawska.

Następnie posyła - główne komisje zdawały sprawozdanie ze swej działalności.

- Maciej Jaremba
- Antoni Davidowicz
- Smolko Janusz
- Jan Weigel.

Przy zdawaniu w relacji - Weigel poinformował, że ostateczne uzgodnienia z Krzysztofem Wiślickim dotyczące kompletów ubiorów organizacyjnych dla PTT czyli polar i goretex dokonane zostaną w kwietniu 1998r.

Długa dyskusja dotyczyła organizacji Roku Jubileuszowego PTT oraz najbliższego Zjazdu PTT.

Długo wikt się nie rozszalał do organizowania i co jasne do odpowiedzialnej, żmudnej pracy. "Litował" się wreszcie "Bace" - Józef Michalik, który ma dobrać sobie kolegów do pomocy. Zjazd został zaplanowany na 20-21 listopada, 1998r. a nasz prezes Maciej zadeklarował się, pomóc - znaleźć odpowiedni obiekt na zjazd oraz co będzie naprawdę potrzebne w realizacji zjazdu. Omawiano: racjonalne imprezy w poszczególnych oddziałach PTT.

- XV Ogólnopolskie Spotkanie oddziałów PTT w dniach 19-21. Czerwiec b.v. Gospodarzem będzie oddział z Sosnowca i będzie w Tatrach.
- dokonano wyboru recenzenta prasowego - Antoniego Davidowicza, na wniosek Macieja Jaremby.
- omówiono wydanie VI i VII tomu Pamiętnika PTT. VI - ukaze się w marcu, VII ma 125-lecie PTT i będzie o Tatrach.
- finalizacja przewodnika o Tatrach dla dzieci. Już wdrożone.
- Pomorano oddziały PTT w Mielcu i Wieluniu a zlikwidowano mało aktywne w Katowicach (przy PHLF) i Bydgoszczy.
- zwizna w LG, w składzie: Prezydowali: Ewa Michalik (Kalisz) i Leszek Czernyszewicz (Poznań). Wybrano: Stanisława Flakiewicza z Radomia i Leszka Sesićkę z Poznania. Wszliśmy też do Internetu. Następne posiedzenie LG PTT 16-17 maja 1998r. w Telesni.

Relacja: Krzysztof Luczkowski
 Zdjęcia: Maciej Szaremba
 Przewodnik: Krzysztof Luczkowski

18 stycznia 1998r.
Chełm - 779 mm p.m.
 Il. uczestników: 21 osób

Grupa wg pierwotnego planu miała objechać do Uścia Gorlickiego. W czasie jazdy kursowym autobusem PKS zmieniłono plany trasy i wszyscy wysiedli w Klimkówce.

Chciano wejść na koronę Zapory, niestety zamknięte wszystko. Przed pojsciem na wzniesienie Flasza zwradzono po części dawną cerkiew a obecnie kościół obrządku rzymsko-katolickiego. Cerkiew, która w poprzedniej konstrukcji miała 5 kopuł, (była unikalna w skali wyjątkowo) w czasie budowy Zapory została przeniesiona ale pozostały już niestety tylko 2 kopuły. We wnętrzu również nie uszano- wano i komostasu. Jest przecięty na pół i ustawiony po bokach.

18 stycznia 1998r. Cerkiew w Klimkówce.

Gdy wychodziemy wyżej na grzbiet Flaszy mamy wspaniały widok na okolice, na widoczną i to wyraźnie granicyę krupicką i nawet widac Tatrę. Sprawiła to wspaniała otwieszka pogoda.

18 stycznia 1998r. Klimkówka. Jezioro. Jesienią 1997r. w tym miejscu ujęto sceny do filmu "Okiem i mieczem".

18 stycznia
1998r.

Widok na Zaporę w Klimkowie.

18 stycznia

Widok na Beskid Wyspowy.
w środku Możliwa.

Przed dalszą
trasą przenia
na Świdłowie.

Pod Tanią Górą.

18 stycznia 1998r. Czotówkę prowadzi Edek Stach.

Słosa przez
Tania Górę idziemy
do górnych osiedli
tj. najwyższej położonych
we wsi Ropy.
Jolciemy ścieżkami,
tak bez szlaku a raz
wła szlaku.

← Terenem bardzo
podmokłym, błotnistym
w lesie a potem
polami dochodzimy
do potęmkowskiej
wsi Kawarka. Jest to
jedyna wieś która nie
jest położona w dolinie
jak inne wsie Szemków
ale na grzbiecie
górskim. Była już w 1574r.

Nie udało się nam
znaleźć cmentarza
potęmkowskiego.
Krótsza ale bardzo
błotniska droga,
podchodzimy pod
podejście na Chetm.
Koszpalamy tradycyjne
ognisko.
Ta wędrówka wbiła
przypomina nam, że
Beskier Niski
nosi nazwę
"Beskielu Błotnego".

18 stycznia 1998r. Zbliżamy się pod Chetm.

18 stycznia 1998r. Nim osiągniemy szczyt - przerwę na ognisko.

Po relaksie przy ognisku
wspinamy się, prosto pod górę.
Krótki odpoczynek na szczycie
Chetm - 779 m n.p.m., refleksja
osobista obok krzyża, który
wzniesiony tutaj został przez
mieszkańców z kadłowej okazji
zakończenia budowy kościoła
w tej wsi jak i również dla
wstrzeżenia żołnierzy, którzy
polegli w I i II -ej wojnie światowej.

18 stycznia
1998r. Krzyż na szczycie
wzniesienia Chetm - 779 m n.p.m.

18 stycznia
1998r. A potem już na skróty, bez szlaku, przez las
ale bardzo, bardzo stromo, wręcz "z górki na paraski"
schodzimy do Taadziejowej trasy jez. brwałkowej,
do zabudowań na Gadchemiu.
Ania Bryjka tą stromizną pokonuje
z uśmiechem na ustach a nawet wypredza
ptec brzuchką. Tak trzymać!

Dochodzimy do Kościółka - kaplicy
 na Podchętym.
 W czasie II wojny światowej
 w okolicy tego kościółka
 ulupat się późniejszy biskup
 diecezji tarnowskiej - Yozef Guca.

18 stycznia 1998r. Pomnik ofiar II wojny światowej
 obok Kościółka - kaplicy
 na Podchętym.

A potem już w/g szlaku
 schodzimy do Grybowa,
 idealnie zdziszamy na
piwo do "Aqabii" (też
 ma miano kawiarz jak
 w Somnicy) a potem
 na dworzec PKP skąd
 pojedziemy do Nowego
Sącza - o godz.: 16⁴⁵

18 stycznia 1998r. Kościółek w Podchętym. J. Ewa z Mariem.
Alex ta Ewa Olesiak wraz z Mariem
wzięta się za jurystkę! Brawo!

W ostatnich dniach jeden z najbardziej znanych wulkanów świata – Etna – zwiększył swoją aktywność. Zdaniem naukowców, erupcja może nastąpić w każdej chwili. Przed kilku miesiącami na szczycie Etny stanęła dr Małgorzata Kieres z Nowego Sącza.

- Etna jest jednym z najstarszych i największych ciągle czynnych wulkanów na świecie – wspomina Małgorzata Kieres. - Cały masyw składający się z około 250 stożków ma prawie 40 km średnicy i 150 km w obwodzie. Najwyższy z kraterów (czasem do dziś zwany Mongibello) o średnicy 800 m i głębokości 250 m osiąga wysokość ok. 3.323 m n.p.m. Jednak wysokość ta zmienia się ciągle po kolejnych wybuchach.

Etna jest jednym z najaktywniejszych wulkanów na świecie. Jej erupcje zdarzają się nawet co kilka lat. Mają one jednak całkiem inny charakter niż np. Wezuwiusza. Należy ona bowiem do tzw. wulkanów wylewnych, czyli lawowych i dostarcza głównie ciekłej lawy, która wydostaje się z krateru bez gwałtownych eksplozji. Lawa Etny ma też stosunkowo niską temperaturę – ok. tysiąc stopni. Jest więc gęsta i płynnie powoli, dając ludziom czas na ewakuację. Warto wspomnieć, że w ciągu ponad 300 lat nie zginął tu ani jeden człowiek (nie li-

Sądeczanka u Hefajstosa

Kuźnie boga ognia

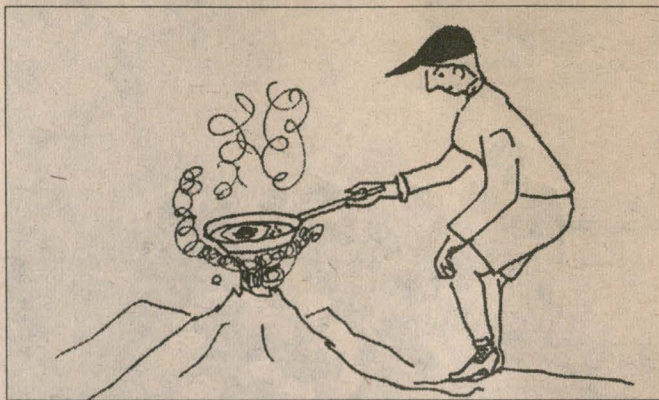
cząc kilku bezmyślnych turystów, którzy kilka lat temu, nie zważając na niebezpieczeństwo i wyraźne ostrzeżenia, chcieli z bliska przyjrzeć się erupcji wulkanu). Dlatego Sycylijczycy mówią o Etnie „dobry wulkan”.

W ciągu swej długiej historii Etna wybuchła kilkaset razy. Najsilniejsza eksplozja w czasach historycznych miała miejsce w 1669 roku. Zniszczona została wtedy prawie zupełnie Katania leżąca u jej stóp. Ostatni wybuch zanotowano na początku lat 90. Lawa wydobywała się wtedy okresowo od grudnia 1991 do marca 1993 roku. Próbowano wtedy zapobiec temu zjawisku, lub przynajmniej zmniejszyć jego siłę. Z wojskowych helikopterów marynarki amerykańskiej i włoskiej zrzucono do najaktywniejszych kraterów potężne, wążące po kilkanaście ton betonowe bloki. Jednak natura okazała się potężniejsza od człowieka i jego cywilizacji.

Etna jest wulkanem dość widowiskowym. I choć dość gwałtowne eksplozje zdarzają się rzadko, to prawie cały czas

Można też oberwać tzw. bombami wulkanicznymi.

Małgorzata Kieres swoje wrażenia opisała w relacji, która ukazała się w ostatnim, 4 numerze kwartalnika „Beskid” wyda-

Rys. Wojciech Szpineter

z najwyższych kraterów wydobywa się obficie para wodna, a przy dobrej pogodzie i szczególnie w nocy widać jak wulkan zionie ogniem i rozpaloną do czerwoności lawą.

Ze względu na wyjątkową aktywność wulkaniczną w ostatnich latach i niemożność przewidzenia erupcji, nie wolno wychodzić – jak dawniej – na szczyt, a jedynie do wysokości 3.000 m n.p.m. Dalsza droga grozi porażeniem i zatruciem gazami.

wanego przez nowosądecki Oddział Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego „Beskid”. Numer ponadto zawiera relację Henryki Legutko z wyprawy w Alpy, wspomnienie o Andrzeju Mrozie, turystyczno-krajoznawcze informacje i aktualności i inne stałe rubryki. „Beskid” można (bezpłatnie) otrzymać w siedzibie oddziału (ul. Narutowicza 3) lub w Centrum Informacji Turystycznej przy ul. Piotra Skargi. (JAZ)

21 stycznia 1998r.

„Dziennik Polski”.

Kulig i ognisko

Wycieczki z PTT

Nowosądecki oddział Beskid Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego organizuje weekendowe wycieczki dla sądeczan.

W najbliższą sobotę (7 lutego), zorganizowano dla dzieci kulig w Rytrze. Zapisy przyjmowane są przy ul. Ducha

Św. 5. W niedzielę (8 lutego), odbędzie się wycieczka na Jaworz w Beskidzie Wyspowym.

Wyjazd pociągiem do Limanowej o godz. 6.33. Dla uczestników przewidziano również ognisko i pieczenie kielbasy. (olsz)

6 lutego 1998r.

„Gazeta Krakowska”

Codziennie i reklama wycieczek naszego oddziału? Jw tej samej gazecie?

No! No! Ale ten nasz prezes ma znajomości!

Kulig i ognisko

Wycieczki z PTT

Nowosądecki oddział Beskid Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego organizuje weekendowe wycieczki dla sądeczan.

W najbliższą sobotę (7 lutego), zorganizowano dla dzieci kulig w Rytrze. Zapisy przyjmowane są przy ul. Ducha Św. 5. W niedzielę (8 lutego), odbędzie się natomiast wycieczka na Jaworz w Beskidzie Wyspowym. Wyjazd pociągiem do Limanowej o godz. 6.33. Przewidziano również ognisko z pieczeniem kielbasy. (olsz)

5 lutego 1998r. „Gazeta Krakowska”

Relacja: } Maciej
 Zdjęcia: } Loremba
 Przewodnik: Władysław Kowalczyk

25 stycznia 1998r

Przehyba - 1175 m n.p.m.

Il. uczestników - 26 osób

Te 26 osób zadecydowało ładna pogoda i mimo iż było mroźno na obóz PRS-u przyszedli. Trzeba przypomnieć, że to twarde słońce i miłośnicy wędrowania.

25 stycznia 1998r. odpoczynek po podejściu. Wszystki obywateli a zdjęcie do historii trzeba zrobić.

Grupa po dojechaniu do Kyba, wysiada przed D.W. "Fantar" i przejdź dalej przez "Kotła" Władka Kowalczyka bez ślaku i bardzo stromo zdobywa piemskie podjeście. Długa trasa znowa. Mniej ma do opowiedzenia historii gdyż relacjonija to zdjęcia robione przez Maika.

Dojściu nie doszła grupa do ślaku - podejście było strome. Moż sprawił, że snieg był sypki i szło się ciężko jak w piasku.

25 stycznia 1998r. Przełaził Śrona. Grupa idzie dalej.

25 stycznia 1998r. Teraz prowadzi mama Jirony.
 Rusiek znowu ma niestety kontakt ze świetlikami.

25 stycznia 1998r. Innowa Chwila odpoczynku na trasie.

Aby za chwilę brnąć
 w sypkimi śniegu
 przy wspaniałej
 pogodzie z ciekawym
 z Chwilą przesuwającą
 się Chwila mają:
 ← Sceneria bajkowa
 pięknej zimy.

25 stycznia 1998r. Taka bajkowa sceneria, umieszcza Maciek. Grupa połyje do krotkili.

Wreszcie upragnione ognisko. Na ten moment grupa zawsze czeka. Fajerniany szybko zapalają, doszli do sprawy, skwierczy truszczyki ulubieni smażonej roznosi się zapach herbaty z obwarowanego termosu.
Udłowna Elmka.

25 stycznia 1998r.

Wreszcie idąc przez Wichrnie Góry dochodzimy do schroniska na Przehybie. Pusto. Drwiszą Elmę, odpoczywamy w przytulnej "Jaskółce".
Pozostało już tylko imię, Jasiak nas już nie powita. Skasują się wspomnienia. Myśli o przemianach.

25 stycznia 1998r. "Jaskółka". I pino.

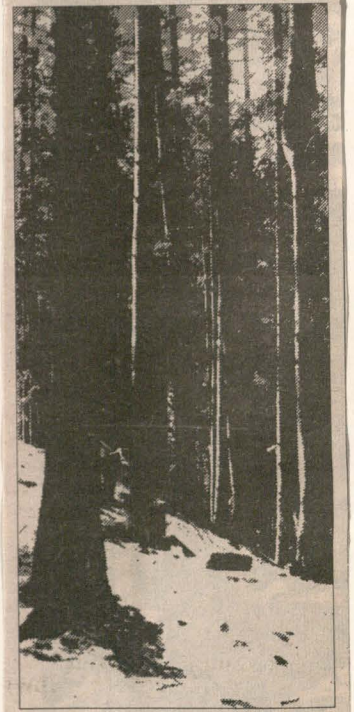
Lutowe wycieczki PTT

Polskie Towarzystwo Tatrzańskie Oddział „Beskid” w Nowym Sączu zaprasza na zimowe, lutowe wyprawy w góry.

1 lutego odbędzie się wycieczka w rzadko odwiedzane Pogórze Ciężkowickie - na Brzanękę, a w następną niedzielę: 8 lutego - na Jaworz (Beskid Wyspowy), 15 lutego - Popradzki Staw i Szczyrbskie Jezioro (słowackie Tatry Wysokie) i 22 lutego - na Modyń (Beskid Wyspowy).

Do PTT można się zapisać w punktach informacyjnych mieszczących się w Biurze „Pieniny” (ul. Narutowicza 3) oraz w Biurze „Turysta” (ul. św. Ducha 5). Tam też można otrzymać bezpłatnie najnowszy numer kwartalnika „Beskid”.

(JAZ)

Fot. Jacek Zaremba

29 stycznia „Dziennik Polski”

Część grupy - „koty” - na śniadanie zeszła do obiadu a reszta powoli gdyż na północnym stoku było dużo więcej śniegu zeszła do Jaworska i stamtąd linia PKS-u dojechała do Nowego Sącza. Cudownie zaluzony przy pięknej pogodzie okien w górach i przy majobrazie zimowej.

25 stycznia 1998r. Matgosia, umie się zwałżyć a Karciu pracuje jako „mobar”. Władek i Włodzi zaraz też pomogę.

25 stycznia 1998r. Władek dowiadanie opowiada. histore, Semowiska, które opuściliśmy i zwróciłyśmy zaraz w kierunku Jaworska.

Relacja: Krzysztof Luczkowski
Zdjęcia: Maciej Saremba
Przenośnik: Krzysztof Luczkowski

6.

1 Luty 1998r.

Branka - 536 mmpu

Il. uczestników: 14 osób

Tym razem grupa korzysta z linii PKP i pocięgiem dojeżdża do Subaszowej.

Pogoda wspaniała.

Na Polanę Morgi idziemy najpierw wędrując się na klasztor oo Redemptorystów. Należy bez szlaku.

Klasztor jest usytuowany nad Subaszową.

Obok klasztoru znajduje się kościół p.w. Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny.

Stąd już blisko na Polanę Morgi.

1 Luty 1998r. Nowy kościół w Subaszowej.

1 luty 1998r. Wypuszcamy na trasę. Na cele Krzysiek z Aquieszka.

1 lutego klasztor i kościół oo Redemptorystów. Subaszowa.
1998r.

Z Polany Morzi
rozbiera się
piękny widok na:
- Pogórze Roznowsko-
Ciężkowickie
- Beskid Niski
Wkrótce podziwiamy,
nawiewi na wótkach
odcinku przecieramy
drogę (śnieg do
połowy tykadli) aby
wejść w las i gdzieś
pod bezpiecznym
drzewkiem rozpalamy
ognisko.

1 lutego 1998r. Nie tylko majmiodowa czestochowska Agnieszka
czeka się z ogniska.

Krysia i Krzysiek
są przejęci nola,
podprewami wina
nad ogniskiem
w specjalnie do
tego celu
wieszonym kociołku.
Jako to drwiąt?
A wino naprawdę
było wyborne!

1 lutego 1998r. Ognisko i „graniec” na wys. ok. 536m n.p.m.

1 lutego 1998r. Na trasie naszej wycieczki pozuje nam ob zdignio, dziewczyna. Mnie bardziej poloba sig koni.

Po ognisku idziemy do prywatnego schroniska na Brauce. Piwozke sa, kawieolizei - brak piva.

1 lutego 1998r. ↑ Schronisko prywatne na Brauce. ↑ Wewnatrz

← i wewnatrz.

1 lutego 1998r. Pisa na Krynę wieżę
a Jodłowiec, Tuchowska
Wzajemnie przydrożną kapliczkę

Po niezbyt długim pobycie
w schronisku musimy dalej.
Tempo dosyć ostre góry
niektórzy chcą zobaczyć na
weselejczy pociąg do
Nowego Sącza.

Bez szlaku wiejska i na
szczęście przetartą drogą
iżniemy przez
osiedle Jodłowiec Tuchowskiej:

- Granice
- Maliniec a potem przez:
- Mosalwa
- Golankę do Gromnika.

Całą drogę w dniu dzisiejszym,
która nie jest wspinaczkowa
ale bardzo, bardzo długa
bo ok. 25km towarzyszy
nam piękna pogoda ze
słońcem oraz możliwość
na tej całej trasie podziwiania
krajobrazów. Tereny też są
mimo znanej wyci mimo
szybkiego marszu rozglądamy
się dokoła.

1 lutego 1998r. Pasma Bzianki pozostawiamy
za sobą.

1 lutego
1998r.

Agnieszka na krzyżostatkowym
płochu śnieżnym robi "orta" a nam
wracają, lata okieci wotwa.
Ten olśni 2,5-kilometrowy
marsz Agnieszka, świosta
bardzo dobrze.

1 lutego 1998r. Spotkaliśmy i taki napis.
Może Chrystus śadać to
pyłanie każdemu z nas.

1 lutego
1998r.

Jaliśmy przez "śnieżne" pola.

Część grupy - osoby -
 zeszła do Siedliszk.
 Reszta do Gromnika.
 W Gromniku, w wieżbył
 miłym barze
 wypijamy tradycyjne
 piwko, wiadamy
 o godz. 16:33 do pociągu
 i w Nowym Sączu
 jesteśmy ok. godz. 18:ej.

1 lutego 1998r. Gromnik i bar z piwkiem.

Pan Maciej Miśchke z małżonką. Boże Narodzenie 1997r.

W odpowiedzi na przesłane z okazji Święt Bożego Narodzenia
 i Nowego Roku życzenia w imieniu członków PTT i zarządu
 sądeckiego oddziału PTT na ręce Pana Macieja Miśchke
 i jego rodziny, sądecki oddział otrzymać podziękowanie za pomysł
 i życzenia jeli i zamieszczone w kronice powyżej zdjęcie
Pana Macieja z małżonką, z życzeniami dla nas wszystkich,
 dla całej braci kochającej górę.
 Dziękujemy!

Relacja: Anna Totosi
Miejscę: z Maciej Laremba
Prowadzenie:

7 lutego 1998r. - sobota
Mata Rostoka - Kulig
Il. uczestników: 52 osoby

Spotkaliśmy się na obsorze PKP w Stompku Saczu. Chciałam poznać chociaż na kuligu osoby wędrujące z PTT po górach. Znalazłam tylko parę osób z tym co postanowili wziąć nokciak u kuligu. Nad całością czuwał Maciek. Bardzo chory, miał gorączkę, tyfus lekarska ale był z nami.

7 lutego 1998r. Czekamy na samie.

zadac zastanawialiśmy się czy mogole będzie śnieg gdyż z okien pociągu widzieliśmy czarne pola. Temperatura tak podskoczyła, że śnieg topniał w okradu.

Gdy przyjechaliśmy do Rybra okazało się że musimy podejść ok. 5km do miejsca skąd mogły jeszcze wyuszyć samie. Odebrnęliśmy! Kulig będzie! Skrócony odcinek trasy i to dziw ale będzie.

7 lutego 1998r. Czekato już na nas ognisko a my w oczekiwaniu na samie delektujemy się smażeniem, pieczeniem kiełbas nad ogniskiem. To było włożone w koszt kuligu. Do tego herbata.

7 lutego Pieczenie kiełbasy. Mała Rostoka.
1998r.

Do naszej grupy, która przyjechała pociągami z Nowego Sącza dołączyli ci co przyjechali swoimi samochodami. W sumie utworzyła się grupka 52 osób. Zrobiło się gwarno, ciepło od ogniska zrobiło stroje i ma szczęście trochę pogoda.

Demencowało nas tylko, że tak długo kazano nam czekać na kulig.

Wreszcie samie podjechaliśmy. Ja z kilkoma paniami & najmłodszymi dziećmi wsiedliśmy na samie dwie a amatorzy szaleństwa kuligowego na male samie.

Cisza. Spokój. Wokół las oświetlony a nad nami rozkwitające niebo.

Gdy konie ciągnęły w górę obłędnie było widać wie cieło jak na kulig. Szaleństwo, śmiech i zadowolenie widoczne u wszystkich uczestników było przy jeździe z górnej części doliny Małej Rostoki.

7 lutego Mała Rostoka. Kulig.
1998r. Jedziemy w górę, doliny.

7 lutego 1998r. Mata Rostoka. Szaleństwo kuligowe. Jedziemy w dół dolinki.
 Szkoda tylko, że trasa kuligu została skrócona o połowę.
 Między innymi tego nie mógł przewidzieć co aura wymyśli.
 Po zjechaniu w dół każdy z uczestników wracał jak jędrzej,
 ale przeważnie dochodzili uczestnicy do linii M.L.K., do Rytra
 i bez problemu wszyscy cali i zdrowi powracali do domów.
 Chory i dalej z gorączką przeszedł Maciej również i wasz zadowolony
 kowalik też bawił spacerowi w tej uroczej dolinie
 dołem piwa.

Zostań przewodnikiem

Nowosądecki Oddział Beskid Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego organizuje kurs przewodników beskidzkich.

Rozpocznie się on w pierwszej połowie marca, a 220 godzin zajęć będzie prowadzonych w Szkole Podstawowej nr 2 w Nowym Sączu. Kursanci

muszą zaliczyć 13 przedmiotów i 14 wycieczek szkoleniowych. Warunkiem przyjęcia na kurs jest minimum średnie wykształcenie, dobry stan zdrowia oraz wpłacenie raty w wysokości 150 zł.

Informacje pod nr tel.: 443-53-57 oraz 443-59-25. (olsz)

6 lutego 1998r. „Gazeta Krakowska”

PTT

Dla wszystkich miłośników gór, zwłaszcza tych, którzy czynnie realizują swoją pasję i chcieliby nie tylko poszerzyć swoje wiadomości, ale też zdobyć uprawnienia do pokazywania piękna naszych stron innym, dobra wiadomość. PTT Beskid z Nowego Sącza już w

marcu organizuje kurs przewodników beskidzkich. Poza wykładami przewidziane są liczne wycieczki szkoleniowe. Kursy tego typu należą do rzadkości. Ostatni odbył się kilka lat temu, kiedy będzie następny, nie wiadomo.

15 lutego 1998r. „Nasze Strony”

Przewodnicki kurs

Nowosądecki Oddział „Beskid” Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego organizuje kurs przewodników beskidzkich. Rozpocznie się on w pierwszej połowie marca.

Zajęcia będą się odbywać w Szkole Podstawowej nr 2 im. Królowej Jadwigi i będą obejmować 13 przedmiotów oraz 220 godzin wykładów i seminariów. Ponadto odbędzie się 14 wycieczek szkoleniowych. Warunkiem przyjęcia na kurs jest posiadanie średniego wykształcenia, dobry stan zdrowia oraz wpłata pierwszej raty w wys. 150 zł.

Informacji udziela i zapisy przyjmuje Oddział PTT „Beskid” (Nowy Sącz, ul. Narutowicza 3, p. 101, tel. 443-53-57 oraz 443-59-25). (JAZ)

6 lutego 1998r. „Dziennik Polski”

PTT zaprasza

Przewodnicki kurs

Nowosądecki Oddział „Beskid” Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego organizuje kurs przewodników beskidzkich. Rozpocznie się on w pierwszej połowie marca.

Zajęcia będą się odbywać w Szkole Podstawowej nr 2 im. Królowej Jadwigi i będą obejmować 13 przedmiotów oraz 220 godzin wykładów i seminariów. Ponadto odbędzie się 14 wycieczek szkoleniowych.

Warunkiem przyjęcia na kurs jest posiadanie średniego wykształcenia, dobry stan zdrowia oraz wpłata pierwszej raty w wys. 150 zł.

Szczegółowych informacji udziela i zapisy przyjmuje Oddział PTT „Beskid” (Nowy Sącz, ul. Narutowicza 3, p. 101, tel. 443-53-57 oraz 443-59-25).

(JAZ)

Fot. Jacek Zaremba

13 lutego 1998r. „Dziennik Polski”

Wycieczki z PTT Do Słowacji

Nowosądecki Oddział Beskid Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego organizuje w niedzielę wycieczkę nad Popradzki Staw i Szczyrbskie Jezioro.

W tym samym dniu odbędzie się wycieczka na Modyń znajdujący się w Beskidzie Wyspowym.

6 marca rozpoczyna się kurs przewodników beskidzkich i terenowych. Chętni muszą mieć ukończone 18 lat i posiadać wykształcenie średnie. Muszą mieć również dobre wyniki badań. (olsz)

19 lutego 1998r. „Gazeta Krakowska”

Fot. Jacek Zaremba

19 lutego 1998r. „Dziennik Polski”

Relacja: } Ania Bryka-Gluc
 Zdjęcia: }
 Przewodnik: Władysław Kowalczyk

8 lutego 1998r.

8.

Jaworz - 921 m n.p.m

Il. uczestników: Mosob

Jak pisze w swej relacji Ania gdy ta mała grupka spotkała się na okroju PKP padaly tylko pytania: "Być może wczoraj na Kuliq?" Padaly odpowiedzi: "Nie". Siódmu zebrała się grupka nie będąca ubiegłego dnia na Kuliq. Władek, dzisiejszy przewodnik zartobliwie skomentował ten fakt: "Impreza musiała być bardzo udana gdyż mi kto nie miał się sławic się na powrocie dzisiaj". Na następnym przystanku dołączyła Grażyna Świerzek i też .... nie była! Oczywiście na Kuliq a domyślowo przez cały dzień jak to było w Małej Kostoce nie było końca.

Grupa dojeżdża do Pisarzowej. "Od razu ze stacji PKP skręciliśmy w lewo, doszliśmy do szlaku zielonego i nim dochodzimy do białej kapliczki pod lasem".
 Tak relacjonuje Ania ktoś wczesniej, też młotem gór przetarł w okolicy śniegu szlak o czym świadczą ślady a grupie wiec było iść.
 Widoki zakrywała mgła. Najpierw grupa wyszła na Satasz - 909 m n.p.m i to stromym podejściem a potem na Jaworz.

921 m n.p.m.

Na Jaworzu rozpalono ognisko nad którym smażono kiełbaski. Pieczono chleb, jabłka.

8 lutego 1998r.

na Jaworzu.

8 lutego 1998r. na trasie. w tle Chetm.

8 lutego 1998r. Schodzenie do Męciny.

Na szczycie Jankowa grupa
znajduje „kronkę” turystów,
robi o niej wpis a ponieważ
robi się bardzo zimno wruszcją,
w drogę powrotną. Do Męciny.
La szlakiem żółtym.
Schodzą w 2 godziny.
Do odjazdu pociągu jest
jeszcze godzina czasu
więc wchodzi o bardzo
przytulnego sklepu
spożywczego gdzie
przełama właścicielka
maszyną sprężonym,
szmaragdowym turystom
serwuje..... orłane
piwo!

To się maszyną wycho-
dziem na przeciw
klientom. Brawo!

A potem już tylko
we wspólnym
kierunku powrót
pociągiem do Nowego
Sącza.

Relacja: }
 Zdjęcia: } Wojtek Lipka
 Przewodnik: }

15 luty 1998r.
Szczyrbskie Jezioro.
Słowacja.
Il. uczestników: 46 osób

Wojtek relacjonuje
 tą wycieczkę
 i używa najczęściej
 słowa: "leje".
 Po prostu nie "pada"
 tylko solidnie
 leci w tym dniu
 od momentu
 wyjazdu z Nowego
 Sącza, na trasie
 i aż do samego
 powrotu.

15 luty 1998r. Popradzkie Jezioro.

Gdy przekroczono granicę polsko - słowacką w Sysej
 i autobus wyjechał na Maqurską Przełęcz w stronę wody to
 w Dumajcom
 Wojtek chciał zmienić program wycieczki ale wszyscy
 zdecydowali, że jadą w Tatry. Tak jak było w planie.
 "W słupkach deszczu, mokrego śniegu najpierw "wypychamy"
 autokar, który ma jechać do Szczyrbskiego Jeziora. Tamie
 "obciążają" tył a panowie sprawdzają swe siły i na szczęście
 autokar wyjechał ze śniegu" - tak relacjonuje Wojtek.
 Po bardzo śliskiej drodze grupa "ciąpię" do
 "Schroniska kpt. Morawku". Tutaj kierownik schroniska
 w bardzo niegrzeczny sposób zabrania jeść swój
 prowiant, niektórzy kupują piwo, inni czosnkową supę.
 Zostają wręczone odznaki i legitymacje mówym członkom
 sądeckiego oddziału. Są to:

1. Lelińska Jolita
2. Polesek Stanisław
3. Szarota Wojciech
4. Reim schüssel Michał

15 lutego Szczybskie Jezioro.
1998r.

"Jeśli schroniska w zimnym
okresie musimy
do Szczybskiego Jeziora.
Na szczęście wiele osób
miało taki na butach
gdzie było się, jak po
"szklance". Pomagano
sobie jak tylko było
można i szczęśliwie
grupa obrnęła do celu.
Gdy weszli wszyscy
do autokanu zrobiło
się w nim takie
powietrze jak w szklance."

"Kusztamy szybko.
Jest stansa i dojdzie
przed zamknięciem
Przejścia granicznego
w Sysej / Dunajcom.
To przejście czynne
jest o tej porze
roku tylko do 17-ej.
Idziemy."

W Jomku Sączu
jestemy
o g. 17:45.
Idalej leje!
i leje!

15 lutego Parking w Szczybskim Jeziorze.
1998r. Ale pustki!

Relacja: Anna Totań
 Zdjęcia: Andrzej Beresowski
 Głównodowodnik: Wacek Gutowski

22 luty 1998r.
Szczyrbskie
Jezioro -1350m n.p.m.
Il. uczestników: 36 osób

22 luty 1998r. W drodze do Popradzkiego Stawu.

Gdy PTT ogłosiło tą wycieczkę na 15-go lutego zgłosiła się taka liczba chętnych, że przełożono taki sam program wycieczki na 22-go lutego. Wlg ewangelii: „Gierpliwzi zostana wynagrodzeni” ta grupa wygrała. Zaproszono również kronikarza aby się „przewietrzył” od czasu do czasu z grupą. Skwapliwie skorzystał i nie żałował.

To pierwsze była cudowna pogoda a po drugie czuje się bezpieczna gdy grupę prowadzi Wacek Gutowski. Nasz przewodnik „Krumcajs”. Była z nami grupa młodzieży z Domu Dziecka - 7 osób z 2-oma opiekunami. Do końca dnia dopisywał wszystkim humor a zwłaszcza gdy w powrotnej drodze z Popradzkiego Stawu do Szczyrbskiego Jeziora wychodziliśmy po „szklanej górze”. Kto nie miał takich siedzi na cyrotrakach i szczęśliwym był gdy w zasięgu było coś, czego można było się przytrzymać. Ja nieswiadomie „uratowałam” małego pieska turystce stowickiej gdy w kształcie „kulki”

toczy się z samej góry i zatrzyma się na moim
marciarskim kiju ułożonym w poprzek jego „kulkania”.

22 lutego 1998r. Schronisko kpt. Motarku nad Popradzkim
Stanem - 1494 m.n.p.m.

Nauczeni przybrym
doświadczeniem
poprzedniej grupy
nie wchodzimy
z kanapkami do
środka schroniska
ale posilamy
się na tarasie.
Do wnętrza (tego
miejscu miłego
w traktowaniu
zaprowadzających
turystów) schroniska
wchodzimy tylko
na piwo.

Bierzemy szklanki
w ręce i wychodzimy
na taras. Jest
Ludowicie lepiej.

Opalamy się, podziwiamy
prace plecionurków,
którzy chcą się dostać
pod taflę lodu.

22 lutego Pan Andrzej Mchwyca i Krowikarza
1998r. gdy konsumuje swój prawnik.
Czy też może bliżej wogóle je?

22 lutego 1998r. Górski potok w obiektywie Pana Andrzeja.

Poprosiłam klacka o zezwolenie wyjścia wcześniejszego przed resztą grupy gdyż moje tempo marszu jest wolniejsze i nie chciałabym opóźnić przybycia do Szczyrbskiego Meziora. Po drodze podziwiałam pracę w fotografowaniu pigwna mas otaczającego wylomywaną przez Pana Andrzeja i sami musicie przyznać, że rękę do fotografowania to on ma wysmienitą.

Fot. Andrzej Bereszowski

Grupa doszła ^{mnie} pod "szklaną górą". Na szczyście cali i zdrowi dochodzimy do parkingu w Szczyrbskim Meziorze.

22 luty 1998r. Szczybskie jezioro. Widok na Solisko i Dolinę Miynicką.

22 luty 1998r. Szczybskie jezioro. Hotel "Patria" na tle Baszt. Ko i zamrażnięta tafla jeziora.

Pogoda zaczęła się psuć gdy byliśmy już w autokarze. Testuje tylko przemia w Kejmarku i powracamy przez Szysą, Polanę do Nowego Sącza. Tak brak jest przejazdu przez granicę w Mniszku u Popradu a sadząc z opinii ludzi znających ten temat to nieprędki to przejście będzie dla autokarów czymne.

Relacja: } Maciej
 Zdjęcia: } Laremba
 Organizator: Władysław Kowalczyk

22 luty 1998r.

11.300.

Modyń - 1029 m n.p.m.

Il. uczestników: 19 osób

22 luty 1998r. Wyruszamy z Jastrzębia.

Jak pisał Maciek w swej relacji:
 "z uwagi na atrakcyjność tej trasy, powtarzamy ją ostatnio co roku i trudno nam zrozumieć dlaczego żółty szlak na Modyń jest poprowadzony po asfalcie z Sacka a nie z miejsca z którego ma wyjść Władek prowadzi czyli z Jastrzębia."

Władek zresztą jest "odkrywcą" tej trasy. Do Jastrzębia przyjechaliśmy autokarem. Po drodze był stary Sack.
 Od razu wyruszamy na trasę. Jest dość ostre podejście pod Kłoniczyk ale potem już łagodnie wychodzimy na Jasienicyk i na Modyń.

22 luty 1998r. Kapliczka pod Modyniem.

22 lutego 1998r. Pierwszy dłuższy odpoczynek na trasie.

Przed
nami
Modyn →

22 lutego 1998r.

← 3 już ma
słoczyć -
1029 metrów.

22 lutego 1998r. Tę trasę pokonaliśmy w dniu dzisiejszym.

Podchodząc pod Modyn zatrzymaliśmy się aby podziwiać rozległe panoramy a sam Modyn uznawany jest za jeden z majniejszych szczytów Beskidu Wyspowego. Było również na trasie ognisko i pieczenie kiełbasek i najbardziej ostatnio modne pieczone jabłka na naszych ogniskach. Na szczycie byliśmy najkrócej gdyż jest zalesiony i wioloków z niego nie ma. Bez szlaku a potem ze szlakiem przez Skalnicę i Piechówkę schodzimy do Kiczni. Z Kiczni podjeżdżamy do Łącka.

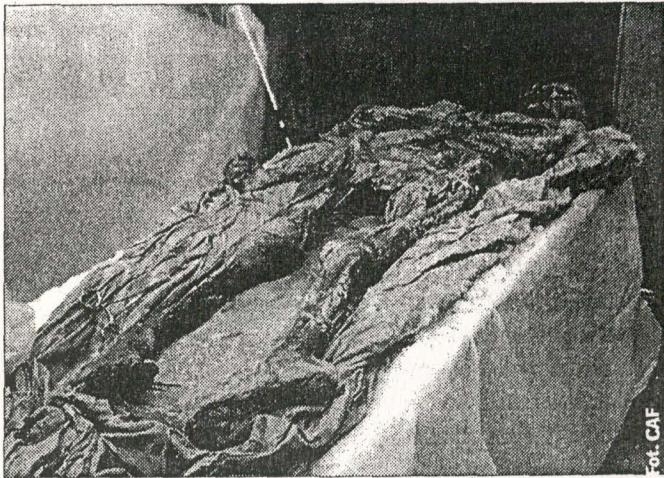
22 lutego 1998r. No a zakończenie dzisiejszej wycieczki odbyło się wiadomo!! - piwkiem.

A była to 300-a wycieczka naszego oddziału w Nowym Sączu.

Lodowcową mumię przewieziono z Austrii do Włoch

Mumia pod eskortą

Licząca ponad 5300 lat mumia z alpejskiego lodowca, zwaną od miejsca znalezienia w Alpach Oetzalskich „Oetzi”, została wczoraj przewieziona z austriackiego Innsbrucku do włoskiego Bolzano, gdzie ma być złożona na stałe. Jak bowiem wykazały dokładne pomiary geodezyjne, „Oetzi”, choć początkowo zabrany przez Austriaków, spoczywał dokładnie 92,56 metra w głąb terytorium włoskiego.

„Człowiek z lodowca”

Przetransportowanie mumii odbywało się pod ścisłym nadzorem policji, bowiem austriacy nacjonalści zagrozili zamachami na konwój. Eskorta obejmowała także krążący nad trasą przejazdu śmigłowiec.

„Człowiek z lodowca” został znaleziony we wrześniu 1991 r. przez turystów na wysokości 3120 metrów na pograniczu austriacko-włoskim. Mumia pasterza z młodszej epoki kamiennej leżała pod warstwą śniegu i lodu, co za-

pewniło jej doskonałą konserwację przez tysiąclecia. Przez sześć i pół roku „Oetzi” był badany przez specjalistów z uniwersytetu w Innsbrucku.

Od 28 marca mumię będzie można oglądać w Bolzano. W nowo utworzonym muzeum archeologicznym około 45-letni w chwili zgonu „Oetzi” trafi do chłodzonego sejfu z okienkiem do oglądania. Znalezione przy nim broń i części ubrania wystawione zostaną w dwunastu specjalnie zabezpieczonych gablotach. (PAP)

PTT zaprasza

Zostań przewodnikiem

Nowosądecki Oddział „Beskid” Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego organizuje kurs przewodników beskidzkich i terenowych. Obejmować on będzie 13 przedmiotów, 220 godzin wykładów i seminariów oraz 14 wycieczek szkoleniowych.

Fot. Arch. PTT

Warunkiem przyjęcia na kurs jest posiadanie średniego wykształcenia i dobry stan zdrowia.

Rozpoczęcie zajęć odbędzie się w piątek (6 bm.) o godz. 16 w Szkole Podstawowej nr 2 im. Królowej Jadwigi (ul. Jagiellońska 32).

Ponieważ są jeszcze wolne miejsca, PTT zaprasza wszystkich zainteresowanych uzyskaniem uprawnień przewodnika.

(JAZ)

5 marzec „Dziennik Polski”
1998r.

A może to pierwszy samotny turysta?

■ KURS PRZEWODNIKÓW. Jutro (6 bm.) w szkole podstawowej im. Królowej Jadwigi w Nowym Sączu (ul. Jagiellońska 32) rozpocznie się kurs przewodników beskidzkich i terenowych. Spotkanie z chętnymi zacznie się o godz. 16. Organizatorem kursu jest nowosądecki Oddział „Beskid” Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego. Kurs będzie obejmował 13 przedmiotów, 220 godzin wykładów i seminariów. Zostanie zorganizowanych również 14 wycieczek szkoleniowych. Są jeszcze wolne miejsca. Warunkiem przyjęcia na kurs jest posiadanie średniego wykształcenia oraz dobrego stanu zdrowia.

5 marzec „Dziennik Polski”
1998r.

Szansa

Zostań przewodnikiem

Kurs przewodników beskidzkich i terenowych organizuje nowosądecki oddział „Beskid” Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego.

Zajęcia (13 przedmiotów) obejmują 220 godzin wykładów i seminariów oraz 14 wycieczek szkoleniowych.

Warunkiem przyjęcia na kurs jest posiadanie średniego wykształcenia oraz dobry stan zdrowia – mówi Maciej Zaremba, prezes „Beskidu”.

Kurs przewodnicki rozpoczyna się w piątek o godz. 16 w SP nr 2 przy ul. Jagiellońskiej 32 w Nowym Sączu. (HSZ)

4 marzec „Gazeta Krakowska”
1998r.

Relacja: Krzysztof Łuczowski
 Zdjęcia: Maciej Loremba, Wojtek Beresowski
 Przewodnik: Krzysztof Łuczowski

1 marzec 1998r.

Ośli kłierek ^{859 m n.p.m.} Słowacja.

Uczestników: 22 osoby

O 6²⁴ odjazd pociągu z dworca PKP w Starym Sączu. Dojeżdżamy do Piwicznej. W Starym Sączu i w Piwicznej dołącza reszta grupy i jako 22-osobowa ekipa piechoty dochodzimy do przejścia granicznego nr Mniszku w Popradem.

1 marzec 1998r. „Mieszajęc” bioto wychodzimy z Kaczeo.

Chcieliśmy przejść jak najszybciej granicę i zdać na kursowy autobus po słowackiej stronie na Křetec Vabec. Udaje się nam przejść granicę sprawnie i szybko lecz po krótkim oczekiwaniu dostrzegamy na rozładzie jazdy. Je autobus kursuje codziennie oprócz niedziel. A to pech! Zmieniamy kurs wycieczki i najpierw asfaltem a potem

rozjeżdżoną przez sprzęt ciężki biotwista drogę przez Kacze dochodzimy do rozległej polany. Tutaj dłuższa przerwa na spożycie świadczenia zwłaszcza dla tych co nie zdążyli zjeść w domu.

1 marzec 1998r. Przerwa na pierwsze śniadanie.

Po śniadaniu
 wyruszamy dalej.
 Przez Stare Košare,
Sedlo Skalca
 dochodzimy przy
 zimnej ale przejrzystej
 pogodzie do polany
 z której jest
 piękny widok na
 cały Beskid Sadecki.
 Są widoczne również
Tatry.

1 marzec 1998r. Grupowe zdjęcie do kroniki Nagani.

Kniysiek dobiadnie objaśnia całe Pasma Jamorzyzny lewyckiej
 ale trudno jest ołwiziej się delektować widokami gdyż jest
 zimno mimo iż od czasu do czasu błyskawie słońce.
 Pod Grzeleca Szczerebonka rozpalają ognisko. Jest więc
 tradycyjne "smażenie tego, co kto lubi" i "co ma do smażenia".

1 marzec 1998r. Tradycyjne ognisko.

Po degustacji przy ognisku musza grupa dalej
 gdyż chłód dokucza. "Po drodze na ośli wierzku
 ze wzmiesiana Kota-472mnpw nowu polizwianu
 piękne widoki!"

1 marzec 1998r.

Widok jaki można było podziwiać na trasie dzisiejszej wycieczki.

Compa
na
ošim
Wierchu. →

Po odpo-
czytku
na ošim
Wierchu
idziemy
w kierunku
Suborvi.

1 marzec 1998r.

Postanawiamy
schodzić nie na
Antelex Vabec
lecz na dworzec
autobusowy do
Starej Suborvi.
Najpierw odjedziemy
do zámku w St. Suborvi.
Museum wieśtety
mieczynne. Nie można
mawet wejść na
odiedzki wiec.

1 marzec 1998r.

Widok na Zamek w Starej Suborvi.

Podchodzimy do bramy leżąc tylko
 z siłą i jadąc po drugiej stronie. Brama zamknięta.

Rozczarowani schodzimy w dół
 obok skansenu rozlokowanego
 na łakach poniżej Zamku.
 Został założony pod koniec
 lat 40-ych i ma zachowane
 rękodzielnicze drewniane budynki
 z regionu Łemkowskiego. Region ten
 rozciąga się na zachód
 od Starej Subotnicy.
 Jest też w skansenie mnicha
cekiel z pocz. 19 wieku
 przeniesiona z Matysowej.
 Schodzimy ponownie do
 dworca autobusowego
 w Starej Subotnicy.

1 marzec
1998 r.

Skansen
 obok
 Zamku
 w Starej
 Subotnicy.

Wycieczka piesza
 kończy się stacją
 "piwki" w barze
 obok dworca
 autobusowego w St. Subotnicy.

Do 12 kolumn stacji
 czyli 1.20 groszy polski
 ze Starej Subotnicy
 dojeżdżamy do przejścia
 granicznego w Mujszku
 w Bopradem. Wtorka
 odprawa, dochodzimy
 do stacji PKP w Piwnicy
 i w kierunku Soczu
 jesteśmy ok. 9.19-ej.

Była to nietypowa
 wycieczka na
 stację naszego
 PTT.

Przyp. Krowikowa.

6 marzec
1998r.

Stk. Podstanowa nr. 2. Jedna z sal w której będą się odbywać wykłady kursu dla przewodników. Kurs ten zorganizował sądecki oddział PTT, oddział "Beskid" w Starym Sączu.

Na zdjęciu część studentów na tym kursie, kandydaci na przyszłych przewodników naszego Sądeckiego PTT.

6 marzec
1998r.

Na ten dzień zaproszeni zostali też wykładowcy tego kursu:

- Wiesław Piprek
- Margaryta Kieres
- Anna Toton
- Wojciech Sippa
- Władysław Kowalczyk
- Józef Bugajski

Wymieniam tutaj wykładowców naszego kursu, którzy są na zdjęciu ale oprócz nich wykłady

będą prowadzić: - Seeh Traciōnsku
- Edward Słorcu
- Maciej Laremba
- Adam Hejmej
- Antoni Kroh

- Bożena Srebro
- Anna Sistran

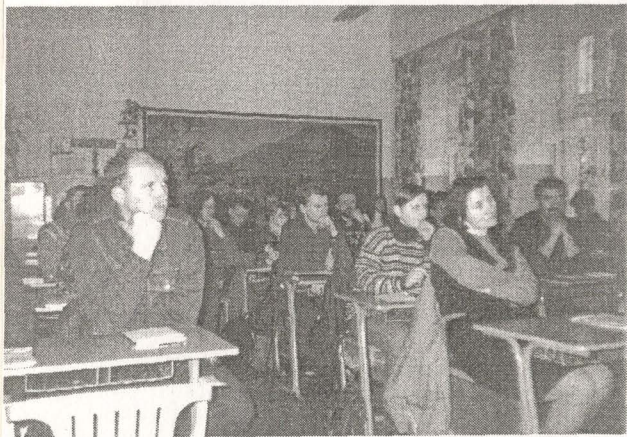
Pierwsze spotkanie z uczestnikami kursu poprowadzili:

- kierownik kursu Wojciech Sippa
- prezes sądeckiego oddziału "Beskid" - Maciej Laremba

Kurs liczy sobie 51 uczestników i włą mojej oceny po pierwszym z nimi wykładzie grupa zapowiada się ciekawie i mądrym na przyszłych przewodników wyborny.
Zobaczymy!

KURS PRZEWODNICKI

6 marca w Szkole Podstawowej im. Królowej Jadwigi rozpoczęliśmy kurs przewodników beskidzkich i terenowych. Obejmuje on 200 godzin wykładów oraz 14 wycieczek szkoleniowych. Odbywa się w oparciu o przepisy ustawy o usługach turystycznych z 29 sierpnia 1997 r. dzięki temu jego uczestnicy, a jest ich ponad 50, po zdaniu egzaminu przewidzianego na grudzień, otrzymają uprawnienia państwowe. Jest to pierwszy kurs przewodnicki organizowany przez Polskie Towarzystwo Tatrzańskie.

* * * * *

Nr. 1/32 | "Beskid"

* Po ponad 6 tygodniach, udało się sprowadzić do kraju zwłoki naszego Kolegi Staszka Smagi, zmarłego na Aconcagui, o czym piszemy w innym miejscu. Uroczysty i wzruszający pogrzeb miał miejsce w Nowym Sączu w dniu 1 kwietnia.

Nr. 1/32 | "Beskid"

* 10 stycznia zorganizowaliśmy tradycyjne spotkanie opłatkowe dla członków naszego Oddziału. Wzięły w nim udział 62 osoby. Prześroczka z ubiegłorocznych wypraw zaprezentował, z dowcipnym jak zawsze komentarzem, kol. Leszek Małota.

* Od połowy stycznia dysponujemy 10-tym już tomem kroniki naszego Oddziału, przygotowanym jak zawsze przez kol. Annę Totoń. Kronikę można przeglądać w siedzibie Oddziału.

* Trzysetną imprezą zorganizowaną przez nasz Oddział była wycieczka na Modyń w dniu 22 lutego. Natomiast oczekujemy, że na początku maja będziemy mogli przedstawić 10-tysięcznego uczestnika naszych wycieczek.

* Przeciwnicy naszego Towarzystwa są ciągle aktywni. Zaczęło się od zrywania afiszów o naszych imprezach. Gdy „schowaliśmy” je za szkłem, zamazywane były (i są nadal) szyby w gablocie. W styczniu rozbito gablotę przy ul. Jagiellońskiej. Niszczono są systematycznie wszystkie wykonanie przez nas znakowania w górach: rzeźbione w drewnie tablice szlaku bł. Kingi na trasie Stary Sącz - Przehyba - Krościenko, czy tablice dojściowe do jaskini na zboczu Jaworza. Przy kolejnych aktach tego zdżiczatego wandalizmu będziemy kierować sprawę do prokuratury. Jedną osobę mamy już „namierzoną”. Ostatnio otrzymaliśmy też informację o zniszczeniu tablic wskazujących dojście do jeziora Morskie Oko nad Szymbarkiem. W najbliższym czasie ją sprawdzimy.

* Nasz Oddział załatwił obiekt na zakwaterowanie uczestników listopadowego Zjazdu Delegatów PTT w Zakopanem. Będzie to DW „Zenopol” przy ul. Grunwaldzkiej. Obrady będą się prawdopodobnie odbywały w siedzibie dyrekcji TPN.

Nr. 1/32 | "Beskid" - fragment.

Relacja: Irona Kowalczyk
Zdjęcia: Maciej Loremba
Przewodnik: Władysław Kowalczyk

8 marzec 1998r.

Gorce - 1228 m n.p.m.

Il. uczestników: 24 osoby

Przez Stary Sącz,
Sączko grupę
donozi autobus
do Szczawy - Uszczyki.

Tu zaczyna swój
marsz w kierunku
Gorca prowadzona
przez Władka
Kowalczyka.

Pogoda w "kratce".
Daw pada, nas
nie pada, a wiebo
całkowicie
sach murzone.

Kroni karsa okini
fakt, że w Dniu
Kobiet tyle pań
nie świętuje
w domu tylko
w ludzi
maszenie!

8 marzec
1998r.

Grupa wyrusza ze Szczawy - przysiółka
o nazwie Uszczyki.

8 marzec Pieniny, krótki odpoczynek na Stowej Polanie

1998r.

8 marzec 1998r. Druzi odpoczynek

z panoramą
Gorców i nie tylko
był na Polanie
Gorc Kamienicki.
Było też śniadanie.
Podchodzimy na
szczyt Gorca.
Jest cały w śniegu,
zalesiony.
Schodzimy niżej
do Jaworzyny
Gorcowskiej -
1038 mnpm.

8 marzec 1998r. Meścieśmy na szczycie Gorc - 1228 mnpm.

8 marzec 1998r. Na Jaworku wie Gorcówskiej rozpalamy oczekiwane przez wszystkich ognisko. Pieczemy kiełbaski, jabłka.

A po ognisku idziemy bez szlaku w kierunku doliny wsi Miłyne i albo pozujemy dla kroniki na tle rozległej panoramy widocznych gór i przy przebiegającej się kolumnach i co widać na płótnach śniegu, które są już resztkami zimy....

8 marzec 1998r. ↑ ↓

albo robimy sobie dłuższą przerwę na posiedzenie, relaks w zacisznym miejscu, w stowcu.

jest też przepiękny
widok na szczyt Δ układający
się Chmur w widok " grupy
powietrznej" na Beskiolu
Spolecium.
Piękne zdjęcie. Piękne okolice.
Grupa kremlarka.

8 marzec
1998r. Przy zejściu do wsi Młynne.

8 marzec
1998r. "Uchwyci, też Maciek też mad
złamanym podczas ubiegłorocznej
ponadzi mostem w Ochotnicy"

Grupa szkolni do wsi Młynne. Tam czeka na u
autobus. Dolną wsi Ochotnica a potem przez Sączko,
Stary Sącz grupa powraca do Nowego Sącza.

Relacja: } Krzysztof
 Zdjęcia: } Łuczakowski
 Prowadzenie:

14 marzec 1998

LVR - Stowacja

Il. uczestników: 6 osób

Tylko 6 osób:

Panie: Szelowska
Witkowska

Panowie: Manicki
Macheta
Berexowski
i prowadzący

w dniu dzisiejszym
Łuczakowski Krzysztof
pojeżdżem
dojeżdżają do
Przełęcznej aby

potem dojść do Mniszka n/Popradu, do granicy polsko-słowackiej.
 Bez przeszkód przechodzą, w sklepie robię młui-Lakupy
 i kursowym słowackim autobusem wyjeżdżają na Przełęcz
Nabec. A na przełęczy wieje silny, zimny wiatr i aż
 żal wysiadać z autobusu. Sta doolatki pada śnieg.

" Liczyliśmy na piękne widoki
 a tutaj mamy
 momentami
widoczność
 do 10 m przed
 nami.
 ← No bywa i tak.
 Przygarbieni,
 smagani
 zimnem
 idziemy do
 przodu. "

14 marzec
1998r.

Jest okazja zrobić sobie
zdjęcie do kroniki na tle
miejscowych widoków. Marzec - a sceneria
 zimowa.

14 marzec 1998r. Sitmanowa. Przed sanktuarium.

"Przez Sćemarackę,
Hedvedelice
i oląc za strzałkami
i obrazkami w folię
owiniętymi, które
są poprzybijane
do drzew pądl.
W coraz lepszej
poгодzie dobieżymy
do szatasu na
wziewieniu
L.VIR. Jest
tutaj sanktuarium
Najświętszej
Marijanny do

kórego olia pielgrzymli i to z całej Polski. Poprawia nam
się rastrój, raczyna się poprawiać popoła. Przeswituje
stónce. Wchodzimy do wnętrza. Po modlitwie idziemy
się napic

wody
z cudownymi
dwóch
źródeł.

Wracamy
do Mniszka
trawersując
Eliaszówkę.
Idziemy
zle odzi
stomo
i po
galeriadi,
które
nie zostały
usunięte
po ścinie
drzew.

14 marzec 1998r. Wnętrze sanktuarium. Zdjęcie zrobione
we wcześniejszych latach przez Edka
Storcha.

Patrzamy ze strony stowacji na Kosowską, Niemcową,
Rogadę, Radziejową. Lubiło się stonecznie. Schodzimy
do Pilchowa, a potem do Mniszka.
Lakupy. Przejsie granicy. Pinko. Dojsie do stacji
PKP i już ok. 17-ej jesteśmy w Domu Sęcy.
W tym skrócie tempo marszu było idealne.
Sto i nawet w tak małym gronie było na trasie tradycyjne ognisko

Relacja: Krzysztof Łuczowski

15.

Zdjęcia: Ania Brytka
Krzysztof Łuczowski
Wojtek Berezowski

15 marzec 1998r.

Chopok

Il. uczestników: 48 osób

Prowadzenie: Ania Brytka
Krzysztof Łuczowski

Wyjazd godz: 06⁰⁰

Autokarem przez
Koscienko,
Miedlicę - Sza
nad Dumajcom -
Kezmark, Siptowski
Mikulasz grupa
dojechała do
Doliny Jasnej.
Jeolna grupa pod
opiekę Krzyska
myjeżdża na
Sukovę a potem
mychodzi na
Chopok.

15 marzec
1998r.

Grupa opatulona i jak widaci
na zdjęciu znosi zimno z uśmiechem.
To grupa Krzyska.

Druqa grupa pod opieką
Ani Brytki przesza na
Urbowickie jezioro a potem
do Doliny Demianowskiej
i zwiedziła Jaskinię
Slobody.

← Grupa nad Urbowickim
Alesem w Dolinie Jasnej.
Grupa Ani.

15 marzec
1998r.

Grupa Ani w Jaskini.

Fot. Wojciech Beresowski
(z jego aparatu)

15 marzec
1998r.

Pieńko Jaskini Slobody,
jej fragment wchwycone
przez kłótkę.

Powrót do Nowego Sącza był przez Łysą
Pohangę. Najpierw Drogę Młodości a potem Drogę
Wolności do samej granicy z Tolską." A w Nowym
Sączu byliśmy o 20³⁰!"

Tę wycieczkę tylko odnotowuję. Była 15 marca 1998r
na Radziejową.

16.

Wycieczka kursu przewodników oddziału PTT. Przewodnik
Władysław Kowalczyk. Grupa 32-osobowa autobusem
lokalnym dojechała do Gimnicznej-Kosarzyk. Przeszła
przez Obidzę, Wielki Rogacz i Radziejową, na Przenybę.
Schoolista grupa przez Wietrzne Dziury do Rytra i również
powrót autobusem lokalnym do Stowego Szcza.
Wlg relacji ustnej była to typowa wycieczka szkoleniowa.

17.

22 marzec 1998r.

Mogielica - 1170 m n.p.m

Il. uczestników: 62 osoby

Relacja: } Maciej Laremba
Zdjęcia: }
Przewodnik: } Władysław
Kowalczyk

Jak relacjonuje
Maciej miała
to być wycieczka
szkoleniowa
dla kursu
przewodników.
Kasia Jola -
pracownica
w "Turystyce"
przyjęła 10 osób
na listę
wolnych miejsc
i to byłoby
w porządku.
Rano w niedzielę
porada była

22 marzec 1998r. Pierwszy odpoczynek i podziwianie
panoramy.

Tak cudowna że do autokaru przyszło o wiele za dużo
chętnych na wyjazd. To tylko życzliwość kierowcy
pozwoliła aby w jakiś sposób w autokarze zmieściło
się aż 62 osoby. To już na trasie jest "tłum" a zdjęcie
powyższe to dokumentuje. Był tylko maly "zarys" co

Kierownik wycieczki musiał wystąpić. Niestety, siedzieli ci którzy nie uznali za stosowne wleś'niej się zapisać, a w przejściu stali kursanci, dla których właściwie ta wycieczka została zorganizowana. Myślę, że komentarz jest "bytemu" - to relacja Mac'ka. Ja nie komentuję, ja ubolewam, że w braci wspólnie wędrującej na terenie przyrody jest taka sytuacja!?

22 marzec 1998r. Droga rozległej polanie przed Mogielicą.

Przez Łącko, Stranę grupą autokarem obejrzeli do Bukówki.

Stąd nastąpił wycieczka do najwyższego szczytu Beskidu Wyspowego szczytu Mogielicy - Młotku. Głównym ekspertem tych stron - Władek Kowalczyk.

Jak zwykle jest to

"kot", który chodzi własnymi ścieżkami.

Z tej strony wszyscy go już poznaliśmy.

Co jakiś czas Władek grupę zatrzymywał i w punktach wielokrotnie objaśniał panoramę.

Grupa dopisywała nam

w tym śniegu - wiosennym dniu więc było co podziwiać. I obojętnie czy podświetlało wytapiające się słońce czy "maszerowały" na niebie chmury. Brak było tylko Białego Tatr pigułki zapewne ośmieszonych.

22 marzec 1998r. Grupa "ostro" zdobywa szczyt.

22 marzec 1998r. Już na szczycie. A na przednim planie sam prezes Jaromba.

Po ostrym podejściu na szczyt grupa "fajermanów" szybko rozpala ognisko i wszyscy albo się ogrzewają, albo smażą przyniesione ze sobą specjalty. A po tradycyjnym ogniskowym przyjęciu schodzili ob Łalesia, hawersuję lichon i schodzili na

22 marzec 1998r. Już prawie ognisko.

22 marzec 1998r. Już Mogielica daleko za nami.

przełęcz pod
Ostra - 928 mnpm.

Tam czekał na grupę autokar i przez Miynęyska i Gotlowice powrócił do Nowego Sącza.

O generale Zaruskim opowieść

Kiedy postanowiłam wziąć udział w zorganizowanym przez nasz Oddział PTT wyjeździe na symboliczny pogrzeb gen. Mariusza Zaruskiego, który odbył się 11 listopada 1997 r. w Zakopanem, zaczęłam wczytywać się w różne publikacje na jego temat. Zafascynowała mnie osobowość tego człowieka i jego wszechstronna działalność. Jawi mi się jako prawdziwy człowiek renesansu, którym nie można się stać; nim trzeba się urodzić. Zaruski - malarz, pisarz, poeta, speleolog, wybitny taternik i narciarz, twórca TOPR i jachtingu morskiego, działacz społeczny, generał Wojska Polskiego, z pewnością na to miano zasłużył.

Urodził się 31 stycznia 1867 r. w Dumanowie na Podolu. Już w czasie studiów w Odessie (wydział fizyczno-matematyczny) prowadził wraz z innymi polskimi studentami działalność niepodległościową, za co w r. 1894 został uwięziony i zesłany na 5 lat. W Archangielsku ukończył szkołę morską i został kapitanem handlowych statków żaglowych.

Po powrocie z zesłania pracował w Odessie jako buchalter. W roku 1901 ożenił się z Izabelą Kietlińską i oboje wyjechali do Krakowa. Ona studiowała na UJ, a Zaruski w Akademii Sztuk Pięknych. Ze względu na zdrowie żony, oboje Zaruscy w 1904 r. przenieśli się do Zakopanego, gdzie zamieszkali w willi „Krywań”. Tak się zaczęła tatrzańska przygoda generała Zaruskiego.

Jeszcze w tym samym roku zapisuje się do Towarzystwa Tatrzańskiego, otrzymując legitymację nr 1327. W jego spisach figuruje jako „art. malarz w Zakopanem”. Zimą 1904 dokonuje przejścia przez Zawrat oraz wejścia na Kasprowy Wierch, Giewont, Skrajną i Pośrednią Turnię. Z czasem przetarł kilkanaście pionierskich, letnich dróg, których warianty służą do dzisiaj. Jego towarzyszami w tych wyprawach byli m.in. Henryk Bednarski, Janusz Chmielowski, Józef Borkowski, Mieczysław Karłowicz, Rafał Malczewski, Jzef Oppenheim, Jerzy i Janusz Żulfawscy.

„Specjalnością” Zaruskiego była jednak turystyka zimowa. Jako pierwszy zdobył przeszło 20 szczytów tatrzańskich, w tym część na... nartach. W 1906 r. z dwoma towarzyszami odbył wielodniową wycieczkę

przez Tatry: Zakopane - Tomanowa Przełęcz - Podbańska - Wychodna - Królewiany - Habówka - Osobita - Błotna Dolina - Molkówka - Zakopane. Gdy w 1907 r. wraz z Józefem Borkowskim zdobywali Kozi Wierch, Zaruski był ponoć niepokieszony, że ostatnie 10 metrów, ze względu na stromiznę, musieli przejść pieszo, niosąc narty na plecach... W 1911 r. ze Stanisławem Zdybem weszli na Kościelec. Do I wojny światowej wyczyn ten uznawany był na najtrudniejsze wejście i zjazd narciarski w Tatrach. Dodajmy do tego jeszcze pierwsze zimowe wejścia na Granaty, Orlą Basztę, Rohacze, Mały Kozi Wierch, Zamartą Turnię, Kozie Czuby, Niżnie Rysy czy Czarny Mięguszowiecki Szczyt.

Trzeba dodać, że w tych czasach zimowa turystyka górską praktycznie nie istniała. Powodem tego był zarówno niemal absolutny brak bazy, jak też lęk przed lawinami. Właśnie Zaruskiemu zawdzięczamy zbadanie tego niebezpieczeństwa, co zaowocowało w artykułach „Lawiny śnieżne w Tatrach” oraz „O zachowaniu się na wycieczkach zimowych w Tatry”. Sporządził także mapkę Tatr z zaznaczeniem miejsc, gdzie lawiny schodzą najczęściej.

Swoje narciarskie umiejętności Zaruski spożytkował także jako instruktor. W 1907 r. prowadził w Zakopanem jeden z pierwszych w Polsce kursów narciarskich. Wspólnie ze Stanisławem Barabaszem i Mieczysławem Karłowiczem był też twórcą Zakopiańskiego Oddziału Narciarzy Towarzystwa Tatrzańskiego, przekształconego później w Sekcję Narciarską TT (działającą do naszych czasów jako SN PTT).

Poza Tatrami Zaruski wspinał się także w górach Norwegii. W styczniu 1910 r. wybrał się także na Babią Górę, a w 1914 w Gorce. Odkrył wtedy zalety Turbacza i wręcz zachwyił go ośmiokilometrowy zjazd na nartach ze samego szczytu aż do Nowego Targu. Najlepiej jednak czuł się w Tatrach. Ulubioną jego górą był Giewont. Przeszedł ją wzdłuż i wszerz, wytyczył i opisał aż 12 dróg wiodących na szczyt z różnymi wariantami, m.in. najpopularniejszą do dzisiaj, prowadzącą czerwonym szlakiem z Doliny Strążyskiej przez Przełęcz w Grzybowcu, Bacuch, stokami Małego Giewontu, przez Siodło na Przełęcz Kondracką Wyżnią.

Był także Zaruski autorem pierwszego polskiego „Podręcznika narciarstwa według zasad alpejskiej szkoły jazdy na nartach” (1908) oraz pierwszego polskiego zimowego przewodnika po Tatrach (1913), do którego dołączona była mapka zimowych szlaków.

Niejako w cieniu pozostają jego zasługi jako badacza tatrzańskich jaskiń. Wykorzystując sprzęt taternicki, zbadał m.in. jaskinie w Kasprowej Dolinie, w Giewoncie i Czerwonych Wierchach. Na doświadczeniach i sporządzonych później opisach opublikowanych w 1907 roku, wzorowali się późniejsi speleolodzy polscy. Interesował się także toponomastyką, ogłaszając w 1914 r. artykuł

cd. na s. 9

BESKID 8

Dopiero w numerze „Beskidu” w 1998r. umieszczono mój artykuł o ważnych sprawach odziegajdu się w listopadzie 1997r. Sepsiej późno, niż wcale.

Największą jednak zasługą Zaruskiego, funkcjonującym do dziś żywym jego pomnikiem, było założenie Tatrzańskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego. Myśl o powstaniu takiej organizacji tkwiła w nim od samego początku, czemu dawał wyraz w licznych publikacjach. Turystyka letnia i zimowa stawała się coraz bardziej masowa i towarzyszyły jej coraz częstsze wezwania o pomoc poszkodowanym lub zagrożonym turystom. Zaruski sam często uczestniczył w takich spontanicznych akcjach ratunkowych.

Od początku zakładał, że ma to być organizacja społeczna. Jak sam pisał: „*Byłoby to dla nich (przewodników, przyp.aut.) szkołą uczuć obywatelskich i ludzkich, których brak dziś jeszcze często w nich uczuć się daje*”. Najaktywniejszym pomocnikiem był Mieczysław Karłowicz, kompozytor, przyjaciel Zaruskiego. I chociaż za datę powstania TOPR przyjmuje się 11 grudnia 1909 r., to już 10 lutego tego roku Zaruski organizuje ratowniczą wyprawę z udziałem przyszłych członków TOPR w celu odnalezienia zasypanego przez lawinę Karłowicza.

Pierwszym prezesem Straży Ratunkowej został dr Kazimierz Dłuski - założyciel i naczelny lekarz pierwszego na ziemiach polskich sanatorium przeciwgruźliczego. Natomiast naczelnikiem przez aklamację mianowano Mariusza Zaruskiego, a jego zastępcą Klimka Bachledę. Godłem Straży był niebieski krzyż w białym tle. Piersi ratownicy, którzy złożyli ślubowanie „*gotowości uczestniczenia w wyprawach ratunkowych bez względu na porę roku, w dzień i w nocy*”, zostali ubezpieczeni z własnych składek członkowskich. Również ze składek, a także z darowizn różnych instytucji zakupiono niezbędny sprzęt i ubrania dla ratowników.

Zaruski od początku uczestniczył w każdej akcji, dając przykład wysokiego poczucia odpowiedzialności i ofiarności, nie wahając się podjęcia każdego ryzyka dla ratowania ludzkiego życia. W tym też duchu szkolił ratowników, a także pisał różnego rodzaju instrukcje i artykuły. Prowadził również kronikę wypraw ratowniczych.

Do najtrudniejszych i najstynniejszych akcji w dziejach TOPR zalicza się tę odbytą w sierpniu 1910 roku na Małym Jaworowym. Zaruski stracił w niej swego wielkiego przyjaciela Klimka Bachledę.

W 1913 r. zakopiańskie TOPR nawiązuje kontakt ze międzynarodową społecznością ratowników. Mariusz

Zaruski i Leon Loria reprezentują Polskę na II Międzynarodowym Kongresie Ratownictwa w Wiedniu. Sam Zaruski wygłasza tam referat o ratownictwie tatrzańskim.

Wybuch I wojna światowa. Rozpoczyna się kariera wojskowa Mariusza Zaruskiego, ukoronowana w 1924 r. stopniem generalskim. On sam zajmuje się głównie sprawami morskimi, kładąc wielkie zasługi w rozwoju żeglarstwa morskiego. W latach 1935-1939 był kapitanem jachtu szkolnego „Zawisza Czarny”. Nie zerwał kontaktu z Zakopanem i Tatrami, ale bywał tu już tylko dorywczo. Pomógł przeprowadzić reorganizację TOPR, a w 1930 r. został honorowym prezesem i naczelnikiem tej organizacji. Natomiast w 1935 r. został Honorowym Członkiem PTT.

Gdy wybuchła II wojna światowa, Zaruski miał 72 lata. Został jednak (pod przybranym nazwiskiem Spirydowicz) aresztowany we Lwowie przez radzieckie władze. Umarł 8 kwietnia 1941 r. w więziennym szpitalu w Chersoniu i tam został pochowany.

W powojennej Polsce rzadko wspominano nazwisko Zaruskiego. Zakopane nie zapomniało jednak o nim. Jest ulica jego imienia. W 1971 r. na Pęksowym Brzyzku ustawiono symboliczny grobowiec wg projektu prof. Antoniego Grabowskiego. Na głazie z Doliny Rybiego Potoku widnieje tablica z napisem: „*Gen. Mariusz Zaruski /1867-1941/ Twórca Tatrzańskiego /Ochotniczego Pogotowia/ Ratunkowego / Tatarnik. Żeglarz, Pisarz.*”.

Wreszcie 11 listopada 1997 r. Symboliczny pogrzeb prochów z chersońskiej mogiły, przywiezionych przez rzeszowskich harcerzy. Msza żałobna, tłumy ludzi, niezliczone sztandary, wyróżniające się grupy harcerzy, dzwon „Generał Zaruski”, który wkrótce pojedzie do polskiej parafii w Chersoniu. I sam nasuwający się fragment jednego z sonetów, napisany przez Zaruskiego w 1914 roku:

*A kiedy przyjdzie na mnie pora,
ażebym, smutnych dróg wędrowiec,
opuścił ziemski ten manowiec
i padnie moich dni zapora,
chciałbym swój w Tatrach mieć grobowiec...*

Wiem jedno. Kiedykolwiek zagna mnie na mojej ścieżce przewodnickiej na zakopiański Pęksowy Brzyzek, pochylę głowę przed symbolicznym grobem „króla Tatr” - generała Mariusza Zaruskiego.

Anna Totoń

1 | 32 | „Beskid”

125 lat PTT (1873-1998)

W tym roku przypada 125 rocznica powołania do życia Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego. Pragnąc przybliżyć czytelnikom „Beskidu” historię Towarzystwa, będącą jednocześnie historią polskiej turystyki górskiej, przedstawiamy w tym numerze jej pierwszą część p. t. „Na początku były góry”.

1/32 „Beskid”

„Na początku były góry ...”

...Na początku były góry. Ale góry dopiero przez człowieka zaczynają żyć. I dlatego dzieje gór są dziejami człowieka w górach. Dlatego dzieje gór polskich są w tak znacznej mierze dziejami Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego”.

„Wierchy” - rocznik osiemnasty - jubileuszowy - dla upamiętnienia 75-lecia istnienia Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego 1873-1948”.

* * *

A więc na początku były góry. Wspaniałe, piękne, ale dzikie i niegościnnie zarazem. Jako pierwsi zamieszkali w nich bogowie, różnorakie duchy i demony. Człowiek pojawił się tu dopiero później i od samego początku góry zaczęły przyciągać jego uwagę. Nic w tym dziwnego, bo były przecież krainą różnorodnej zwierzyny, użytecznych kruszców, skarbów i drogocennych kamieni, ziół leczniczych, paszy dla bydła, miejscem, gdzie można było się schronić przed karą i odpowiedzialnością lub przed wszelakim złem tego świata, jak to czynili mnisi i pustelnicy.

Z czasem rozwój cywilizacji i kontaktów między narodami zmuszał człowieka do coraz odważniejszego wkraczania w góry. Przestały one już dzielić i być przeszkodą nie do pokonania, a górskie przełęczyste stały się naturalnymi szlakami komunikacyjnymi. Tak było we wszystkich górach świata, tak było również i w naszych. Jednak najodważniej wkraczali w nie poszukiwacze skarbów i drogocennych kamieni. Nie byli oni wprawdzie turystami w dzisiejszym tego słowa znaczeniu, ale byli pierwszymi, którzy w tzw. „spiskach” opisywali te nieznane dotąd obszary. Pełno w nich wskazówek magicznych i zaklęć, które otworzą dostęp do ukrytych skarbów. Ale można też w nich znaleźć wzmianki topograficzne oraz praktyczne rady dotyczące niezbędnego ekwipunku, jak kompas, lornetka, „śpiłki stalowe” (czyli haki) oraz młotek i liny.

Z biegiem lat zaczęli pojawiać się w górach również inni - miłośnicy piękna przyrody. W Zielone Świąta, 10-11 czerwca 1565 roku Beata Łaska w dość licznym towarzystwie odbyła podróż z Kieżmarku w Tatry, najprawdopodobniej do Zielonego Stawu Kieżmarskiego. Nowym zupełnie zjawiskiem w tej wyprawie był brak konkretnego celu uzasadniającego podjęcie tak dużego trudu. Była to wyprawa tylko dla przyjemności i zaspokojenia kobiecej fantazji.

W XVII i XVIII wieku poszerzał się krąg ludzi zafascynowanych pięknem Gór Karpackich czyli Gór Śnieżnych, bo tak wtedy nazywano Tatry, które uważano za znacznie wyższe i bardziej niebezpieczne niż Alpy. Podejmowali oni coraz śmielsze wyprawy na najwyższe szczyty. Mimo to stanowili jednak nieliczną garstkę, wyjątek wobec ogółu, który nie widział w surowych skałach żadnego pożytku.

Dopiero koniec XVIII a przede wszystkim wiek XIX przyniósł przełom w dziejach poznawania i zdobywania gór. Dwa prądy umysłowe zmieniły stosunek człowieka do nich - racjonalizm wywodzący się z Oświecenia

Również w nr-e 1/32 „Beskidu”
ciekawy artykuł Małgosi Kieres,
którego dwa fragmenty
zamieszczam w łonie

i Romantyzm. Pierwszy z nich nakazywał uczonym badać góry wszechstronnie, bez oglądania się na niewygodę, trudy i niebezpieczeństwa. Najwybitniejszą polską postacią tego nurtu był ks. Stanisław Staszic - uczonec, filozof, przyrodnik, wielki działacz społeczny i pisarz polityczny. Jako pierwszy podjął on systematyczne badania naukowe w dziedzinie geologii. Jego rozprawy opublikowane w dziele „O ziemiorództwie Karpatów i innych gór i równin Polski” z 1815 roku z załączoną mapą geologiczną Polski i krajów ościennych były jedną z pierwszych tego typu publikacji na świecie. W czasie swych wędrówek zwiedził on i poznał wiele gór, a czymś zupełnie nowatorskim był zaplanowany biwak pod gołym niebem, na wierzchołku Łomnicy. Działalność Staszica stała się kamieniem węgielnym polskiej turystyki górskiej.

Wiek XIX to z kolei rozkwit Romantyzmu, który nauczył człowieka szukać w górach piękna i dostrzegać w nich cel wzniosłych przeżyć i wrażeń. W całej Europie narastało zainteresowanie dawną, rodzimą tradycją i kulturą ludową. Szczególne znaczenie miało to dla Polaków - narodu pozbawionego w tym czasie własnej państwowości.

W roku 1818 poeta Antoni Malczewski jako jeden z pierwszych wszedł na Mont Blanc i Aiguille du Midi. Motorem tej wyprawy była „...ciekawość i przyjemność zrobienia czegoś, czego się nie robi codziennie...”. Takich ludzi zaczęło przybywać. W góry wędrowało coraz więcej ludzi, choć część z nich wyprawiała się w nie pod parawanikiem zbierania minerałów i okazów botanicznych. Zrodziła się więc potrzeba uporządkowania i organizacyjnego ujęcia ruchu turystycznego oraz problemów, które niósł ze sobą. Pedantyczni i lubiący tworzyć wszelkiego rodzaju kluby angielscy dżentelmeni powołali w 1857 roku Alpine Club - pierwsze towarzystwo turystyki górskiej na świecie. Wkrótce zaczęły powstawać kolejne: Österreichischer Alpenverein (1862), Schweizer Alpenclub (1863), Club Alpino Italiano (1863), Deutscher Alpenverein (1869) i inne.

Warunki do powstania tego typu organizacji zaistniały również w Tatrach. Mimo że Polacy pozbawieni byli własnej ojczyzny, to jednak tu, w Galicji, mieli dość dużo swobody. Cesarstwo Austro-Węgierskie i na zagarniętych przez siebie terenach prowadziło stosunkowo liberalną politykę.

Mimo tarć wewnętrznych, mniej lub bardziej otwartych, od pierwszych swych dni T.T. rozpoczęło realizację swych głównych celów, którymi - wg statutu z 8.10.1874 r. - było:

- 1) Umiejętne badanie Karpat, a w szczególności Tatr i Pienin oraz rozpowszechnianie zebranych o nich wiadomości;
- 2) Zachęcanie do ich zwiedzania i ułatwianie przystępu do nich i ułatwianie tamże pobytu turystom, a w szczególności swoim członkom oraz badaczom i artystom udającym się do Karpat, Tatr i Pienin w celach naukowych i artystycznych;
- 3) Ochrona zwierząt halskich (alpejskich), mianowicie kozic i świstaków;
- 4) Wspieranie przemysłu górskiego wszelkiego rodzaju.

(Część II w nr 2/33) „Beskidu”

Małgorzata Kieres

29 marzec 1998r. Na rynku w Starym Sączu.

Znowu wycieczka szkoleniowa kursu przewodników. Tym razem szczególnie widać Doliny Popradu oprowadzał sam kierownik kursu - Wojtek Sipka. Było 32 osoby i dziecko. Pominiąt z tej wycieczki dostarczył do kroniki Złotęcia kol. Wiesław Wcześny więc moje odnotowanie faktu odbycia takiego szkolenia wzbogacam tuimi zdjęciami. Trasa wiodła przez Stary Sącz, Ryto, Piwniczna, Kosarzyska, Łomnice, Wierchomla, Łęgiestów, Szczaunik, Muszynie, Wymice i Kamiannę do Nowego Sącza.

29 marzec 1998r. W Szczauniku.

Łomnice,
Wierchomla,
Łęgiestów,
Szczaunik,
Muszynie,
Wymice
i Kamiannę
do Nowego
Sącza.

29 marzec
1998r.

Wycieczka szkoleniowa kursu
przewodników - Dolina Popradu.
Pierwszy z lewej - kierownik kursu Wojciech Sipka.

Plan wycieczek w II kwartale 1998

- 05.04 - Haligowskie Skałki (Słowacja)
- 12.04 - Jaworzyna Konieczniańska
- 19.04 - Małe Pieniny
  - Turbacz (kurs przewodnicki)
- 26.04 - Branisko (Słowacja)
- 1-3.05 - Bieszczady
  - Bieszczady (kurs)
- 10.05 - Pieniny
  - Beskid Sądecki (kurs)
- 17.05 - Słowacki Raj
- 23.05 - Góry Lubowlańskie (Słowacja)
- 24.05 - Beskid Żywiecki
  - Pieniny (kurs)
- 30.05 - Skamieniałe Miasto (impreza dla dzieci)
- 31.05 - Wielka Fatra (Słowacja)
  - Babia Góra (kurs)
- 07.06 - Wielki Chocz (Słowacja)
- 14.06 - Giewont
  - Barania Góra (kurs)
- 21.06 - Pilsko
- 28.06 - Radziejowa

1/32/ "Beskid"

Na wycieczki z PTT

Do oficjalnego otwarcia sezonu turystycznego pozostało jeszcze trochę czasu, ale kto lubi chodzić po górach, robi to już od dawna. Takich turystów nowosądecki Oddział „Beskid” Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego zaprasza na trzy kwietniowe wycieczki: 18 bm. na Jaworzynę Konieczniańską, 19 bm. w Małe Pieniny i 26 bm. na Branisko (Słowacja). Szczegóły na afiszach. (jaz)

* W czerwcu ma ruszyć budowa dolnego odcinka kolejki gondolowej w Krynicy, z centrum uzdrowiska przez zbocza Góry Krzyżowej do Czarnego Potoku, a długości 2012 m. Przypominamy, że od lata ubiegłego roku czynny jest górny odcinek z Czarnego Potoku na szczyt Jaworzyny.

* Tymczasem ponad 60-letnia kolejka szynowa na Górę Parkową w Krynicy, kursująca przez cały ten czas bez poważniejszych awarii, przechodzi poważne zmiany. Działa już nowoczesny napęd, a w planach jest wymiana starych wagonów, modernizacja torowiska i zagospodarowanie rekreacyjno-sportowe części stoku.

1/32/ "Beskid"

Wycieczki na Słowację W góry z PTT

Wycieczka na Haligowskie Skałki na Słowacji rozpoczyna cykl wiosennych wycieczek nowosądeckiego oddziału „Beskid” Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego.

Wyjazd autobusem PKS do Szczawnicy zaplanowano na godz. 8. W kolejne niedziele PTT zaprasza na wycieczki: na Jaworzynę Krynicką (18 kwietnia), w Małe Pieniny (19 kwietnia) i Branisko na Słowacji (26 kwietnia). (HSZ)

7 kwietnia 1998r. "Dziennik Polski"

1 kwietnia 1998r. "Gazeta Krakowska"

Relacja: Krzysztof Luczkowski
Ldjęcia: Maciej Laremba
Arzewodnik: Krzysztof Luczkowski

29 marzec 1998r. 19.
Łysa Góra - 735 mnpw
Il. uczestników: 16 osób

Aż dziw, że taka mała grupka - a taka wspaniała brzoza do posmiania w dniu dzisiejszym.
Przez Grybów, Gorlice i Nowy Żmigrod dojeżdża grupa do Dukli.
Gogoła fatalna.
Dobrze, że nie pada deszcz.
Grupa zatrzymuje się na zwiedzanie tego z 14-go wieku małego, leżącego na historycznym

29 marzec 1998r Kościół i klasztor OO Bernardynów w Dukli.

szlaku handlowego prowadzącego przez Przełęcz Dukielską na Węgry. A więc klasztor i kościół OO Bernardynów i mimo że jest msza św. udaje się zobaczyć relikwie św. Jana z Dukli a w kościele parafialnym z 18w. groby Marii Amelii z Brühlów M. Miszkowej Zmartej w 1773r.

29 marzec 1998r. Relikwie św. Jana z Dukli w Dukli u OO Bernardynów.

29 marzec Pałac - była rezydencja rodu
1998r. Mniszechów.

Dzisiaj jest odrestaurowany , mieści się w nim muzeum .

29 marzec 1998r.

Ekspozycje przed muzeum
pamiętające walki podczas
wielkiej ofensywy w rejonie
Przełęczu Dukielskiej w czasie
II wojny światowej.

Po zwiedzeniu Dukli przez Trzcianą jedziemy o pustelnię
św. Jana z Dukli. Bardzo wąska droga i dobrze, że żaden
pojazd nie jechał z góry. Z kościołem i pustelnią
zapoznaliśmy się przez dziurkę od klucza. Zamknięte.
Natomiast pijemy krzyżcy wodę z udolnego źródła.

29 marzec Sanatorium
1998r. Sw. Jana & Dulci

Jan & Dulci był franciszkaninem
& mieszkał w skromnej pustelni
w 15w. To sanatorium my budo-
wanow 19 wieku.

29 marzec
1998r.

Przy lodownym
źródlisku.

Znajduje się ono
w sztucznej grocie.

29 marzec
1998r.

Domik pustelnika Pawła.

29 marzec 1998r. Odpooczynek przed Chyrową a wlg Krygowskiego
to Hylrowa! (kronikarz)

↑ J co chce ten
wścibski fotograf?
Czy nie wiecie
jak walczymy
← aby przekroczyć
do prawdziwej
wiosny?
No to co, że
kopiemy tunele?
Nie umiemy wy-
chodzić na
szczył stoqu
i nawet gólbę
była przynim
ohabina. Jasne?

29 marzec 1998r. Cerkiew w Chyrowej z 1780r.
 Obecnie kościół rzymsko-katolicki ale był otwarty
 i grupa mogła zobaczyć wnętrze z cudownym
 obrazem - ikoną Matki Boskiej z Dzieciątkiem.

29 marzec 1998r. Idziemy w kierunku szczytu
Dania - 696 m n.p.m.

" Po zwiedzeniu cerkwi wyruszamy dalej aby zatrzymać się pod szczytem Dania i rozpalić upragnione i tradycyjne ognisko. Humory też mamy inne gdyż poprawił się pogoda. Złazyszka gdy po wygaszeniu ogniska wyruszyliśmy na Syczą Górę, a z niej rozciągają się ciekawe widoki. Cześć się żyć! "

29 marzec
1998r.

Upragnione ognisko.

29 marzec 1998r. Czyżby Grybowianki Blicharzówne

nie dowierzały
dzisiejszemu
przewodnikowi
& sprowadziły Go.
Też podłożyły
& Grybowa.

29 marzec 1998r.

Wiośni odpoczynek na trasie.

Gdy dochodzimy do
Szytej Góry jest
tak słonecznie, że
chwile się
wypierzamy."

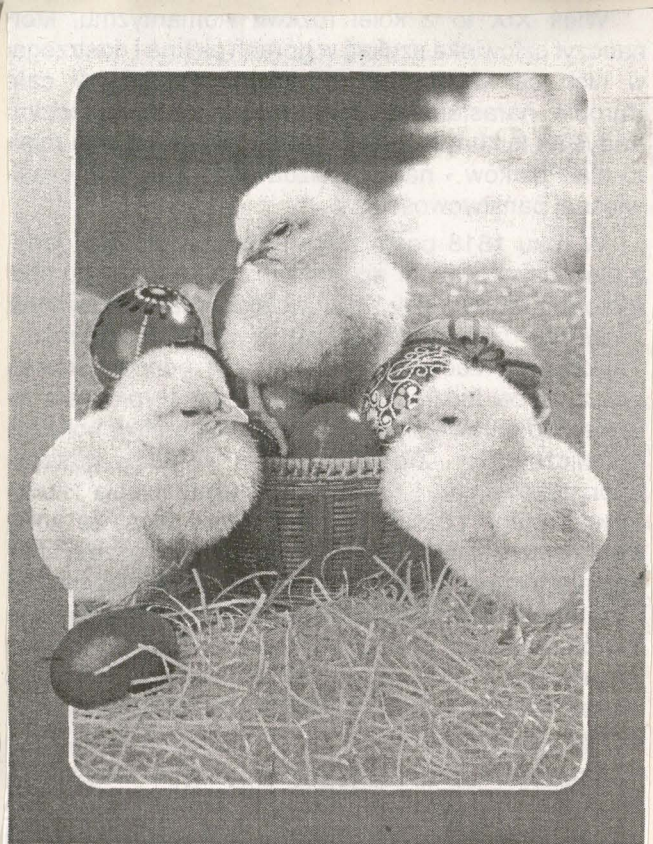
29 marzec 1998r. Maciek zaczyna robić artystyczno-reporterskie zdjęcia!

29 marzec 1998r. Grupa obok krzyży
na Grzywackiej Górze.

Trasa wiodła now szlakiem, raz bezdrożami.
Gdy przez Polanę, Szyją Górę grupa dotarła do
Góry Grzywackiej to ubłoceni mieli za cel zejście do
autokaru w Nowym Łmigrodzie. Ubłoceni ale zadowoleni
prawie wszyscy idą na piwko aby już bez przemy
powracać do Nowego Sącza.

Na następnej stronie kroniki jest wymowne, ostalnie
zdjęcie z tej wycieczki.

Zdrowych i wesołych świąt życzymy wszystkim członkom i sympatykom PTT

29 marzec 1998r. "Konboje" wchodziła ma. piwo do baru w Smigrodzie.

1/321 "Beskid"

Po 23 latach Aleksandra Bielak opuści schronisko na Przehybie?

Śmierć, pożar i... przetarg

— Nie śpię po nocach, tylko liczę i liczę, ale czuję że nie dam rady, nie mam takich pieniędzy, bo skąd? — żali się Aleksandra Bielak. Dlatego po 23 latach chyba zmieni adres; dotychczasowy brzmiał tak: Przehyba 1175 m n.p.m.

Spółka „Karpaty”, zarządzająca schroniskami i hotelami w Nowosądeckim i Bielskim, ogłosiła przetarg na dzierżawę schroniska na najsłynniejszej górze Beskidu Sądeckiego. Oferty z deklaracją „rocznego czynszu oraz wkładem finansowym z przeznaczeniem na wyposażenie obiektu” należy składać do 15 kwietnia.

Turystyczna brać jeszcze o niczym nie wie, ale złe wieści szybko się rozchodzą.

— Konieczność finansowa — tłumaczy prezes „Karpat”, Jerzy Karalus.

Odbudowane po pożarze w 1994 r. schronisko jest prawie gotowe. Brakuje jeszcze wyposażenia pokoi, przewidzianych na 70 łóżek. Istnieje szansa uruchomienia obiektu w tym sezonie, pod warunkiem wszakże, że na górze wdrapie się biznesmen

z walizką pieniędzy. Chodzi o jakieś 200-300 tys. zł.

Prezes tłumaczy, że nie wyganają Bielaków z Przehyby. Jak wszyscy, pani Aleksandra może stanąć do przetargu...

— Ja sobie nie wyobrażam Przehyby bez Bielaków, to już nie będzie ta góra — lamentuje pan Andrzej, jeden z najbardziej znanych przewodników beskidzkich. On już wie...

Jan i Aleksandra Bielakowie wprowadzili się na Przehybę dokładnie 1 X 1975 r. — Piotrek miał 2 lata, Kasia 3 dni — wspomina pani Aleksandra.

(Dokończenie na str. 4)

3 kwietnia 1998r.

"Gazeta Krakowska". Abiegolow w tymz artykule ze az wstyd: M.iz: Pożar był w 1991r a wie w 1994r. Masiek zginał w 1994r a wie w 1993r.

Ś
(Do
Po
sko z
„U Ja
li się
bata
mate
na s
pleca
Prze
dów
ty ob
wali
cy, k
wa
Woj
pan
jak
17
trag
na s
lak
niu
scy
C.
Z
EM

Śmierć, pożar i... przetag

(Dokończenie ze str. 1)

Pod ich rządami schronisko zasłynęło na całą Polskę. „U Jaśka Bielaka” turyści czuli się jak w domu. Ciepła herbata i łóżko, a w ostateczności materac na podłodze czekały na strudzonego wędrowcę z plecakiem dzień i w nocy. Przehyba była metą setek rajdów górskich, tu kwatrowały obozy młodzieżowe, tu bywali pisarze, aktorzy, politycy, księża... Księga Pamiątkowa z wpisem kard. Karola Wojtyły schowana jest w kasie panczernej w Nowym Sączu jak największy skarb.

17 grudnia 1993 r. stała się tragedia. Zjeżdżając z Przehyby na skuterze śnieżnym Jan Bielak wpadł na szlaban w Gaboniu; zginął na miejscu. Wszyscy współczuli Bielakowej i

wszyscy się cieszyli, gdy zobaczyli, że pani Aleksandra z dorastającymi dziećmi nie poddała się nieszczęściu. Nieobecność „Jaśka” nadrabiali zdwojoną serdecznością wobec turystów. Ale dokładnie rok po tamtej tragedii, 17 grudnia 1994 r., na Bielaków spadł następny cios. Zapaliło się schronisko, strażacy nie dojechali z wodą, pożar doszczętnie strawił budynek. Lecz i wtedy dzielna kobieta nie załamała się. W bardzo krótkim czasie obok pogorzeliśka postawiono „Jaśkówkę” na 20 łóżek.

Cały czas spółka „Karpaty” dzwigała ze zgliszcz schronisko – większe, piękniejsze, nowocześniejsze. Trzeba przynależać, że udało się: wyrósł imponujący

obiekt, tylko ta blacha na dachu nie pasuje. Niestety, na gonty spółki nie stać i tu wracamy do punktu wyjścia. Wieść o przetargu spadła na Aleksandrę Bielak jak grom z jasnego nieba.

– 23 lata życia poświęciłam Przehybie – mówi. – Teraz trzeba będzie zejść w dół, nauczyć się innego życia, zdobyć jakąś pracę...

Pani Aleksandra jeszcze nie poddaje się. Jeszcze studiuje oferty kredytowe banków, przelicza ZUS-y, czynsze i podatki, dodaje i odejmuje kolumny cyfr, ale czuje, że nie da rady. Przehyba to nie Sucha Dolina. Siłą tego miejsca jest ci...sza i spokój. Tu nigdy nie było masówki. Ileż w takich studentach i oazowiczach można zarobić, skoro w „Jaśkówce” łóżko kosztuje 10 zł? (HSZ)

c.d. artykułu.

Życiowa wyprawa

ŚMIERĆ W ANDACH. Żałoba przewodników

Nauczyciele i uczniowie II Liceum Ogólnokształcącego w Nowym Sączu oraz przewodnicy nowosądeckiego oddziału PTTK „Beskid” uczcili wczoraj minutą ciszy Stanisława Smagę, zmarłego tragicznie uczestnika wyprawy wysokogórskiej w Andy.

Sądeczanin, nauczyciel geografii z II LO w Nowym Sączu zginął, jak pisaliśmy wczoraj, podczas zdobywania najwyższej południowoamerykańskiej góry – Aconcagui. Z napływających informacji wynika, że S. Smaga wyruszył kilka dni temu na szczyt (6960 m n.p.m.) z mieszkańcem Grybowa Krzysztofem Krokowskim. Pozostała trójka uczestników wyprawy, w tym kierownik grupy Adam Sobczyk z Nowego Sącza, ze względu na zmęczenie i złą pogodę zrezygnowała po drodze z kontynuowania wędrowki.

Obydwoj doświadczeni przewodnicy tatrzańscy wyszli na szczyt. Dopiero w trakcie schodzenia 45-letni Smaga nagle zasłabł, a wkrótce zmarł – prawdopodobnie w wyniku ataku serca. Informacja o śmierci nauczyciela wstrząsnęła środowiskiem szkolnym i przewodnickim w Nowym Sączu. Stanisław Smaga był znanym od lat wielbicielem turystyki górskiej, wielu młodszych od siebie namówił do jej uprawiania. – To była sama pocziwość. Każdy weekend

poświęcał na górskie wycieczki. Z miłości do gór nie zdążył się nawet ożenić – powiedział man Wojciech Lipka, przewodnik PTTK, towarzysz zmarłego od pierwszych, szkolnych wycieczek. – Przeszedł całe Tatry. Razem byliśmy w Alpach, Pirenejach, na Olimpie i w Dołomitach. Nigdy nie skarżył się na zdrowie.

Wyprawa w Andy miała być najważniejszym przedsięwzięciem sądeczani. Podobnie jak reszta jej uczestników, sam sfinansował miesięczny wyjazd. Na Aconcagui mieli znaleźć się w tym samym czasie, co znany polarnik Marek Kamiński, który ostatecznie wycofał się ze względu na niesprzyjającą pogodę. Jak powiedział „Gazecie” Adam Potoczek, szef klubu wysokogórskiego w Krakowie, andyjska góra nie należy do trudnych technicznie. – Jeśli człowiek dobrze się aklimatyzuje, to przy dobrej pogodzie można wyjść na nią w 7-10 dni – stwierdził. Przyznał jednak, że sam musiał już raz zrezygnować ze zdobycia jej szczytu. – Najtrudniej było powyżej sześciu tysięcy metrów. Jeszcze wieczorem czuliśmy się dobrze, a rano już nie byliśmy w stanie iść dalej – wspomina.

Czynione są starania o sprowadzenie ciała zmarłego do kraju. Powrót pozostałych uczestników wyprawy oczekiwany jest w przyszłym tygodniu.

IRE

NS

Zginął nauczyciel Śmierć w Andach

W Andach zginął Stanisław Smaga, sądeczanin, nauczyciel w II Liceum Ogólnokształcącym w Nowym Sączu, który wyruszył na wyprawę do Południowej Ameryki 23 stycznia. Przy schodzeniu ze szczytu Aconcaqui prawdopodobnie doznał ataku serca lub wylewu krwi do mózgu.

Tego dnia pogoda w Andach była fatalna. Zazwyczaj wieją tam bardzo mocne wiatry, a temperatura spada do trzydziestu stopni poniżej zera.

W składzie sądeckiej ekipy byli członkowie szkoły przewodnickiej PTTK w Nowym Sączu: Adam Sobczyk, wiceprezes Oddziału PTTK Beskid, Halina Harl, księgowa z „Piwniczanki”, Karol Krokowski, biznesmen z Grybowa i zmarły tragicznie 45-letni Stanisław Smaga. 18. II. 1998r. G. Wr. (olsz)

18 lutego 1998r.
„Gazeta
Krakowska”

18 lutego 1998r. „Gazeta Wyborcza”

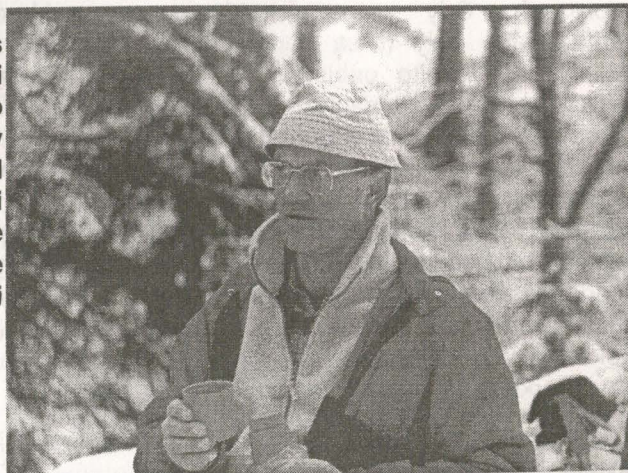
Fot. Wacław Gutowski

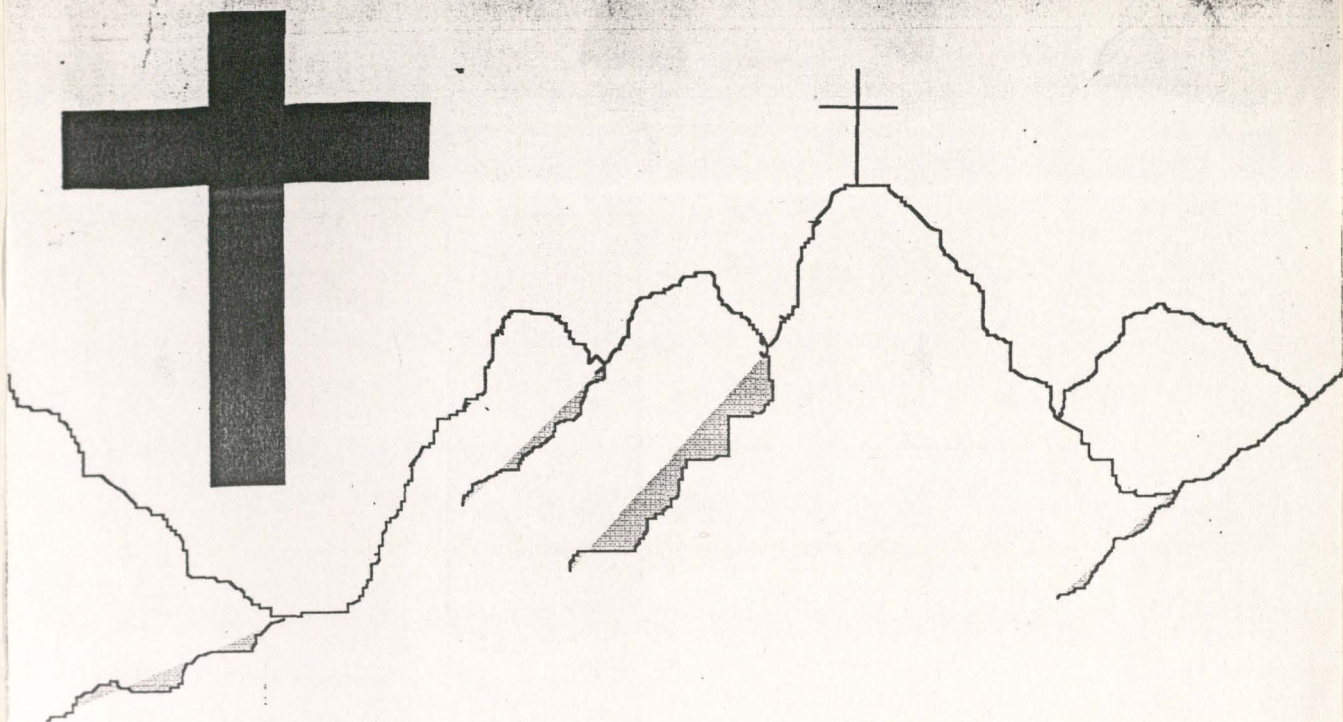
Takim pamiętam Go nie tylko ja i nie tylko do mnie
nie dociera świadomość, że już nie zobaczę się z Nim,
nie porozmawiam, nie doradzi mi w sprawach turystyki,
nie poradzi gdy zajdzie potrzeba. Co myślał w ostatniej
chwili życia? Znając Go - myśl była pozytywna i był szczęśliwy.

STASZEK (1953 - 1998)

12 lutego zmarł w niewyjaśnionych do dziś okolicznościach pod szczytem Aconcagui STANISŁAW SMAGA. Był członkiem naszego Oddziału od jego reaktywowania. Bardzo lubiany przez uczniów II Liceum nauczyciel geografii, ceniony przewodnik tatrzański i beskidzki, chętnie prowadzący społecznie wycieczki naszego Towarzystwa. I wreszcie wspaniały Kolega i Przyjaciel oraz pełen dobroci Człowiek...

Będziemy o Nim zawsze pamiętać.

Z głębokim żalem zawiadamiamy,
ze dnia **12.02.1998** roku przeżywszy 45 lat
zmarł tragicznie w Andach Nasz Najukochańszy Syn i Brat

Ś†P

mgr STANISŁAW SMAGA

Zawsze Blisko Boga - Człowiek Prawy i Wielkiej Dobroci
Nauczyciel II LO im. Marii Konopnickiej w Nowym Sączu
Przewodnik Beskidzki i Tatrzański

Wyprowadzenie ciała z domu rodzinnego przy ul. Dąbrówki 9 w Nowym Sączu nastąpi dnia 01.04.1998 roku o godz. 14.00 do Kościoła Trójcy Przenajświętszej, gdzie zostanie odprawiona Msza św. żałobna.

Pograżeni w bólu
Matka, Siostra, Bracia z Rodzinami
oraz Krewni.

Odszedł człowiek gór

NOWY SĄCZ. Pogrzeb Stanisława Smagi

Przyjaciele zmarłego ponieśli trumnę na ramionach.

Tłumy sądeczan żegnały wczoraj nauczyciela II LO w Nowym Sączu, znanego alpinistę Stanisława Smagę, który miesiąc temu zginął tragicznie w południowoamerykańskich Andach.

Stanisław Smaga był uczestnikiem wyprawy na najwyższy szczyt Andów – Aconcaguę. W połowie lutego z Ameryki Południowej nadeszła jednak tragiczna informacja, że znany sądecki alpinista zginął – we wciąż nie wyjaśnionych okolicznościach – tuż po zdobyciu szczytu.

– Staszek umiłował góry w sposób szczególnie. Radość gór jest jednak radością trudną. Z jednej strony kuszą i przyciągają, z drugiej zaś potrafią odepchnąć i zrzucić. Tak było też właś-

nie z nim – mówił nad grobem Stanisława Smagi wiceprzewodniczący zarządu wojewódzkiego PTTK Adam Sobczyk, który wraz z kilkoma innymi przewodnikami niósł trumnę zmarłego nauczyciela i alpinisty. Jego zwłoki udało się sprowadzić do Polski dzięki ofiarności przewodników PTTK oraz młodzieży II LO. – Podobnie jak uczniowie, długo czekaliśmy na spotkanie z tobą po powrocie. Jesteś już, ale nie tak jak tego oczekiwaliśmy – mówiła przez łzy matka jednego z wychowanków S. Smagi.

Wczoraj w ostatniej drodze na niewielki cmentarz w sądeckiej dzielnicy Dąbrówka tłumnie towarzyszyła mu młodzież z macierzystego liceum oraz nauczyciele. – Nie ma słów, jakie mogą wyrazić nasz ból – mówił dyrektor II

LO Tadeusz Orlicz. – Każdy człowiek był dla niego ważny. Szanowany i ceniony przez wszystkich, z łatwością potrafił wzbudzić sympatię do siebie – wspominał tragicznie zmarłego nauczyciela i alpinistę. Władze miasta pośmiertnie przyznały Stanisławowi Smadze najwyższe miejskie odznaczenie – medal 700-lecia.

– Pamiętam, jak kiedyś wspólnie zwiędziliśmy symboliczne cmentarze ofiar gór. Powiedziałeś, że jeśli masz umrzeć, to tylko w górach – mówił w ostatnim słowie nad grobem Adam Sobczyk. – Teraz, żegnając cię, mówię „do zobaczenia”. Bo jestem pewien, że za jakiś czas usłyszymy twoje słowa pierwszego na linie: „W porządku, gotowe. Możecie iść”.

SID

GAZETA WYBORCZA Czwartek 2 kwietnia 1998

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że w dniu 12 lutego 1998 r. w Andach - Argentynie zmarł

mgr STANISŁAW SMAGA

Profesor Zespołu Szkół Ogólnokształcących w Nowym Sączu, nieodżałowany Kolega, wybitny Pedagog, wielki Przyjaciel młodzieży.

Uroczystości pogrzebowe odbędą się dnia 1.04.1998 r. o godz. 14.00 w kościele parafialnym Św. Trójcy w Dąbrówce. Rodzinie Zmarłego składamy wyrazy współczucia

Dyrekcja, Grono Pedagogiczne, Rodzice i Uczniowie ZSO w Nowym Sączu

31 marzec „Gazeta Krakowska”
1998r.

Zdjęcia: Małgorzata Kieres
Przełożnik: Władysław Kowalczyk

Stary Sącz i słynne "Kocie Topy".
Kiedyś i w Słowacji Sączu po
rynkowi takimi się chodzilo. Tędy
"chodzi" się historię miasta.

5 kwietnia
1998r.

Wszystkie kolumny
w Szezawicy uważa główny
umieszczone na szczyt cypla na Dunajcu.

5 kwietnia 1998r. 20.
Haligowskie Skalky -
Słowacja

Il. uczestników: 14 osób

Ta mniejsza grupa za pomocą
lokalnej komunikacji czyli
linii PKS-u postanowiła
wg programu dopieścić do
Szezawicy aby potem
przejsiem dla pieszych
przebroczyć w Sednicy granice
i dochodząc w zobliż malowniczego
jeszcze będ zieleni wiosennej
przełomu Dunajca do
Czerwonego Klasztoru przejsiem
przez Haligowskie Skalki
lejsi do Sednicy - wri a
potem znowu wrócić do
Szezawicy.

Udało im się to
uczynić z uważenie i co
najważniejsze przy pięknej
podrodzie.
Wystarczy popatrzeć na
te parę zdjęć.

Za parę dni całe Pienniny
 będą w kolorze żółci góły
 takim kolorem kwitnie
 smagliczka rosnąc wręcz
 na naszej skale.
 ← Nie i dzisiaj jest urocz.

5 kwietnia
1998r.

Fragment Piennin
 oddzieleny w tafli Dawajca.

5 kwietnia
1998r.

Część grupy na pienninjskiej drodze.
 Drugi z lewej przewodnik druskiej
 wycieczki - Władek Kowalczyk.

5 kwietnia 1998r. Grupa już minęła Czerwony Klasztor i wyszła na przełęcz pod Klasztorną Górą.

To miejsce grupa odwiedziła już nie jeden raz. Idą dzisiaj przeciw stali uczestnicy $\rightarrow$ TT-owskiemu wycieczek. Ten 14-wieczny obiekt założony przez zakon Karuzów a potem maliszcy do Kamedułów i najbardziej znany bratem Cyprianem małszy Sobaczyc. To cała historia Spisza.

Fragment murów i wieży w Czerwonym Klasztorze.

5 kwietnia 1998r. Nawet najsilniejszy turysta musi zrobić świadczenie, więc przebra na posiłek. Czy Serek je na świadczenie pyaszny serek?

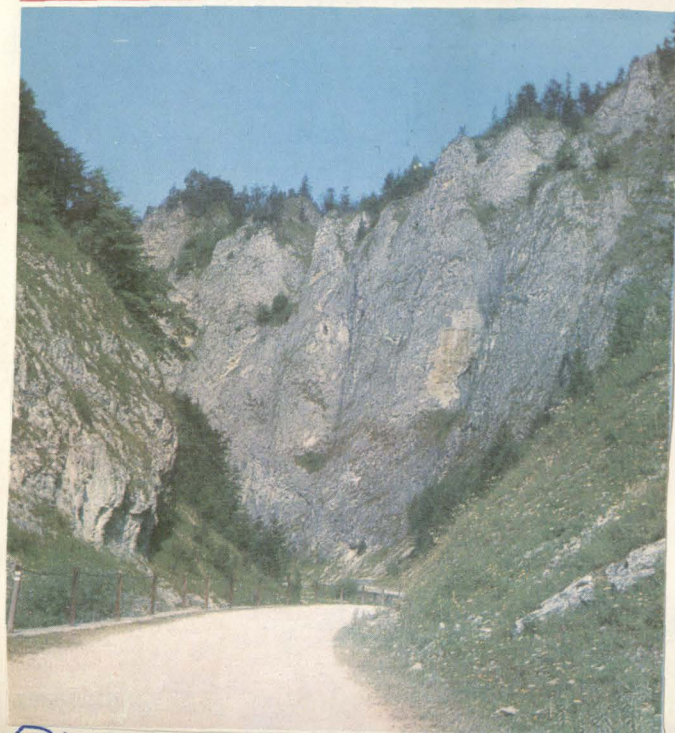
5 kwietnia 1998r. Część grupy pozuje dla kroniki.
Sto jankie tów w górach! Dziękuję.

Wieża Śeświca na tle Haliqowskich Skat.

z klasztornej Przełęczy grupa
 przechodzi na Haliqowskie
Skatki aby przez Groni-6398
niepewnie

Sejście do Śeświcy, wypić
 piwko i znowu przejściem
 granicznym Stowaco - polskim
 dla przeszyci ewentualnie
 dla rowerzystów przejść
 krótkim odcinkiem
 wzdłuż Dunajca do
Śeświcy Niższej.
 Jeszcze tylko "złapać"
 autobus linii PKS-u
 i szczęśliwy powrót
 do Starego Sącza.

Pierwiny w wylocie drogi z Śeświcy.

"Zbojnicka brama"
 w Haliqowskich Skatkach

Wesołych Świąt!

Od
prezydenta
miasta
Stowego Sącza.

Żmowu święta, święta Kielkiej Procy.
Jak zwykle życzenia dla naszego PTT od
przyjaciół, od władz.
To miłe. Świadczy o tym, że nasz oddział PTT
"Beskiol" wraża w to miasto.
Na stronach naszej kroniki zamieszczam
niektóre zyczenia skierowane do nas.

Wielkanoc 1998

Wiele radości, zdrowia i pokoju na każdy dzień,
 oraz odnowienia sił do dalszej pracy
 tak samo, jak odnawia je wiosenna przyroda,
 z okazji Świąt Wielkanocnych
 życzą

Prezydent Miasta
 Nowego Sącza
 Andrzej Czerniński

Przewodniczący
 Rady Miasta Nowego Sącza
 Maciej Kurp

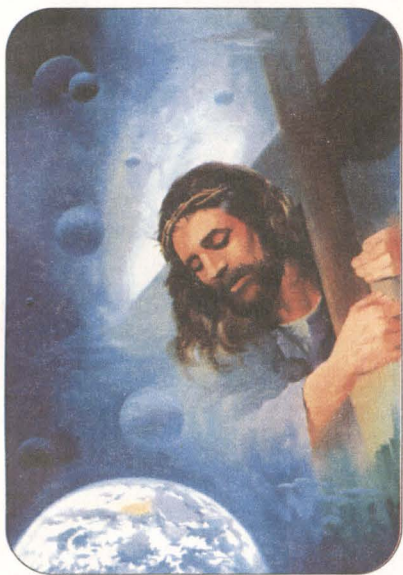
Od
prezydenta
miasta
Nowego Sącza.

o szczęśliwy powrót
 do Nowego Sącza.

"Mikowa brama"
 w Haliqowskiu Skotacu

Żnamu święta, święta Wielkiej Nocy.
 Tak zwykle życzenia od naszego PTT od
przyjaciół, od władz.
 To miłe. Świadczy o tym, że nasz oddział PTT
 "Beskiol" wrasta w to miasto.
 Na stronach naszej broszki zamieszczam
 niektóre życzenia skierowane do nas.

*„Niechaj zabrzmiały dzwony głoszące zbawienie,
Gdy Król tak wielki odnosi zwycięstwo”*

(z Orędzia Wielkanocnego)

Chotowa, Wielkanoc 1998 r.

Drogi Maćku!
wraz
całym zarządem Oddziału

W święta Wielkiej Nocy - w czasie zadumy nad cierpieniem i w czasie radości z nowego życia, które rodzi się z Chrystusowego Krzyża i Jego Zmartwychwstania pragnę przesłać życzenia.

Niech więc Krzyż i Zmartwychwstanie Chrystusa stanie się źródłem wszelkich błogosławieństw i przyczyną obfitych łask, szczególnie pokoju, nadziei i... zdrowia.

Dołączam modlitwę zanoszoną przed tron Boga przez dłonie weselącej się Królowej Niebios oraz rezurekcyjne pozdrowienia.

Ps. Dziękuję za pamięć i życzliwość.

Ms.

← Od ks. dr. Andrzeja
Jedyńskiego.

Wielkanoc, 1998 r.

*Serdeczne życzenia
prawdziwie wiosennych i rodzinnych
Świąt Wielkanocnych
pełnych radości i pogody ducha*

przesyła

*Przewodniczący Zarządu
Sądeckiej Miejskiej Strefy Usług Publicznych
Rudolf Borusiewicz*

Rudolf Borusiewicz

Fot.
Anna Totoń

Po sześćdziesięciu latach
Tokarscy przed ołtarzem

Dziś o godz. 8.30 w kościele kolejowym w Nowym Sączu odprowadzona zostanie uroczysta msza św. dla obchodzących sześćdziesięciolecie pożycia małżeńskiego Ludmiły i Witolda Tokarskich. Jubileusz zgrupowali nie tylko najbliższą rodzinę (dzieci, wnuki i prawnuki), ale i wielu przyjaciół w czerwonych swetrach z niebieskimi paskami.

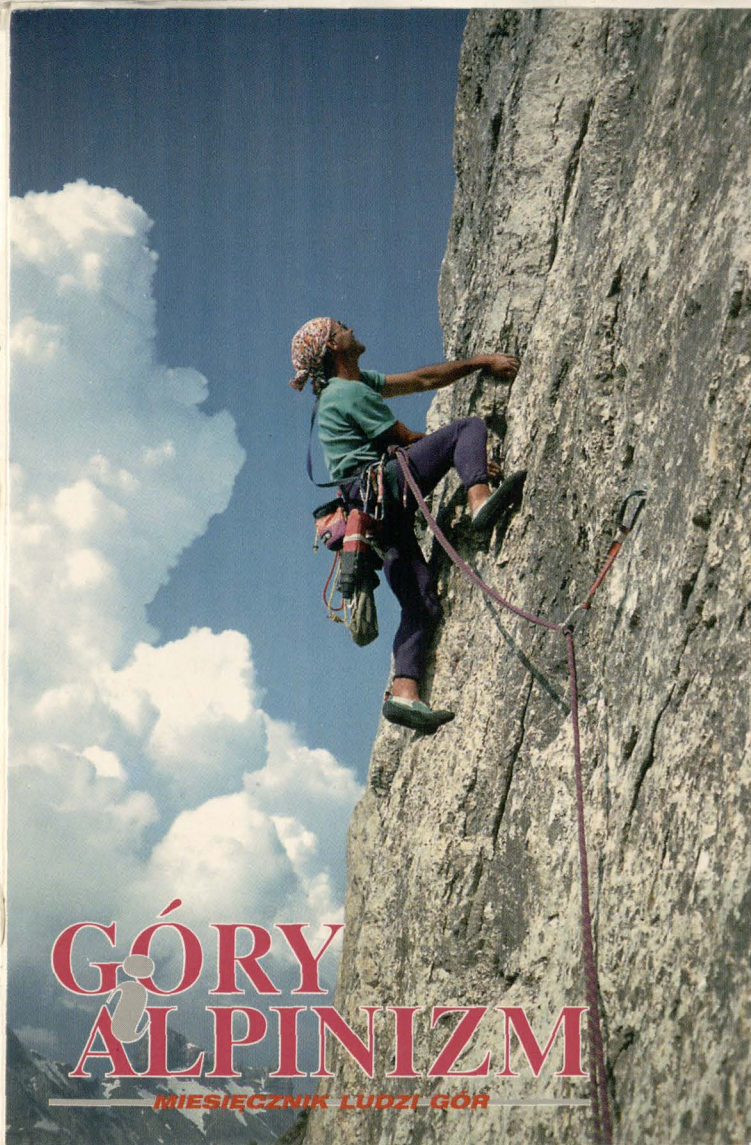
ny stał i stoi do dziś przy ul. Zygmuntowskiej. Witek pochodzi z Gorlic, tam chodził do liceum, a nad Dunajec i Kamienicę zawitał po studiach w Krakowie jako magister wychowania fizycznego i higieny - wspomina pani Ludmiła i pokazuje stosowny zapis na dyplomie Uniwersytetu Jagiellońskiego. - Latem ciągnie nas w góry, przenosimy się do domku nad Popradem w Piwnicznej.

Niemal cała rzesza sądeckich miłośników turystyki ma wprawdę w Złobie Riatunku jedno jest jednak pewne - wy- to było prawie 16 lat temu... sobie szczególnej akcji, przeciw życia. Z trudem przypominam kwaniami za uratowanie jej bardzo miłą kartkę z podziękowaniem. Przekazała Pa- wo-Technicznego Kolejnictwa w Warszawie - opowiada Pa- wół Zadarowski. Przekazała

14 kwietnia 1998r. we
Wtorek Wielkonoce
wraz z prezesem Maciejem
Lorembą byliśmy na
miejscu mszy św.
Św. obecnością, chcieliśmy
uroczystości
jaka przeżywa w tym
właśnie dniu cyferek
naszego PTT, postaci
znana wśród miłośników
gór - postaci popularnie
nazwaną "Ojciec" czyli
pedagog, mgr. WF-u -
Witold Tokarski wraz z
jego małżonką, Sudmiłą.
U góry Zamieszczam
złoty pamiątkowe z tej
uroczystości a obok
artykuł uczucia mgr. a
Tokarskiego, - redaktora
Jerzego Ślesniaka.
Artykuł wyjaśnia wszystko.

Do dziś pamiętam, jak nagle smi- o ewentualnych zagrożeniach. tem kapitana Siemiatkowskiego postępnictwem radia informowa- obserwowanym helikopter i za lat Mikiewicz opuszczał linę, ja z pokładu maszyny ratownik Ra- snać. Podczas gdy operujący tym śmigłowcem mógłby zawi- co bardziej równy rejon, nad któ- wac kieradzieli i mentow w nie- spejarsia z centrum narako-

14 kwiecień 1998r. "Dziennik Polski"

Z głębokim żalem zawiadamiamy,
że dnia 4 kwietnia 1998 r. zmarł w Krakowie, przeżywszy 92 lata

mgr WŁADYSŁAW KRYGOWSKI

pisarz, publicysta, człowiek gór,
wybitny działacz władz PTT i PTTK,
wieloletni redaktor naczelny „Wierchów”,
Członek Honorowy PTTK, Honorowy Przewodniczący Komisji
Turystyki Górskiej ZG PTTK.

Nabożeństwo żałobne przy Zmarłym zostanie odprawione
w czwartek, 16 kwietnia 1998 r.
w kaplicy na cmentarzu Rakowickim, po czym nastąpi
odpowiedzenie Zmarłego na miejsce wiecznego spoczynku.

W Zmarłym tracimy naszego wieloletniego Przyjaciela

Komisja Turystyki Górskiej ZG PTTK
Kolegium Redakcyjne „Wierchów”

*Ktoż, kto wędruje po górach
nie zna tego mądruśka?
To dzięki niemu będzie się
i następnym pokoleniom
lepiej wędrowało! Tak jak i nam.
I żywi go nie ma wśród nas.
Cześć jego pamięci!*

14 kwietnia 1998r. „Diennik
Poloki”

WYSOWA

Relacja: Krzysztof Luczkowski
Ldjęcia: Maciej Laremba
Artyści: Krzysztof Luczkowski

18 kwietnia 1998r. 21.
Jaroslawa Koniecznińska 881 mmpm
St. uczestników: 9 osób

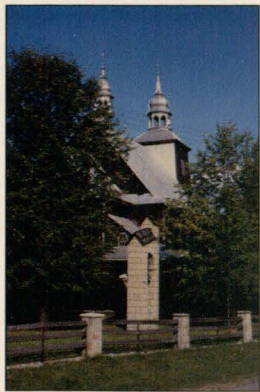

18 kwietnia 1998r. Cerkiew prawosławna w Wypsovej.

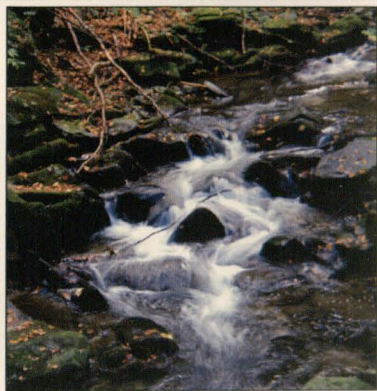
Mała grupa,
liniami komunikacyjnymi
PKS-u wybrano
się przy mieliby
cieranie zapowada-
jącej się podzie
W ten super
mieszany wielu
kryzysu rejon
pasz przypomnie
polko-słowackiego,
rejon zamieszkały
leidy przez
semków jak i
rejon dziesiątek
ementary

żołnierzy poległych w akcji
pod Gortlicami podczas
I wojny światowej.
Po odlocam a raczej jestem
pewna, że do tego "kocimi"
ścieżkami spaceni maper
zamowi Krzyżnik.
To on jak kół osuje się
dobrze na tym terenie
i Chadza swoboi ścieżkami.
Sierano też ze względu
na Wielka Sobotę na
otwarcie cerkwi prawosławnej
i prezycie esegis o ducha.
Dzisiaj święta wielkanocne
w ich obzędku.
Dojechano do Wypsovej. Godz. 8:45
Cerkiew z 1779r. p.w. Świętego
Michala Archanioła, moje
o parafii prawosławnej
w świątowej miestety
Zamkwieta.

Pozdrowienia z Wysowej

Z Wysowej bez szlaku
wyruszamy do Blechnarciu.
Najpierw droga asfaltowa,
potem gruntowa, 'Docerkia'.
Ciemny las, a następnie geometryczny
w motywnach polichromii
na suficie i ścianach.
Niestety autoru grupa
nie ma szczęścia - zankwista.

Idą w górę, meli Ropa,
która tutaj jest potokiem,
aby potem na przełaj,
stromo 200m w górę,
jak to pisze Krynich
"niktą ścieżynę" objęci
do cmentarza z II wojny
światowej o ur-c 49.
Leży on na zboczu -
Kubanisk a projektował
go Dušan Jurković.
Spocynki tutaj:
103 żołnierzy austriackich
50 - wiewiechich
196 - nosyjskich.

Ogólne widoki na to "Merano Galicji"
Człopi Wysowa. Jako uzdrowisko znana
jest od 19w. od 1876r. dzięki Urszuli
z Morsztynów Dembińskiej. Ona założyła
to uzdrowisko a też przeł. Iwojną św. białą Wysowa konkurentkę Krynicy.

Cerkiew w Blechnarciu z 1801r. p.w. św. Kosmy i Damiana
odrestaurowana w 1960r.

Idźcie myłomano: 18 kwietnia
1998r.

Wg relacji Krzyska
Cmentarz ten został
w czasie społecznym
odbudowany przez
młodzież milwiecka
w 1996r.

Przy remoncie
zwiększono wyjątkowo
przebiegając blaszkami
& gontów.
Zabezpieczone przed
deszczem, przewidziano
ich trwałość.

18 kwietnia 1998r. Cmentarz nr. 403 w Błechwarze ↑ ↓

18 kwietnia 1998r. Yac śmierci Łączy wszystkie religie, wszystkie
wyznania.

Tylko Łączy dają
pożnać jakieg
obrodku był kościół,
któreg przestregat
palowany w tym
miejsce żołniers.

18 kwietnia 1998r. Porzucone krzyże, takie jakie były do 1996r.

18 kwietnia 1988r. Krzysiek wiedzie nas przy samej granicy.

1) Po odejściu od cmentarza krótko przejeżdżamy na spożycie śniadania i wypuszczamy dalej. Trochę na przelaj a potem dotknijemy do szlaku niebieskiego. Przejdziemy krótkie podjeście aby wyjść na Obycz. - 788 mpu.

Na Obyczu dopina nas na Hondzie 125 funkcjonariusze Szary Granicznej i sprawdzają nasze dokumenty. Jesteśmy w paśmie granicy Polski ze Słowacją.

Dokumenty w porządku. Idziemy na Przełęcz Regietowska aby z niej strómy podjeście wyjść na Zaworynę Koniczaniowską - 881 mpu

Na podjeściu spotkaliśmy młodzież i obciężono lekko plecakiem żołnierza ten najgorsze obowiązkowe przejście. Był trochę zmęczony ale po rozmowie z nami porzucił się na nas. Spotkał 2 cyfrowych turystów.

Szedł nam to 4-ty co oło wypożyci szedł w Beskidzie Niskim. Stąd ładnie widoki na okolice. Szedliśmy miej i rozpala my ognisko. Noim zdaniem do za bardzo "dali popalić". Jest tuż obok granicy?

Gdy nasze ognisko już płonęło okazało się, że robotnicy pracujący w lesie niedaleko też mają ognisko i mogliśmy z niego skorzystać. Ale trudno. Spieszymy się gdyż ostatek autobus z koniecznej jest o godz. 15⁰⁵. Wypuszcamy i trochę byliśmy smutniemi bo zaczęły padać deszcz. Na szczęście tylko przez krótki czas."

18kwiecień 1998r. Ciekawe zdjęcie do kroniki z aparatu P. Benetowskiego.

"Podchodzi my na Beskidek w g szlaku aby za chwilę się z nim rozstać i skręcić w lewo. 500m marszu i odepnęmy cmentarz z I wojny św. nr. 46!"

Cmentarz proj. Dušana Jurkoviča - jeden z nielicznych cmentarzy. Spoczywa tutaj:
- 168 żołnierzy austriackich
- 135 - - - rosyjskich.

Był remontowany w latach 60-ych ale wymaga Innowu remontu. A co gorsza, żadnej informacji o nim nie ma na stronie.

18kwiecień 1998r. ↑ Cmentarz z I wojny światowej nr. 47 projektu

Dušana Jurkoviča. Rozlokowany jest obok cmentarza w koniecznej. To następny cmentarz również zamknięta. Tak pech to pech. Na cmentarzu tablica pamiątkująca 50-a rocznicę miejscawnej akcji "Wista" z 1947r.

18kwiecień 1998r. To już 3-i cmentarz w dniu dzisiejszym.

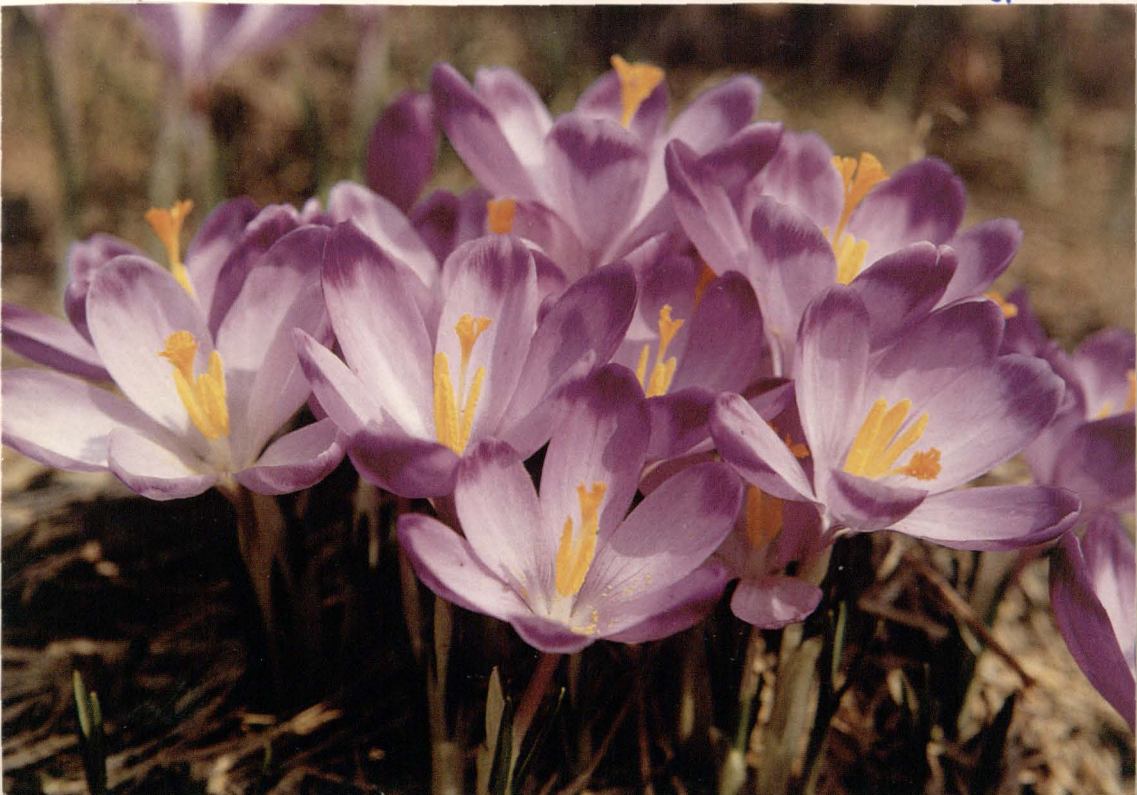

18 kwietnia 1998r. W tle przejście graniczne polsko - słowackie w koniecznej.
 a na piernszym planie "przemysłowcy" wychodzą z lasu. No bo ma przetrwać w paspiechu!?
Tysiąci idą wlg szlaku do celu - więc to przemysłowcy!

Do przystanku PKS-u doszli przed exasem więc na słybnie
 pinks i powiót do Olawego Sacza. W Slompie Sacza grupa
 dowiedziata się, że cały dzień padalo więc tym większa była
 ich satisfakcja.

A nożółte to nożółte imu pozardności tempa marszu, zwłaszcza
 Paniom - Eli i Krysi. Rzadko w swym życiu byłam i jestem
 zardnością ale takiego marszu w niezmane okolice
 i w kontakcie z przyrodą, to zawsze gdy o czymś takim
 słyszę mam lekkie nutucie zardności. Przyp. bronikarla.

A krokusy już dawno kwitną. Nie tylko te w ogródkach.

Relacja: } Tadek Pogorzał
 Zdjęcia: }
 Przewodzenie: }

19 kwiecień 1998r.

Małe Pienniny.

Jl. uczestników: 5 osób

19 kwiecień 1998r. Cała 5-a bohaterów, w komplecie.
Narazie uśmiechnięci.

W zasadzie ta wycieczkę można bytoby nazwać krótko: "Skąpani w błocie i w deszczu".

Gdy kursowaliśmy autobusem PKS-u dojechaliśmy do Szczawnicy - lasu.

Wyciąg na Galewicę, nie kursował, więc poszli - lato i okropne błoto.

Wyszli na szczyt - mroźna, deszcz i pustka.

Wtedy poszli dalej. Przez Szafarniówkę, Wysoki Wierch,

Dunbasykę - pada, widoczność żadna, pod nogami błoto, ślisko. Wysokie Skalki omijają - za ślisko - niebezpiecznie.

19 kwiecień 1998r. Już "Skąpani" a dalej uśmiechnięci.

Przez Wierchliczkę, Przełęcz Koszciel, Obidzę, schodzą do Koszarzyk.

Cały czas ani na moment nie przestało padać i coraz większe błoto.

Czasami nawet padł śnieg a marsz utrudniała mroźna.

A Tadek w swej relacji odnotowuje: "przemoknięci bez zadowolenia" i dodaje jednak: "po powrocie do domu - gorąca herbata, witamina C, ciepła woda w wannie i Tożyczko!"
Bez komentarza. I najważniejsze, że wrócili cali i zdrowi.

1998r. Nowy Targ.

23.

A kurs nadal trwa i przyszłych Przewodników gonia" po górnach bez względu na pogodę. Ale to będzie narybek" dla STT-u!
 Tym razem 19 kwietnia 1998r na Turbacz - 1310 m n.p.m.
 Prowadził: Władek Kowalczyk. St. uczestników: 41 osób.
 Autokarem przez Stary Sącz, Krośienko i Nowy Targ do Kowańca. Grupa przeszła przez Polanę Szałowską i Bukowinę Waksmundzką na szczyt Turbacza.
 Po krótkiej przerwie w schronisku przez Obidowiec i Stare Wierchy na Staciejową, i zejście do Rabki.

No i wie mam nacji, że gonia" ten narybek? ale naprawdę wyjdzie to im tylko na dobre i jeżeli chodzi o zdrowie i o te "6"-i na egzaminie. Tak trzymać!

Relacja: Krzysztof Łuczowski
Ldjęcia: Maciej Loremba
Przewodnik: Krzysztof Łuczowski

26 kwietnia 1998r.

24.

Bramisko - przełęcz.

St. uczestników: 56 osób

Wyjazd wczesny - 6⁰⁰ i przez
Krościenko - Suso, nad Dunajcom -
(tam przejście graniczne ze Słowacją)
- Spiską Starą Wsień - Kežmarok
- Słowację dociągamy na przełęcz
Bramisko: jest godz. 10³⁰!

Stąd grupa wyrusza na
przełęcz Smrekovica aby
zdobyć potem przepiękną,
ską, panę w stoncu halę
Kvarcova.

Pogoda wymarzona. Świeci...
"Stonice. Wspawiała widoczność.

Go przenie schodzący
Dolina Sipowiecka.

Jest tak wrokliva, że
postanawiamy strzymać się
na tradycyjne ognisko.
Tak relacjonuje Włysiek.

26 kwietnia Kežmarok.
1998r.

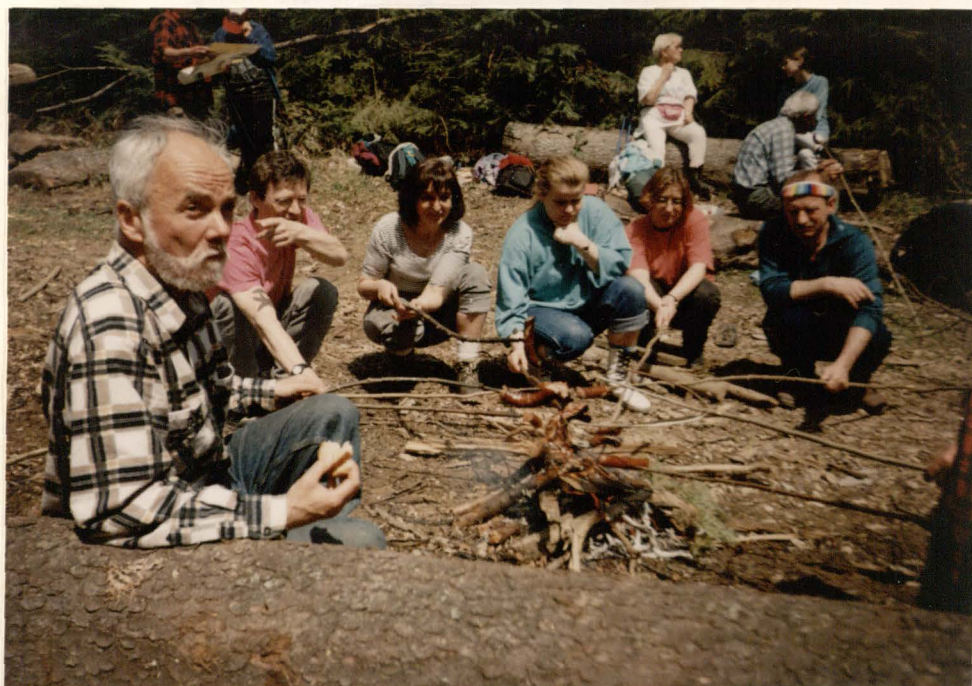

26 kwietnia Na hali Kvarcova.
1998r. Obok domku myśliwskiego.

26 kwiecień
1998r.

Krótki odpoczynek aby Maciek
mógł w aierdunym miejscu zrobić
zdjęcie grupy dla kroniki.

26 kwiecień
1998r.

Ognisko. Dolina Sypowiecka.
Niedaleko Sypowiecki Potok.
No i te pyszne, chrupiące, pieczone
kiełbaski.
Nie tylko Tadekowi cieknie ślinka
na świadomości zjedzenia tych
pyszności. Smacznego!

Po tradycyjnym ognisku
 wspinamy się w górę Doliny
Kopytowskiej i na grzbiet
Czerwonej Skaly.
 Za grzbietem wraczamy
 do rezerwatu „Kamienna Baba”.
 Sądząc ze zdjęć momentami
 trasa przypomina Słowacki Raj.

26 kwietnia Rezerwat „Kamienna Baba”.

1998r.

A w nim: Szeszek, Hania, Jaska.

Tylko żadne z nich nie wchodzi na skałę, do tego rezerwatu a tak zapowiedzi Mackowi.

26 kwietnia
 1998r.

„Kamienna Baba” - rezerwat.

26 kwiecień
1998r.

W rezerwacie "Kamienna Bába"
"Oratnica" - przebijająca brama skały
na wprost. Stąd nazwa.

26 kwiecień
1998r.

Gdyby mnie Maciek
nie zapewniał, że to rezerwat
"Kamienna Bába" to
widok trasy ze Stowackiego
Raju.

Właśnie Saczmowskiego
Potoku.

26 Kwiecień
1998r.

To czego w 13-yu wieku nie zdołali zabić
Tatarzy zabił nasz "księzobylecki" Leszek Matola.
Ależ ten Kamieniecki Zamek jest pięknie
wysuwany. No i fotografuję ten obiekt, czy
też 2 obiekty bardzo ładnie.

26 Kwiecień
1998r.

Chociaż nasz "etatowy" fotograf Kromki - Maciej
też ma refleks nie od parady! Gratuluję.

Po przejściu naszego wąwozu grupa mychodzi na pda,
najpierw na przełaj a potem asfaltową drogą dookoła
do Kościota w Saczowie. Tam czeka autobus. Grupa
podjeżdża do Siporow i tam przema na kufel piwa.
Obok mijają jednej z najbardziej znanych wód mineralnych
"Salvator" - na Słowacji przez Sindlar grupa jedzie

w kierunku Marowic, Sabinowa, Sipau i dalej do Kamienicy. Następny punkt dzisiejszej wycieczki to „Zolobycie” Kamienickiego Szamku.

Grupa zdobyła go przechodząc przez łąki, pokonując skałki.

Go Zolobycin Szamku, oglądając kościółka ^{w Kamienicy} grupa wraca do autokaru i już w porze Imrodu przez Subotin, Amiską Wodę

- Bardejów

- Ibołów

dojechała na przejście graniczne w Komiecznej.

Wracając byłoby inną trasą, ale wciąż brakuje tego przejścia w Amisku (koło Wisnicznej).

26 Kwiecień
1998r.

Zachód słońca.
Kamienicki Szamek
a w tle okolica tego szamku.

Fot. Maciej
Laremba.

Na przejściu (bez czekania)
grupa przekracza granicę
i w Stonym Sączu jest
ok. g. 22 lej.

26 Kwiecień
1998r.

Labytkowy Kościół
w Kamienicy „przecięty”!
monoteistyczne, oszczędne, nowe.

Aby sprostać zadaniu
pisania tego „tasiemca”
jakim stała się nasza oddziałowa
kronika zaczynam pisać
zaraz po tobie sylwestrowi!
Proces skrupulatnie gromadzi
materiały, ja sortuję i magle
po napisaniu relacji dostaje
piękną sędzię. Mówi dylemat.

PTT zaprasza

Osiem majowych wycieczek

Nowosądecki Oddział „Beskid” Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego zaprasza wszystkich chętnych na majowe wycieczki. Zrobiło się ciepło, słońce przygrzewa coraz mocniej – doprawdy grzechem jest spędzanie wolnych dni przed telewizorem.

Oferta PTT na maj jest szczególnie bogata. Dla wytrawniejszych turystów zorganizowano bowiem trzydniową wyprawę w Bieszczady (1-3 maja). Natomiast zwolennicy lżejszych, bardziej relaksowych wycieczek mogą się udać na Przehybę. Wyjazd 1 maja o godz. 7.10 autobusem komunikacji piwniczańskiej z dworca PKS.

Natomiast w kolejne niedziele PTT zaprasza: 10.05 – w Pieniny oraz 17.05 – Słowacki Raj; 23.05 – Góry Lubowlańskie (Słowacja), 24.05 – Beskid Żywiecki, 30.05 – Skamieniałe Miasto (impreza dla

Fot. Jacek Zaremba

najmłodszych zorganizowana z okazji Dnia Dziecka i 31.05 – na Wielką Fatrę (Słowacja).

Przypominamy, że zapisy na wycieczki przyjmowane są w punkcie informacyjnym w biurze „Turysty” (ul. św. Ducha 5) i że mile widziani będą wszyscy, nie tylko zrzeszeni w PTT. (JAZ)

1 marzec 1998r. Tak jak z tym zdjęciem zamku w starej Lubowli wymyślony przez Ryska Firka. Muszę wleźć o ładne pare stów dalej bo tutaj jest miejsce. Bagaż. Dostarczajcie mojej sędzi.

28 kwietnia 1998r.

„Dziennik Polski”

Ukazał się właśnie najnowszy numer kwartalnika „Beskid” wydawanego przez nowosądecki Oddział Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego. Na 24 stronach możemy znaleźć informacje interesujące nie tylko członków PTT, ale wszystkich miłośników gór.

Zacznijmy od polecenia artykułu wiodącego, poświęconego 125. rocznicy powstania PTT (przypomnijmy, że miało to miejsce w 1873 roku). Małgorzata Kieres w tekście zatytułowanym „Na początku były góry” omawia pierwszy okres działalności tej organizacji. Dalej Anna

W nowym „Beskidzie”

Turystyczne korony

Totoń przybliży sylwetkę gen. Mariusza Zaruskiego, także członka PTT, choć bardziej znanego jako inicjator powołania GOPR.

Ale nie tylko historią „Beskid” żyje. Sporo miejsca – jak zwykle – poświęcono turystyczno-ekologicznym wydarzeniom ostatniego kwartału minionego roku, wspomnieniu z wyprawy na Kaukaz,

a także wycieczkom zorganizowanym przez nowosądecki „Beskid”.

Szczególnie polecamy artykuł „Korona Gór Polski”. Pomysł narodził się w redakcji miesięcznika „Poznaj swój kraj” i polega na zdobyciu najwyższych szczytów wszystkich 28 pasm górskich w naszym kraju. Cóż, nie wszyscy możemy się poku-

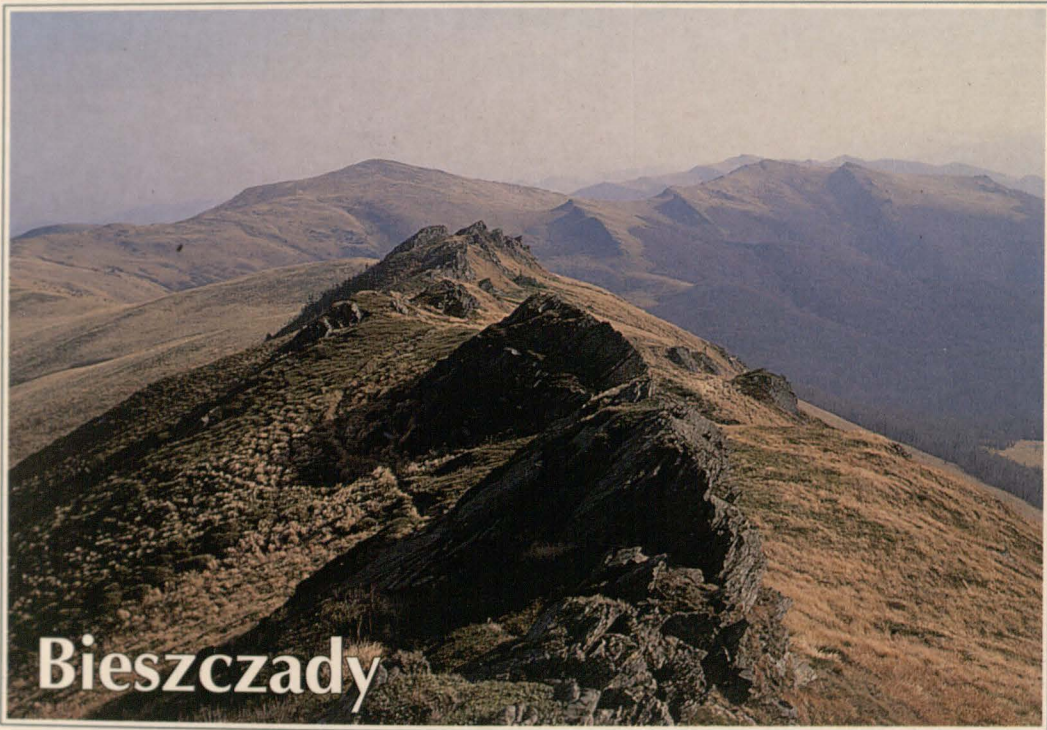
sić o „Koronę Świata” (siedem najwyższych szczytów siedmiu kontynentów). Udało się to jak dotąd ponad 50 śmiątkom, w tym trzem kobietom. Znacznie trudniejsza jest „Korona Himalajów” – czternaście szczytów przekraczających wysokość 8 tys. metrów. W pierwszej piątce wspinaczy, którym się to udało, było dwóch Polaków: Jerzy Kukuczka (drugi) i Krzysztof Wielicki (piąty).

Przypominamy, że kwartalnik „Beskid” można nieodpłatnie otrzymać w Biurze „Pieniny” (ul. Narutowicza 3) i w Biurze „Turysta” (św. Ducha 5). (JAZ)

22 kwietnia 1998r. „Dziennik Polski”

1- 3 maja 1998r. Bieszczady. 49 osób.

Wycieczka zorganizowana przez sekcję oddział PTT dla uczestników kursu prerodniczego. Prowadzi: Krzysztof Piprek.
Lejścia dostarczył do wauki: starosta kursu: Jerzy Gąda.

Bieszczady

Kartka. Widok z Krzemienia na Halicz i Rozsypaniec.

Krótką relacją wycieczki:

1 maja 1998r.: Przejazd autokarem przez Grybów, Dukłę do Komańczy. Po zwiedzeniu Wasiłonu przejście przez Duszatyn i Jeziorka Duszatynskie na Chryszczata.
Lejście bez szlaku do Rabego, przejazd do Soliny, Polańczyka a potem na nocleg do Bukowca.

2 maja 1998r.: Przejazd na Przełęcz Wyrzniańska a z niej przejście przez Malą Rawkę, Wielką Rawkę na Krzemieniec a następnie przez Wielką Rawkę, Malą Rawkę, Dział Lejście do Wetliny. Powrót autokarem na nocleg do Bukowca.

3 maja 1998r.: Przejazd do Włosatego. Przejście przez
Tarnicę i Halicz na Rozsypaniec! Tejsie
do Włosatego.
Powrót autokarem przez Jabłonkę, Szesko,
Sanok, Gorlice do Nowego Sącza.

Grupa na Rozsypancu.

Grupa na Przełęczy Bukowskiej.

Relacja: Wysztof Luczkowski
 Ldjęcia: Małgorzata Kieres
Władysław Kowalczyk
Andrzej Beresowski

1-3 maja 1998r.

26.

BIESZCZADY

Il. uczestników: 54 osoby

Przewodnicy: Małgorzata Kieres
Władysław Kowalczyk
Wysztof Luczkowski

1 maja 1998r. Koto schroniska "na Przysłopie (u)
Schronisko "koliba". Studenckie.

O 6-ej rano 1 maja "zapakowany" po brzozi wyrusza
 autokar w kierunku Galic, Dulki i Bieszczad
 O godz. 10³⁰ grupa dociera na Przełęcz Wyzmiańska.
 Pogoda nieperna, zmienna ale grupa wyrusza
 ostro i szybko do góry. Gdy wychodzę na grzbiet
 robi się ciemno, zaczyna padać. Nie wszyscy wychodzą
 na główny grzbiet Polohiny Łaryńskiej, odstrasza
 oleszcz. Część zaczyna schodzić na przełęcz Przysłop.
 Tam przejaśnia się, przestaje padać, zaczynają
 się ukazywać przepiękne panoramy.

1 maja 1998r. Schronisko na Przystupiu. Na pierwszym planie najmłodsza uczestniczka 3-letnia Julia.

1 maja 1998r. Schronisko na Przystupiu zakazuje odosobnionemu przy wejściu napisem wchodzenia do wędrowców w butach. Tym co mię moje obojętne sięgając obuwie pozostaje odpoczynek na stawną trze.

Tutaj schodzimy się wstępu i następuje podział na 2 grupy. Jedna grupa idzie dłuższą trasą i wyszedł na Magurę Skuposiańską. Początek marzu jest przy pięknej pogodzie. Gdy jednak wychodzą na szczyt następuje gwałtowna zmiana pogody i już do końca zejścia, do Dwernika towarzyszy tej grupie deszcz, grad i burza z bliskimi wyładowaniami, bityskawicami. Do oczekującego autokaru schodzą przemoczeni do tzw. "suchej nitki".

Grupa druga pod opieką Matgośi szła trasą krótszą do Berezek i również przyszła zmoczona ale w mniejszym stopniu i nie przeszła niżej niż do ziaren gradu. Przez Nasiczne, Berezy Górne, Wetlinę, Smerok dojeżdżamy do Bukowca. Tam nocleg w ośrodku wczasowym "Solinka". Warunki bardzo dobre. Przed wszystkim ciepło i ciepła woda w kranie. Część osób ma wymyślone posiłki a część korzysta z baru i piwa. Bar znajduje się w piwnicy i od razu ma swoich sympatyków w naszej grupie. Spotykamy się również z grupą kursu przewodników.

1 maja 1998r. "Silna grupa" pivoży w barze "Solinka".

2 maja 1998r. - drugi dzień wycieczki.

Kto tylko ma podsuszane buty, wcześniej rano wyrusza na trasę.

Najpierw oczywiście śniadanie. Po śniadaniu autokarem przez Polany, Sutowiska, Ustrzyki Górne dojeżdżamy na Przełęcz Wypłaniańska i dochodzimy do schroniska pod Małą Rawką. Jak relacjonuje Krzysiek: "Porada jest parszyna, prawie żadna widoczność (do 20m) i ciągle pada deszcz". Grupa nie rezygnuje z marszu, odziei się tylko w schronisku ma 2 grupy.

2 maja 1998r. Przy schronisku pod Małą Rawką.

Pierwsza grupa nazwijmy ją „silniejszą” w liczbie 11 osób wychodzi na Małą Rawkę, Wielką Rawkę i dochodzi do granicy z Ukrainą, do podwójnych słupków granicznych.

Z satysfakcją stwierdzają, że nasze stopy, ukraińskie są przetwarzane.

Widac Polacy solidniej montowali.

„Ciężko pada. Widoków na okolicę nie mamy. Mała!”

2 maja 1998r. Na granicy polsko-ukraińskiej a przed szczytem Krzemieńca.

„Chwilka przerwy na soljencie i musimy dalej. Dochodzimy do szczytu trzech granic: Polski, Słowacji, Ukrainy.”

Wle wiacie po słowackiej stronie przerwa na posiłek i musimy dalej. Ciężko pada deszcz.”

2 maja
1998r.

Na Krzemińcu. Szczyt 3-ech granic.

Jest zimno, nie można mieć olwizych przew. Grupa musi iść dalej. Idzie szybko, ostro przez Namienną, Hłubki, Czertez, Przełęcz pod Czertezem, Borsuk, Przełęcz pod Borsukiem, dochodzi do Rabiej Skali, nigdzie nie odpocynamy na trasie. To dojdzie do pięknej potocziny Taprotna wreszcie mają zmianę pogody na bardziej przejrzystą i bez deszczu. Podziwiają odstawiające się powoli panoramy. To dojdzie na Jaworzik robi Krzysiek krótką przerwę na posiłek - jak pisze - "brakło nam paliwa, trzeba uzupełnić!"

2 maja Grupa Krzyszka ma
1998r. szczyt Rabiej Skały

Do Wetliny zeszli na umówione
miejsce na 16⁴⁵. Śladu autobusu.
Gdy nadjechał i na szczęście
zauważono ich przed sklepem
gdzie chcieli kupić piwo to
wszyscy byli złokowaci ich
wycieczkę: trase na 11 godzin
obliczoną, przeszli w 6 godzin.
Po prostu nie wierzą im, że
naprawdę tą trasę przeszli.

Druga grupa prowadzona
przez Władka Kowalewiczka wraz
z najmłodszą uczeskiewiczka →
3-letnią Julią ze semowicka
pod Matej Kawką przeszła na
Szczyt i Matej i Wielkiej Kawki,
wróciła na Szczyt Matej Kawki i

przez Dział zeszła do
Wetliny. I tylko
dłatego, że byli
bardzo zmarznięci
jechali do Bukowca
jak tylko wszyscy
zeszli. Po grupie
Krzyszka mieli
przyjechać ponownie.
A tu grupa Krzyszka
Czeka! Stąd to
zdziwienie. Wszyscy
szczęśliwi wrócili
na nógę, na ciepłą
kolację, piwo w barze
a buty .... do
kotłowni aby się
chociaż podsużyć.
To po prostu personel-
oszczędka tak się zapisał.

2 maja Grupa Władka odpoczywa na Dziale.
1998r. Ależ ma ją pogodę. Nie zarzycie!

3 maja - trzeci dzień wycieczki.
1998r Cześć grupy zaczyna od mszy św. w Wetlinie. Jadąc do

Wotkowij.
Potem powrót
do ośrodka,
śniadanie,
pożegnanie
z tymi
miejscami
i o godz. 9⁰⁰
wyjeżdżamy
przy pięknej
pogodzie
do
Pszczelina.
Jest
podzieleni
na 2 grupy.

Kartka. Taka pogoda, powinna być do chodzenia w tych
pięknych górali Górali. I na szczęście była taka
w trzecim dniu wycieczki. Wyprzedziła poprzednie dni.

Jedną grupą opiekuje się
Matgorza, która robi piękne
zdjęcia otaczającej nas
przyrody, budzącej się do
życia.
Ta grupa wychodzi z Pszczelina
i przechodzi przez Bukowe
- Bendo
- przejeżdżają pod Tarnicą Tarnicę
- Hudów Wierch i schodzą
do Wotosatego.
Tam czeka autokar
i odjeżdża w kierunku
Dukli, Gorlic, Nowego Sącza
W momencie jak schodzą się
ostatni turyści czują
ok. godz. 19-cj.

Kaczence. Fot. M. Kieres

"Wawrzynek - Wilcze Szko" Fot. M. Kieres

Grupa wycieczkowa "Kruzska" wyruszyła jak ogamy na polowanie z dutekarnu i szko "salicata". Na szczęście osoby widły co oglądać gdyż nawet świadczy "stojce" ale kruzsiek dopóki było w grupie "palino" śniadaniowe /dat grupie co nieco odpaszę? Wątpię! z Qsaczem wychodząc dat od razu "myjsk" podchodząc na Wioletki.

3 maja 1998. Czy widzicie jak kruzsiek mówi: "Proszę przebrać się szybko, musimy iść dalej". Wyszli na Wioletki.

Pote w wychodzą na Potoninę Bukowego Berda.
Widaci z niej wiedysiejsze z okresu PRL - Kazimierzowo
nazwane tak na cześć "głównego Towczego" - ptk. Kazimierza Doskoczyskiego.

Po oglądnięciu panoramy z Bukowego Berda śniadanie w szkolim tempie nobi powyżej szko gdyż na samym szczycie bardzo wiele.

3 maja 1998r. Stacja Bukowym Berdzie.

Po śniadaniu
 schodzimy na
 przełęcz między
 Kłzemieniem
 a Szerokim
 Wierchem i tutaj
 odchodzą 3 osoby,
 które mają zamiar
 schodzić prosto
 do Wołosatego.
 Przez Tamicę.
 "Dziesięć Marota -"
 dziesięć szczytów
 z 2-oma osobami
 iotnie na tamicę
 i ma nas
 doganiać!!

3 maja 1998r. ↑ ↓ Stacja Halićszu.

Sto tych dwóch
 ołów: Władka
 i Krzyśka
 to ma wiele
 stacji w tempie
 marszu i wyszukanych
 "kociu" ścieżek.
 Jak relacjonują
 co wyprawiają to
 ja przestaje
 mówić, że pojedę
 kiedyś z PTT.

3 maja 1998r.

Na Haliczu.

Reszta grupy
wychodzi na
Halicz.

Tutaj trochę
odpoczynku.

Potem idę

na

Rozsypaniec.

3 maja 1998r.

Na Rozsypance.

z Rozsypance schodzą na Przełęcz Bukowska, i od tego momentu kończy się tradycyjna wędrówka w Bieszczadach. Asfalt, asfalt aż do Wotosatego.

Docieramy tam jak pisał Krzysiek na 17³⁰ i czekamy na resztę turystów tej 5-dniowej wycieczki do g. 19-ej. Jest dużo czasu na tradycyjne piwo we Wotosatku.

Przeszczęśliwi, podsmarzeni słońcem, mający wiele wrażeń (które kiedyś będą opowiadać wnukom) wszyscy wracają do Nowego Sącza ok. 22³⁰.

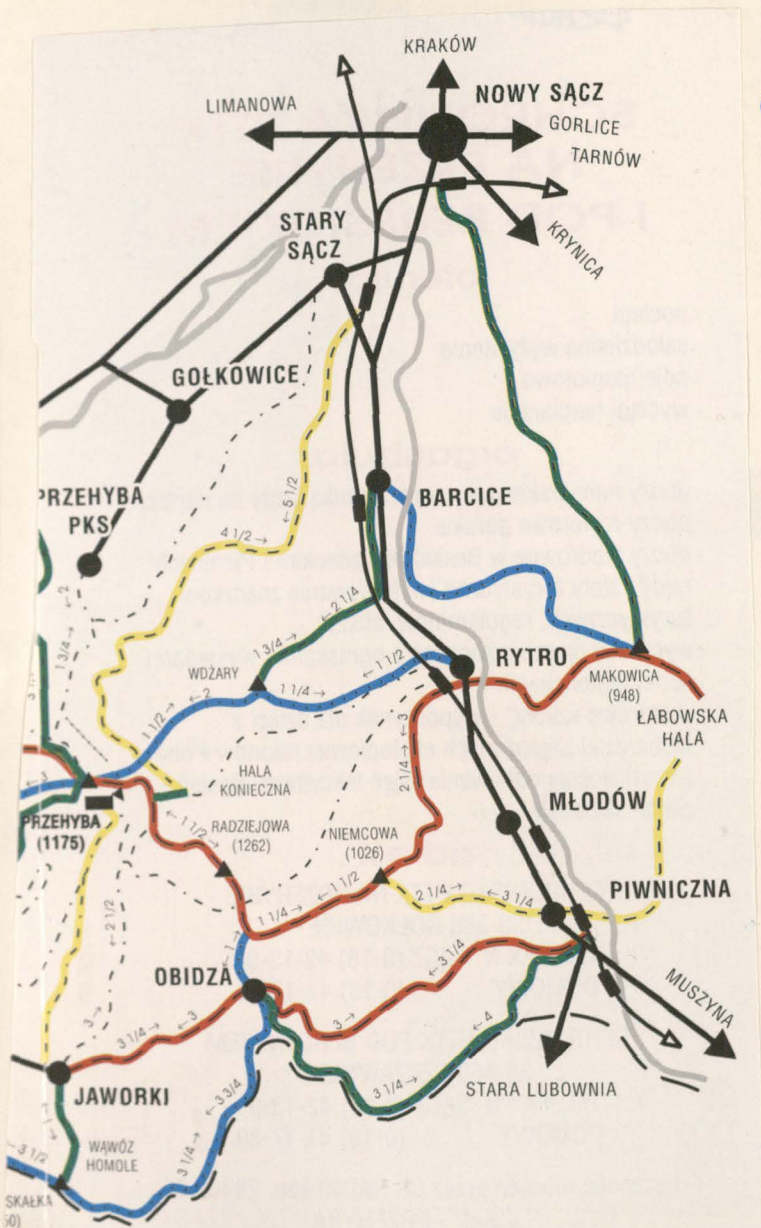
Mogłam to opisać dzięki obłędnej relacji Krzyska, tak obłędnej, że momentami przysięgam, że wędruję z nikim Przyp. Wawihassa.

Relacja: Grażyna Świerczek
Przewodnik: Ignacy Gomołka

2 maja 1998r.

27.1

Przehyba - 1175 m n.p.m.
Il. uczestników: 6 osób

Jak to określiła Grażynka ta wycieczka była „na otarcie łez” dla tych co nie pojechali w Bieszczady.

Łapała się więcej osób ale w finałowym spotkaniu na chodzie PKS-u Ignacy miał za zadanie być przewodnikiem dla pięciu wroczyli pan. Co za gratka!

Śmia „R” objeżdżając ob. o.w. „Jantar” w Rytrze. Przy pięknej stonecznej pogodzie Dolinę Kostolcu obchodzą szlakiem powiatowym na Halę Konieczną.

Chwila przerwy na oglądanie pięknych widoków, które lewse w tym miejscu szkują.

Mijają pomnik poległym partyzantom i pnie się w górę.

Mijają się z grupkami studentów Politechniki Krakowskiej, które gromadnie poszukują „Dzień dobry” - Bardzo to miłe.

Tak ochadza na szczyt Przehyby, do schroniska i przy nim znajdujących się kapliczce, Innej z wroczyli mszę Sylwestrowych zatrzymują się na chwilę.

Schronisko na Przehybie

Domek noclegowy na Przehybie „Jaśkówka”

Opieprzony bigos
serwowany w „Jaskółce”
przez Pawła etc,
popijają
tradycyjny
piwko.
Coby wyluzować,
przygodny
turysta robi
im pamiątkowe
zdjęcie
← o Kroniki.

2 maja
1998r.

Przehyba - szczęśliwa 6-a.

Posileni, bardzo
zadowoleni myśszą
w kierunku Niemcovej.

Przechodząc kolo
studenckiego schroniska
słysza śpiew ktoś gra
na gitarze, jest gwaro
i tłoczno.

Domek noclegowy na Przehybie „Betlejemka”

Ponieważ zaczął padać taki drobny „kapusmiaczek”
grupa postanowiła ulżyć się w tym schronisku na
wraździe, zjeść resztki prowiantu i dalej iść już
bez zatrzymywania się o Kosarystok.

Bez problemu zdajają na autobus o Nowego
Sącza i szczęśliwi z udanej pogody, relaksu,
połóżką ok. godz. 16-ej o domu.

Nie były to co prawda Bieszczady ale była
to całodniowa praca płuc, serca w przepięknych
terenach wroczego Łokątko Sądectczyzny.

Jako kronikarz odgrywa rolę za dobra
relację. Słyszę, że to się jeszcze powtórzy bo
nobi to dobrze. Nie zapomnieta nawet napisać jak
wysoko położona jest

Przyp. kronikarza Przehyba n.p.w.

Relacja: Wojtek Berezowski
 Lolejcia: Maciej Laremba
 Kofetek Berezowski
 Przewodnik: Maciej Laremba

10 maja 1998r.

PIENINY

Il. uczestników: 21 osób

Autokarem
 dojeżdża grupa
 do Krośienka.
 Od tam stanowi
 punkt wypadowy
 w okolicznej trasie
 górskiej:
 - w Pieniny
 - Beskid Sadecki
 - Gorce.

10 maja 1998r. Pierwszy odpoczynek przy
"wrotach" Pienińskiego Parku Narodowego.

Wymuszamy dzisiaj
 w Pieniny.
Ulica Trzech Koron,
 obok Kapliczki
św. Rocha z 18 w.
 Stromo miejscami
 pod górę aby
 dojść do
Przełczy Szopka
 - 779 m n.p.m.
 lub inna najwyż
 tego miejsca:
Chwała Bogu.

10 maja
1998r. Solziemy. Pogoda mamy słoneczną.
To chyba lato a nie
wiosna!

10 maja
1998r.

Съезды Когозъ жиъ „Эмсылто“?

10 maja 1998r. Соракъ блиъей Селу.

10 maja. Жиъ на Фтебесы Сторка.

z Przełęczą
Szopka wstaciał
 się wspaniały
 widok na Tatrę.
 ← Leszek oczywiście
 oglądał Tatry
 odwrótną stroną
 lornety ale się
 zreflektował
 (jak to on robi)
 i już ogląda
 ten imponujący
 widok prawidłowo
 a jednocześnie...

10 maja 1998r. .... pokazuje też niczego sobie plecy.

10 maja Widok z Przełęczą Szopka na Tatry.

Fot. Wojciech
Bereżowski

10 maja 1998r. Bez kolejki wychodzimy potem na Trzy korony.

2 Trzech Koron
po "ziapaniu"
 oddechu,
 nasyceniu
 oczu
 pięknymi
 widokami
 idziemy na
Górę
Samkową.

10 maja 1998r.

2 Trzech Koron też widok na Tatry.

10 maja 1998r. ↑ ↓ Na Górze Samkowej.

Fot. Wojciechu Bereżowski. Naklejka też.

10 maja Sokoła Percia na szerszik.
1998r.

10 maja
1998r.

Lieszaca oko turystów i otoczona dziwym kultem
wśród adonujących tu postać - Kapliczka St. Kingi.
Chwila modlitwy daje odpoczynek nie tylko nogom,
ale okazje do refleksji nad miąyaną piękną
otaczającą nas przyrodą.

Grzegorz Woniak

10 maja
1998r.

Jeszcze szansa degustacji i uzupełnienia płynów
napojami mlecznymi w naszym organizmie.
Tylko skutki bywają różne!

Wiktoria
← podziwia
Sokolice.
To ten pierwszy
szczyt po
lewej.

10 maja 1998r.

10 maja 1998r. J jest na szczycie Sokolicy....

10 maja 1998r. ... Je ską słynna sosna.

W dole jak „młeczka” wioleczy
 ← Dumajec a na olaszym
 planie wiolecza znana z naszymi
 wędrówek po słowackiej stronie
 wieś Lesnica.

Widok jaki roztacza się ze szczytu
 Sokolicy jest przepięknym widokiem
 otaczającej Trzy Korony.

Można stać długo i cieszyć oczy
 ale czas schodzić i robić
 miejsce innym turystom.

Schodząc lasem Pienin
 do miejsca gdzie jest
 kładź przesiadka na drugi
 brzeg Dumajca.

Spełnia rolę odpłatnego
 promu.

10 maja
 1998r.

Widok z Sokolicy.

10 maja
 1998r.

To jest końcowy odcinek
 spływu tratwami przelotem Pienin.
 Za chwilę dobieją do brzoju flisacy i Tadeusz
 w Szeszawicy.

10 maja
1998r.

My dotarliśmy do Szyszowicy. Czas na kufelka orzeźwiający!

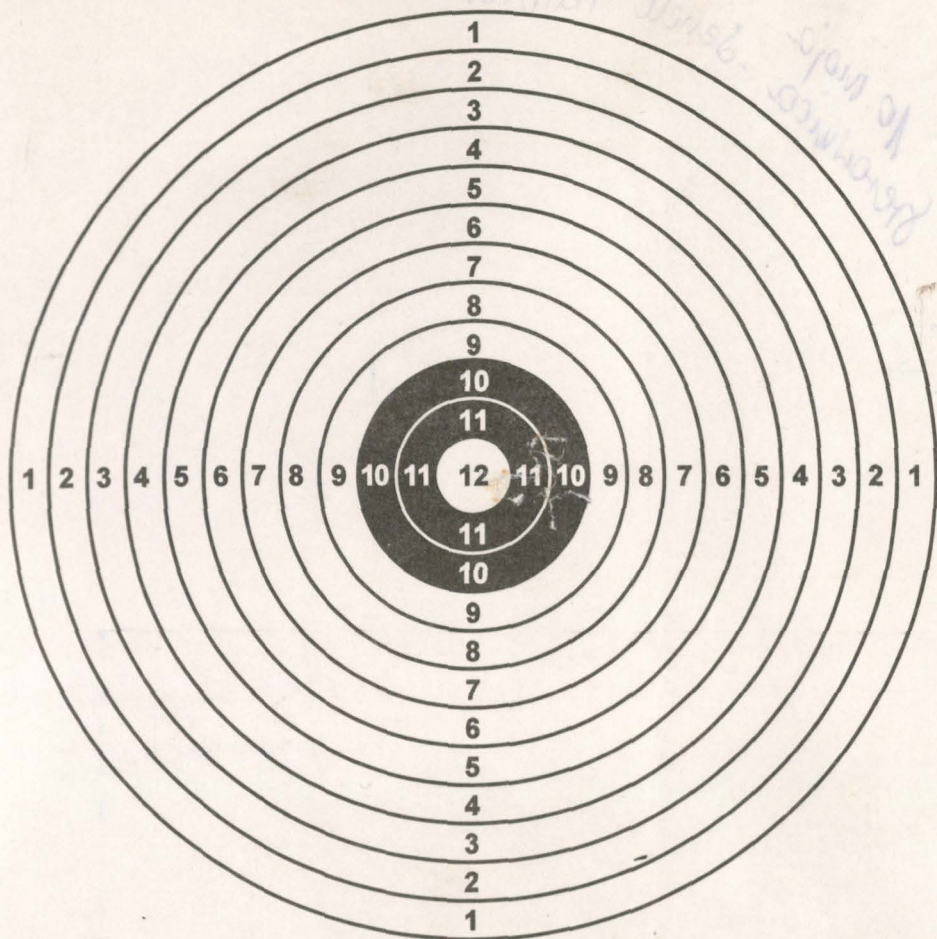

10 maja 1998r. Spotykamy kolegę przewodnika Jaska
Pielzaka - oprowadza nas po grupie
i dlatego siedzi bez kufelka piwa.

A nasz niesforny
Leszek meolkuje:
"czy z nauczycielskimi
poborów kupię
sobie takie auto?"
"Luzymy ci tego
wyszyscy."

A po kufelku tą
samą drogą, co
nawet wracamy
do Nowego
Sącza.

Łączęam obok
 olowioł, że Leszek
 nie tylko do
 otrzymał "strzała"
 na medal -
 -ocami.

Ora zawodach
 w Szczawicy
 (gdzie on się
 tam wkręcił?)
 też wiele
 strzelał do tarczy.

10 maja 1998r. była też wycieczka kursu przewodniczego
 w tereny Beskidu Śląskiego. Przewodni: Władek
44 osoby. Kowalczyk. Lejcia dostarczył: Ferdy Galda-

29

Starosta
Kursu.

Dojazd
 był autoka-
 rem przez
 -Kalwarię
 -Lebuzdowską
 -Włodowice
 -Bielsko
 do
Ustronia.

Po wyje-
 chaniu
 i wyjściu
 na Wielką
Oranżnię
 przejście
 na Stozek.

10 maja 1998r. wjazd na Oranżnię.

10 maja Grupa na Stożek dostała przez Soszów Wielki.
1998r. Na Stożku ma chwile odpoczynku.

Ze Stożka grupa poszła przez Łabajów do
Wisły - Głębcze.

Autokarem przez Istebną, Koniaków (tam odwiedza
 grupa muzeum - dom Kawuloków), Lyzwiec, Simanową,
 powracając do Nowego Sącza.

10 maja Koniaków. W domu Kawuloków.
1998r.

Relacjonuje Maciej Loremba: "W dniach od 15 - 17 maja 1998r. odbyło się w Jelesni IX Posiedzenie LGPTT."

Organizatorem tego posiedzenia był tym razem Oddział PTT z Bielska - Białej a obrady były w stacji turystycznej PTT w Jelesni.

Oddział sądecki reprezentowali:

- Małgorzata Kieres
- Maciej Loremba
- Wojtek Sippa
- Wojtek Swiqt

Przyjechali w piątek przed południem aby wyjść na Piłsko. Mimo niezbyt ciekawej pogody wyruszyli aby po godzinie marszu zobaczyć gdyż przeogoniła ich silna burza.

Pozostało im tylko po powrocie do obiektu witai coraz to nowych gości przybywających na posiedzenie i pełnić funkcję punktu gastronomicznego.

Atrakcją była też zabawa z psami rasy husky w stylu niepodważalnie dowodził Wojtek Sippa.

A wieczorem w mniejszych lub większych grupach rozmowy, dyskusje i niekomicznie na tematy związane z PTT.

15 maja
1998r.

Wojtek i jego towarzysze
zabawy.

Fot. Maciej Loremba

16 maja
1998r.

Następnego dnia, w sobotę organizator spotkania Janek Weigel przygotował dla nas atrakcję - przekraczamy granicę ze Stacją na Grzędeczy Glinne a potem z Jasenowej "startujemy" na Wielki Choczek - 1607 m n.p.m.

Schodzimy o Walaski Dubowej, pokrzepiamy się piwem w karzemie Janosika a potem jedziemy moczyć się w basenach z ciepłą wodą w Bezenowej.

16 maja 1998r. Przed podejściem na Choczek.

Zap. fot. Wojtko Szopy.
wszystkie dni wycia

16 maja 1998r. Wojtek Sippa, Wojtek Świątek i Staszek Trębacz na Wielkim Choczu dokonują wpisu do księgi. Połona maja a w tle śnieg. Fot. Maciej Laremba

Fot. M. Laremba

16 maja 1998r. To zdjęcie ma 2 podpisy: "W gorącej wodzie kąpany" i drugi podpis: "Tak wygląda szczęśliwy człowiek" - nasz Wojtek.

Mnie natomiast intryguje Staszek Trębacz widoczny obok basenu. Czy ma zamiar w tym momencie skoczyć do basenu czy też lubi zimne tylko kąpiele? przyj. kronikarza.

1) Ale te wszystkie atrakcje i przyjemności spowodowały, że obrady rozpoczęliśmy ze sporym opóźnieniem, czego rezultatem było zmodyfikowanie porządku obrad, trwanie ich do późnej nocy oraz przeniesienie części programu jeszcze na niedzielę. Tak na zakończenie ustalono, że 27 czerwca b.r. w Krakowie zbierze się Trex. L.G. aby omówić resztę tego co w Telesni nie omówiono.

16/17 maja 1998r. Prezes Urzędu Kabat prowadzi obrady.

Obrady sdominowane zostały omówieniem zbliżającego się IV Zjazdu Delegatów PTT w Zakopanem.

- Sprawy organizacyjne, które zarządczo Józef "Baba" Michlik
- ma być 127 delegatów, nasz oddział dostał 15 miejsc.
- dyskusja nad kandydatami do godności Członek Honorowy
- wprowadzenie odznak "za zasługi dla PTT" PTT
- przygotowanie do wydania drugiego jwu w tym roku a VIII-go rocznicę tomu "Pamiętnik PTT"
- Zjazd musi być powiadomiony o propozycjach programu dalszego działania Towarzystwa.
- Była też dyskusja na temat słabości i silnych stron PTT

czy też na temat -
współpracy: Oddziały
a Zarząd Główny.
Na ten temat
wypowiadała się
Małgosia Kieres
podczas
nieukończonymu
tym razem
obiad.

16/17 maja 1998r. Obradują: Józef Grzegorzewski, Urząd Kabat,
Basia Motawska - Nonak, Michał Myśliwiec.

16/17 maja 1998r. Jedno z licznych oścosonów podczas obrad.

Nowy i ciekawy

„Pamiętnik PTT” po raz szósty

Przywykliśmy (szczególnie w tzw. minionym okresie), że roczniki ukazywały się z kilkuletnim nawet opóźnieniem. Polskie Towarzystwo Tatrzańskie, choć obchodzące 125. rocznicę powstania, idzie z duchem czasu i w tym roku obiecuje wydać... dwa.

Jeden już jest. Nosi numer szósty. Siódmy ma być gotowy na listopadowy Zjazd PTT i zostanie poświęcony głównie sprawom tatrzańskim. Choć i w obecnym Tatrzy zajmują sporo miejsca. Ale przecież w wydawnictwie Polskiego Towarzystwa Tatrzańskie nie może być inaczej.

Tom otwiera monograficzny artykuł Antoniego S. Kleczkowskiego „Wody Karpat Polskich”, opisujący ową „mokrą” część górskiego i podgórskiego krajobrazu w ściśle naukowym aspekcie (klasyfikacja, występowanie, przytęki i zagrożenia), nie stroniąc wszakże od anegdoty, jak wierszowana opowieść o wożeniu wody do... dworskiej studni. Dalej Adam Liberak rozmawia z Zofią Radwańską-Paryską, znakomitym badaczem tatrzańskie flory (zajmuje się nią od 70 lat!), pierwszą kobietą ratowniczką TOPR, współautorką (z mężem Witoldem) „Encyklopedii Tatrzańskie”.

Dalej „Pamiętnik” kusi nas blokiem artykułów poświęconych Himalajom. I tak Józef Durden pisze o „Himalajach nie tylko dla himalaistów”, Krystyna Kopnoka wspomina „Langtang”, a Marian Bała - „Karakorum Highway”.

Kolejne części tomu poświęcone są wschodniej Słowacji (tek-

sty Jerzego Montusiewicza i Aleksandra Dymka) oraz działowi „Człowiek i góry”. Krzysztof Kabat wspomina tu tatrzańską przygodę z wopistami w stanie wojennym, swoje górskie wspomnienia snują: Waldemar Betlewski, Alina Kaszyn, Stanisław

Worwa, Grzegorz Kreiner i Teresa Pelech-Chmura. Opisy chwil triumfu przeplatają się tu z refleksją nad pięknem, trwaniem i przemijaniem, małością człowieka i potęgą Matki Przyrody. To jeden z najciekawszych fragmentów „Pamiętnika”.

Ale - to rzecz gustu. Kogoś innego mogą bardziej zainteresować wspomnienia o ludziach, którzy swoje życie związali z górami. W części zatytułowanej „Ocalić od zapomnienia” możemy przeczytać wspomnienie Ignacego Bujaka o 1939 roku na Podhalu, artykuł o ostatnich dniach Mariusza Zaruskiego (Zbigniew Jaskiernia), informację

o 90-leciu Sekcji Narciarskiej PTT. Dalej Jerzy Grabowski pisze o swojej rodzinie i jej gazdowaniu w schronisku w Roztoce, a Maciej Mischke przypomina karty kroniki Klubu Wysokogórskiego Winterthur. Józef Durden prezentuje postać Adama Asnyka, znanego głównie jako poetę, a mającego duże i liczne związki z Tatrami.

Z pewnością wielu zainteresuje artykuł Adama Liberaka poświęcony Bronisławowi Piłsudskiemu, bratu Marszałka, postaci w zasadzie zapomnianej, a przecież wnoszącej tak wiele do poznania ludów zamieszkujących rejony jego zesłania. Dość wspomnieć, że od 1991 r. w Sachalińsku stoi jego pomnik.

Wspomnijmy jeszcze pokrótce, że w dalszym ciągu poszczególni autorzy przypominają postaci Zbigniewa Abgarowicza, Mariana Smoluchowskiego i Wojciecha Jaroszewskiego, a Andrzej Skotnicki opisuje „Pamiętki po pasterstwie w Beskidzie Małym”. Tom kończy kontynuacja „Historii Oddziału PTT »Beskid« w Nowym Sączu”, opracowana przez Macieja Zarembe, oraz część poświęcona działalności PTT.

Jak zwykle, „Pamiętnik” (zredagowany przez Adama Liberaka, Barbarę Morawską-Nowak i Michała Ronikiera) można tylko pochwalić. Jest on wydawany w profesjonalny sposób zarówno pod względem merytorycznym, jak i edytorskim. Pozostanie, podobnie jak poprzednie tomy, pozycją, do której będą sięgać wszyscy zainteresowani górami oraz ludźmi, którzy związali z nimi swoje życie. **JACEK ZAREMBA**

„Dziennik Polski”

19 maja 1998r.

Krzyżnikiem zaznaczyłam naszego kolegę -
Wojtka Siłpę.

Fragмент artykułu:

„płoszyła innych „przemytników”. Porzucone w kosodrzewinie książki odnalazł na drugi dzień inny kurier, który bezpiecznie doszedł do celu.

Graniczna współpraca zaowocowała przyjaźniami, które trwają do dziś. W 1990 roku odprawiono na Grzesiu pierwszą wspólną Mszę św. Rok później liturgii przewodniczył bp Jan Szkodoń z Krakowa. W 1994 roku na szczycie stanął drewniany krzyż.

Od ośmiu lat uczestnicy akcji – Polacy i Słowacy – spotykają się na szczycie Grzesia na wspólnej Mszy św. Za ołtarz służy graniczny słupek.

Niestrudzony Mariusz Szczepanowicz pragnie kontynuować tradycję spotkań na Grzesiu. Zaprasza też wszystkich, zwłaszcza młodzież, aby poznawali w ten sposób mało znane szczegóły z najnowszej historii Kościoła w Polsce i na Słowacji.

– Będziemy się tu spotykać, dokąd starczy nam siły. Za dwa lata chciałbym zorganizować jubileuszową Mszę św. z udziałem wszystkich uczestników akcji. Może dzięki publikacjom w prasie odnajdą się ludzie, którzy zapisali wspólnie tę wspólną kartę? Proszę o listy.

Tekst i zdjęcia: Jarosław P. Kazubowski

Przez dwadzieścia lat grupa polskich i słowackich katolików przemyciała z Polski na Słowację Pismo Święte, katechizmy i literaturę religijną. Kurierski szlak wiódł z Doliny Chochołowskiej przez szczyty Grzesia, Rakonia i Wołowca w Tatrach Zachodnich. Ostatni transport zakazanych książek wędrował tędy w październiku 1989 roku.

– Szliśmy w milczeniu, z różańcem w ręce. To była prawdziwa szkoła życia chrześcijańskiego. Niosąc na plecach 30 lub 40 kilogramów książek nauczyliśmy się pokonywać zmęczenie i strach – wspominają tatrzańscy „przemytnicy”.

Ten artykuł znalazłam w tygodniku „Droga” nr. 22/149).
Dla zdjęć odkryłam naszego kolegę, a potem uznałam,
że ten epizod „pracy” w górach też należy w kronice uwiecznić.

Relacja: }
 Zdjęcia: } Musiak Luczkowski
 Przewodzenie: }

17 maja 1998r.

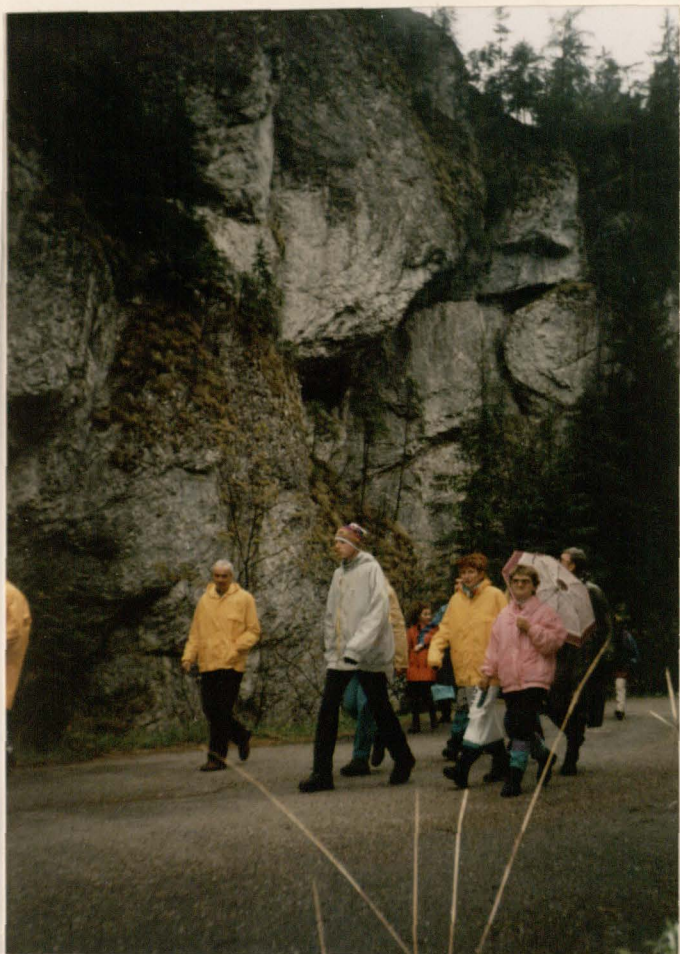
Stowacki Raj.

Il. uczestników: 47 osób

Wyjeżdżamy bardzo wczesnie.
 Pogoda nieciekawa, zresztą
 zawsze taka gdy planowany
 jest wyjazd do Stowackiego
 Raju.

Przez Niedzicę, Kieźmark,
 Vernar dojeżdżamy do
Deoliniek. Niestety na całej
 trasie deszcz i mgła a trasa
 należy do jednej z niebezpieczniejszych
wielobłoko.

Gdy dojeżdżamy do doliny
 Hnilca zatrzymujemy się
 przed tunelem i kto chce

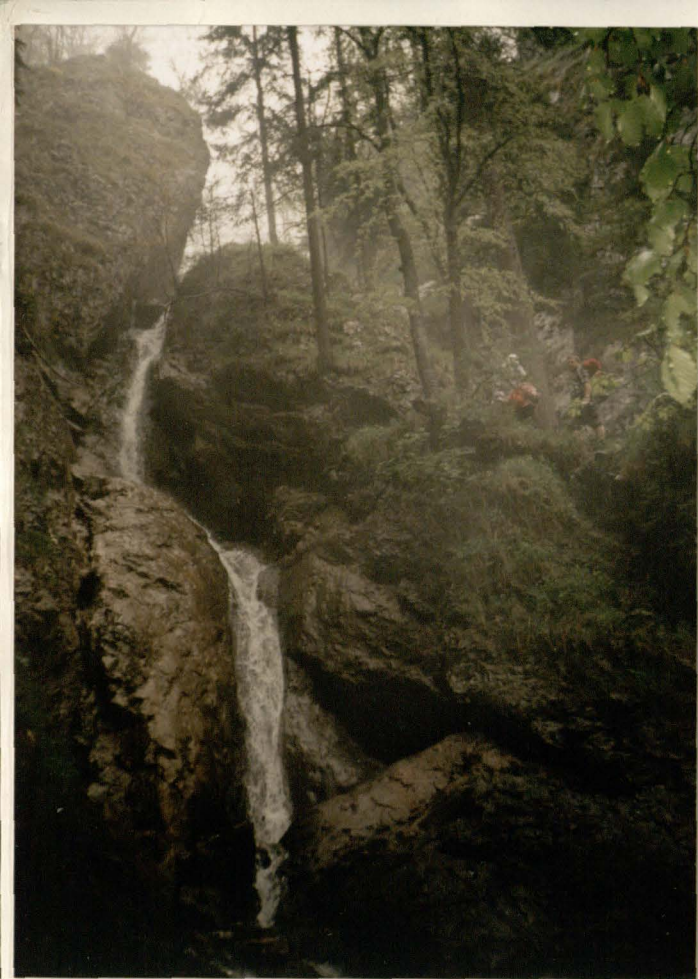

17 maja 1998r. Wchodzimy do Lejmarskiej
Rokliny.

(bo pada deszcz) idzie
 przejści Skateński Kanion.
 Jest to 15-minutowy
 spacer wśród pionowych skał.
 Wracamy do autokaru,
 podjeżdżamy dalej i obok
 jeziora Palcmańska Maśa
 przechodzimy do osiedla
Białe Kłody i zaczynamy
 przejście przez Lejmarską
Roklinę.
 Drabinki, tańcuchy +
 "stupajki", wokoło skały, ale
 my to lubimy.

17 maja 1998r. Jak w każdej
roklinie "stupajki"

17 maja
1998r.

jest i wodospad...

17 maja jest i poważne
1998r. uszkodzenie na trasie...

17 maja jest i ciekawa roślinność.
1998r.

Słowacki Raj nigdy nie zawodzi turystów.
Wzrost dziękuję, Boas, i le trudności i piękne.

Wychodzimy na wierzchołek Gerawy.
 W planie był jazol do Dedinek wyciągiem krzesiowym.
 Niestety nieczynny. Na szczęście poprawia się pogoda, przestaje
 padać deszcz i mroźna następuje. Gdy schodzimy, małe ukazuje
 się widok na jezioro Palczmańskie Maśa i miejscowości Dedinka.
 Schodzimy do wsi, mała przerwa na piwo i następuje trzecia
 części dłuższej wycieczki.
 Wsiadamy do autokaru i wracamy obo Stratany.
 Co prawda nie wszyscy ale dosyć duża grupka przez
Tiesmarę obchodzi do Dobsińskiej Łodowej Jaskini.

Do jaskini nie udaje nam się.
 ← Węści mimo naszych gorących prośb.
 Schodzimy więc dalej do
 osiedla i robimy przerwę
 na posiłek, kufel słodkiego
 piwa, które smakuje Ławskie
 wyborne i gdy tylko podjeżdża
 autokar myślimy
 w drogę powrotną.

Dolina Hnilca do Pustego
Pola, przez Przełęcz
Nemarską do Popradu, potem
Kežmark.

W Kežmarku krótki postój
 aby zdażyć na przejście
 w Miedzičy a w Romyu sączy
 jesteśmy ok. godz. 20-ej.

17 maja 1998r. Przeł
 Dobsińską
 Jaskinią,
 Łodową.

17 maja 1998r. Smakuje potanym marszem wszystkim.

Jenowu przepiękne
Soljacie, które dotarło
z 2- miesięcznym
opóźnieniem. ?
Jak tu nie umieć
w kronice gdy ktoś
ma taki dar aby
mehnyć w obiektywie
kyle rzeczy na raz.
Sama sobie
Soljacia więc nie
coś na ten temat.
Więc wklejam.

21 marzec Wycieczka kursu przewodniczego
1998r. na Słopielicę.

Chciałam też zasygnalizować parę informacji
o proponowanym maszynie ubiorze organizacyjnym:

- oferty ubioru "Himal Sport" / Mello's / Krzysztofa
Wielkiego, w cenie producenta.
- kurtka w kolory czerwonym z dwóch gatunków polartecu
i o dwóch cenach. 160 zł i 230 zł.
- 2 rodzaje spodni, dwa gatunki materiału czarnego
i 2 różne ceny 140 zł, 210 zł.

Jeśli są różnymi rozmiarów i na różne
warunki atmosferyczne oraz dowolna kombinacja
kolorów. Mogą być również maszynie emblematy
naszego Towarzystwa. Wszystko do uzgodnienia.
Sweety już mamy. Odzmaczamy się. A apetyt rosie...
i to. i to.

Relacja: }
Zolęcia: } Krzysiek
Promoczenie: } Łuczowski

23 maja
1998r.

31.

Slibonž - 789 mnpm.
Il. uczestników: 5 osób

Mimo bardzo
złej pogody - mgła,
deszcz, zimno
pięcioro zapaleńców
o godz.: 06:22
wyjeżdża pociągami
z Nowego Sącza
do Piskorzycy.
Pod koniec do
przejścia
granicznego,
przechodzą
granice
Szybko i kursowym
autobusem

23 maja   odpoczynek na trasie.
1998r.

ślowackim wyjeżdżają na przełęcz Nabec.
Przy ciągłej padającej deszczu wychodzą na
Ošli Wierch - 859 mnpm.

23 maja   Na Ošim Wierchu.
1998r.

23 maja
1998r.

Tradycyjne ognisko na przepięknej
polanie na Stoku Okragiej.

Odpočyrując przy ognisku rozpoznajemy kontury
masywów już widocznej Jaworzyny Krywickiej i innych
odstających się szczytów.

Po odpočytku idziemy na Słiboń a potem
schodzimy w okolice Popradu i wychodzimy na wprost
miejsca Legiestowskiego Potoku.

Idziemy brzołem Popradu asfaltową szosą.

Dochoodzimy do powilonu Stawnej "Sulinki".

Jest zamknięty ale wodę możemy smakować
i nabrać do wszystkich pojemników co mamy, a

nawet do
termosów.

Potem idziemy

do Małego

Sulina,

Wielkiego

Sulina.

Pogoda znów

się pogarsza

wiec

wychodzimy

do restauracji

aby się

rozgrzać.

23 maja 1998r. Pawilon "Sulinka".

23 maja 1998r. Cysta 5-a sfotografowana przez miejscową „Władzę”!

Pracym
 matę
 obciaci
 bawię
 się przy
 źródle:
Krupsiele
 z
Anochzejem

Po świdzeniu
 ← cerkwi (która
 akurat sprzątają
 kobiety) przez
 - Zanodzie
 - Międybrodzie
 - Kacze
 obchodzi my do
Mniszka, przekra-
 zamy granicę,
 obchodzi my do
pociągu w Piwnicznej
 i o godz: 20:00
 jesteśmy w Nowym
Sączu.

23 maja 1998r. Cerkiew - wnętrze - w Miellim Sulinie.

24 maja
1998r.

W drodze do Żywea. Zdjęcie
zrobione z autokaru dokumentujące
śnieg w końcu maja! na Babiej
Górze.

Fot. Maciej Laremba

WIELKA RACZA

Pozdrowienia nadstawane od całej grupy
do Kroniki z Wielkiej Raczy.
Jak zawsze o taki gest zadba albo Maciek
albo Gosia. Dziękuję.

24 maja 1998r. W drodze do Żywea. Zdjęcie zrobione z autokaru dokumentujące śmieć w końcu maja! na Babiej Górze.
Fot. Maciej Laremba

Relacja: } Maciej Laremba
Zdjęcia: }

Przenośnik: Władek Kowalczyk

24 maja Władek w otoczeniu...

BESKID ŻYWIECKI
Schronisko PTTK "Na Wielkiej Raczy" - 1236 m n.p.m.
4-385 Rycerka Górna, tel. (0-33) 612-015

WIELKI ANTA, WŁADEK
MAREK
SEJFOWE PODNOWIENIA
OG CIED GRUPY DE STOWTU
WIELKI ANTA, WŁADEK

ZAMAWIOWNI PTT
W. PANI ANNA TOTON
UL. WUNEGUNDY 45 B/10
33-300 NOWY SĄCZ

Wydawnictwo "ZEM", Ewa Marszałek, 43-100 Tychy, ul. Fitelberga 11/32, tel. (032) 227 80 66; Drukarnia "KOLOR DRUK", tel.kom. 090 304 928

W. Z. Marszałek

Pozdrowienia majestane od całej grupy do krówki z Wielkiej Raczy.
Jak zawsze o taki gest zadba albo Maciek albo Gosia. Dziękuję.

24 maja 1998r. Schronisko na Wielkiej Raczy z zewnątrz wprost do wewnątrz opisać się zmienia i b...

Relacja: } Maciej Laremba
 Zdjęcia: }
 Przewodnik: Władec Kowalczyk

24 maja 1998r.
Wielka Racza - 1236 mnpw
 J. uczestników: 28 osób

Na miejsce
 Spotkania w Komym
Saczu przyszło
 tylko 28 osób.
 Przeszassono się
 popody. li co
 zawierzeli Pani aurze
 nie zatowali
 decyzji przysicia.
 Przez Simanowa
 - Sucha Beskidzka
 - Zywiec
 - Węgierska
Gorkę

24 maja 1998r. Władec w otoczeniu wianuska " Okrybowianek.
 To można i si cały dzień prawa Władca?
 Bez odoczynku.

dojeżdżamy
 do przysiółka
Rycerki - Kolonii.
 Stąd
 rozpoczęliśmy
wspinanie się
 na Wielką
Raczę.
 Im wyżej
 tym rozleglejsze
 i piękniejsze
 widoki.
 "to i wie pada."

24 maja 1998r. Schronisko na Wielkiej Raczy widoki
 z zewnątrz wprost odstraszało ale po wejściu
 do wewnątrz opimia wszystkich diametralnie
 się zmieniła i było wg relacji Macka
TRZESYMPATYCZNE!

24 maja 1998r. W schronisku niektórzy figury
z obrymim psikiem

Po przerwie w schronisku
wychodzimy na
Śnieżkę oraz na
wybudowaną
w lesie kabinę
przez Słowaków
wieżę widokową. →
Panorama z wieży
jest imponująca.
Dookoła!

24 maja 1998r. krótki odpoczynek, to i zdjęcie.

"Idziemy granią przez Wielki Przystęp, Magurę a gdy spotykamy tablicę kierującą do Chaty "Podskalanka", robimy do niej."

24 maja 1998r. Obiekt ten jest pod patronatem oddziału PTT w Glinicach.

24 maja 1998r. Oto ona.

Miła sylwetka i ten las dookoła, trzeba tylko popracować nad dachem bo "Nimieje". przygotowanie

A nasza 4-e - Lai zainteresował naj bardziej kocioł przed wejściem.

24 maja 1998r. No kto zacytuje coś pieścić? Władek, Jolcia, Hania i Łobyszek? Ta proponuje Hanie. Chobi to z Korzysię, alla sylwetki.

24 maja 1998r. Wewnątrz groźnie na nas spogląda taki „kotek”.

Niestety piwa
nie możemy się
tutaj napić - z powodu
braku personelu więc
na piwo musieliśmy
zejść do

Iwardonia. →

Tam piwem
kontynuujemy ucieczkę
wlg programu.

24 maja 1998r.

24 maja 1998r.

Co wielkie!

Nowi karci
w to nie wierzy,
że tutaj
ostankie
piwko!

24 maja 1998r. Ta dwójka „Matozowców” cigare wyrzucamy
 na bok i naprawdę chcemy dla nich dobrze a oni
 jeszcze matkują na mas.

W drodze parotnej do domu
Świdzamy jeleku
z fortów ki / Węgierskiej Górki.

24 maja
1998r.

24 maja 1998r. Szucha Beskidzka. Karczma "Rzeczka". Sadne zdjęcie!
 No i miałam rację wątpię, że ostatnie piwko było w Izwardonii.
Dругie zakończenie wycieczki było jednak w karczmie "Rzeczka".

24 maja 1998r. Czy dłuży Maciek daje mniejszemu Maćkowi cenne instrukcje jak ten młodszy ma zachować się przy piwie w karczmie? Nie zdradzono mi treści tej dysputy.

A po karczmie "Rzeczka" to już tylko Simanowa i powrót do Nowego Sącza.

33.

24 maja 1998r. ↑ odbyła się również wycieczka kursu przewodniczego w Pieminy.

Przewodnikiem był Wiesiek Piprek, uczestników było 34 a zdjęcie ostateczny ^u starosta kursu - Jerzy Gajda. osoby.

Autokarem dojechano do Stomowiec Kiznyu. Przez Wawóz Szopczanński grupa wyszła na Przełęcz Słopka, następnie na Trzy Korony. Schodzono przez Lankowa Górę, Czeret na Sokolice. Grupa zeszła potem do Imnaja, przepłynęła się Łobziq, tam wsiadła na drugim brzegu Imnaja do autokaru i pojechali do Jaworek.

Przeszli przez Wawóz Komole do Jaworek a potem autokarem przez Szelawicę, Wosienko powrócił do Nowego Sącza.

24 maja 1998r. Grupa kursu przewodniczego na szkoleniowej wycieczce w Pieminy.

Relacja: Grażyna Świerczek (babcia)
 Zolęcia: } Maciej Laręmba Kamila
 Prowadzenie: }

30 maja 1998r

"Skamieniałe
Miasto"

Uczestników: 49 osób

Jest sobota.
 Godz. 8⁰⁰ - DKK
 Ośmiemio, trzymane za rączkę albo przez mamę, albo przez babcię wsiadają dzieciaki do autokaru.
Jakie to święto?

30 maja 1998r. Rynek w Ciężkowicach.

Już ze zdjęcia można się domysleć jak będzie dzisiaj obchodzone wraz z PTT. Może ciut wcześniej w tym roku bo Międzynarodowy Dzień Dziecka dopiero za 2 dni ale tak to organizacyjnie wypadło. Odjeżdżamy w kierunku Ciężkowie.

Na dwor szkiej dojeżdża reszta zaproszonych wcześniej dzieci. Prezes Maciej Laręmba wita wszystkie dzieci, życzę dużo radości w tym dniu, wita "opiekunów" przedstawia plan dzisiejszego dnia.

30 maja 1998r. Najmłodsza uczestniczka - 15-miesięczna Paulinka (a sdradzę, że wnuczka prezesa) kraczy na początku grupy. Przysięży piechur?

Po przywitaniu wszystkich, starsze już trochę, znaleźliśmy punkt III czyli Agnieszka przepła w imieniu prezesa czestowała wszystkich przynym batonikiem.
 Tak w miłej atmosferze dojechaliśmy do ciężkowice a celem było "Skamieniałe Miasto", wędrowała po nim a na zakończenie ognisko z pieczeniem "co kto lubi" a przy ognisku konkursy zreczesmobiczne z nagrodami.
 Najpierw było wejście do "Wąwozu Czarnowic".
 ← Pogoda nam sprzyja.
 A w rezerwacie "Skamieniałe Miasto" zawsze jest co oglądać.

20 maja 1998r. Wchodzimy do "Wąwozu Czarnowic". A co będzie jak spotkamy jedną z nich?

Gdy doszli wszyscy do końca wąwozu i zobaczyli mały wodospad to np: wnuczek relacji mięcej Czarzynki - 4-letni Kamil marwał go:
"Przysmicku".

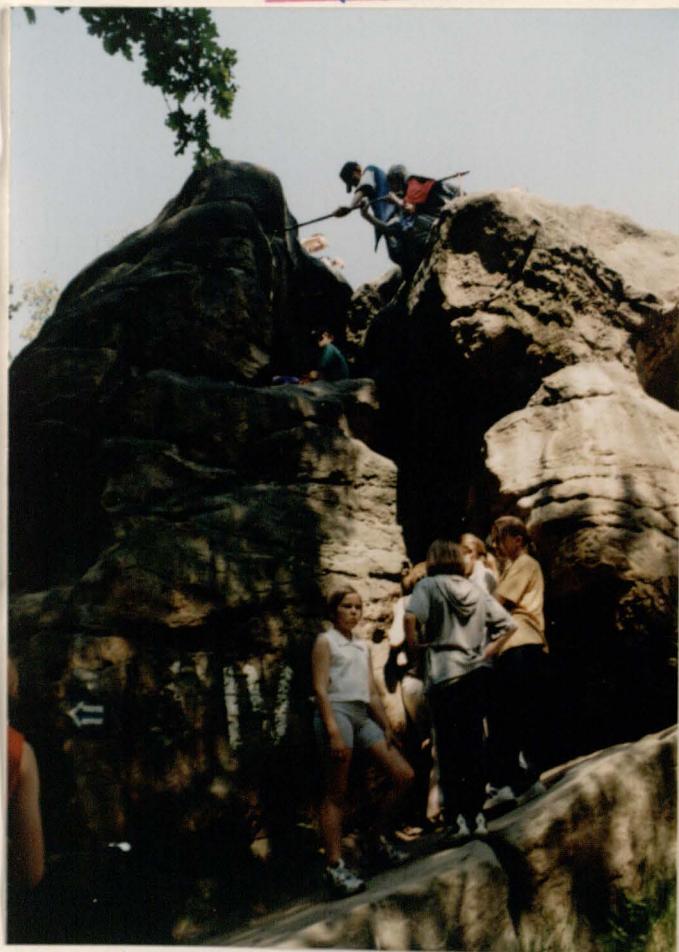
Dzieci były zachwycone tym wspinaniem się - nawet te co oglądały wszystko miesiło się na schodach.

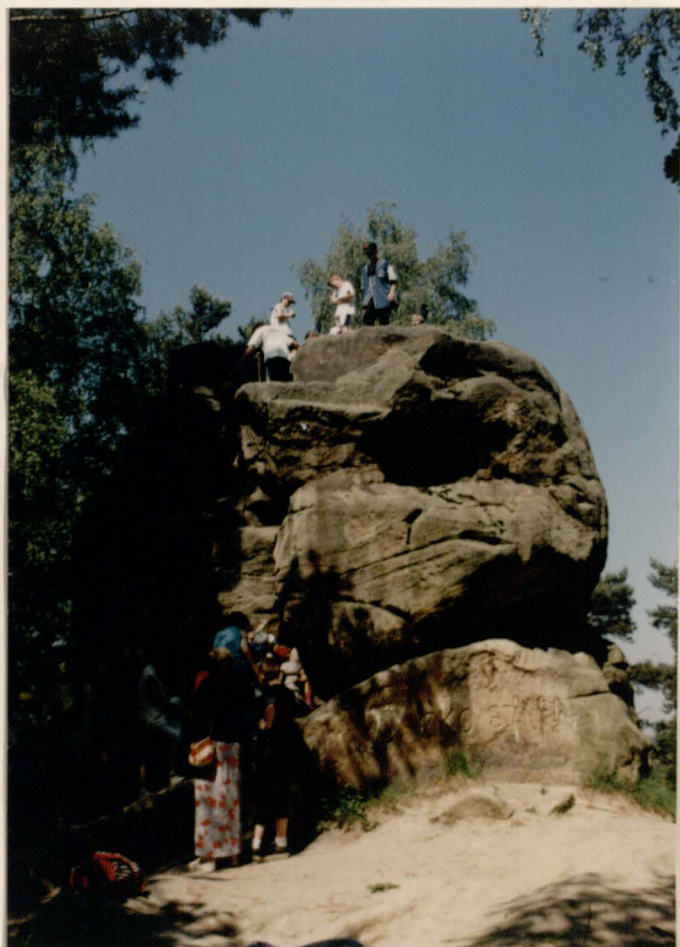
20 maja 1998r. Zakończeniem wąwozu jest mały wodospad.

30 maja
1998r. Potem nastąpił mały odpoczynek
w cieniu aby się chwile, ruszyć dalej na
wspinaczki.

30 maja
1998r. Wszyscy chcą się
wdrapać na skałę

z wszystkich na szczycie
nazwanym "kościół"

30 maja
1998r.

Na trasie dzisiejszego sparcu ....

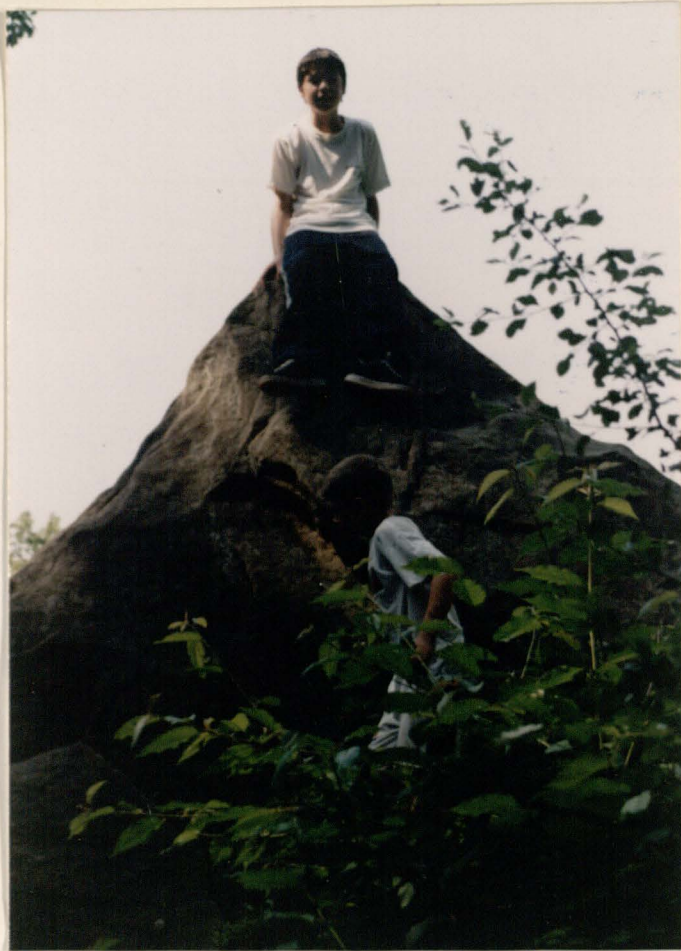

30 maja 1998r. .... dzieciaki nie przepuszczą

30 maja 1998r. .... żadnej skatki.

Niektórzy
z uczestników
dokonywali
wtedy
alpinistycznego
wyczynów
albo tylko
dowodził
nówieszkom
w zdobywaniu
skai.

30 maja 1998r. Dla tych chłopców to pierwszy „Nwidzi”, „Malerhoni”, „K-2”.
 A w przyszłości, kto to wie?

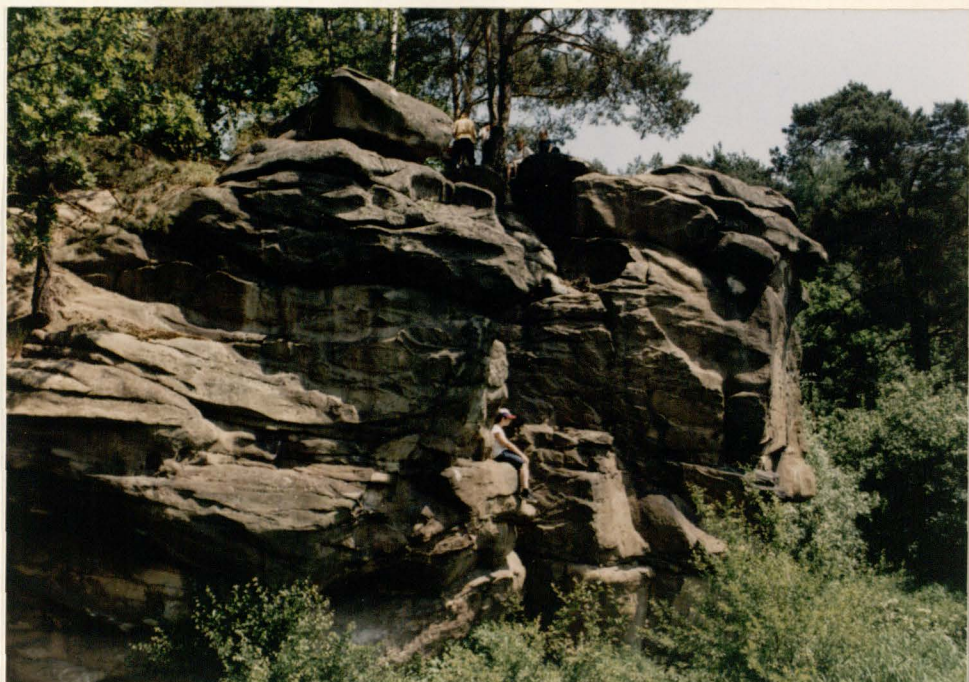
Czy dzisiejszy dzień nie wyznaczy w którymś momencie do sportu, do wspinaczek, do gór?

Wachodzi refleksja: „w którym momencie życia pokochał wspinaczkę słynny zdobywca szczytów

„Wysztof Wielicki?”
Grupa Krowi haria

30 maja 1998r. Na „Borsuku” jest i nasza 15-letnia Paulinka. Czy mama pomagała?

30 maja 1998r. Dochodzimy do najbardziej znanej skały w rezerwacie "Skamielone Miasto", do "Czarownicy".
Tutaj koniec spaceru, schodzimy nad rzekę Białą.

Dla dzieci zaczęły się ławody.
Najbardziej przeżywają najmłodsi uczestnicy.
Sędzią, ale chyba niepożnym jest nasza Grażyna - babcia Kamila ale jak wiolai mamy pociech spowodować, czy aby przyniela zwycięstwo tym naprawdę najlepszym.

30 maja 1998r. Zaczęły się emocje.
Rzut kółkiem.

30 maj
1998r.

No a teraz, Mut piłeczkami do wiadetka. Żeby tylko trafić.

30 maj
1998r.

No i dla starszyku - Mutki do tarczy

Stragrodami były tylko pyszne Takocie ale przeżycia, emocje jak na prawdziwym zawodach o medal. Na dodatek Tare robi Edycja więc jak można na nich wyjść - wiedzą?

A obok Malgosia, niezawodna mistrzini w picheemiu na ognisku przygotowuje przekąskę a inne mamy są zaangażowane do smażenia kiełbasek. Czyż nie jest miło być kochanym dzieckiem!

30 maja 1998r. Małgosia tym razem smaży jajecznicę
 tylko z 96 jaj. Ale czy obejrzysz Małgosiu
 obowiązkowo tradycyjnie lubczyki? Myślę, że tak, bo dzieci
 też mamy kochają, czy też babcie i tatusiów.

A lubczyki to
 legendarne
 lekarstwo
 na miłość.

30 maja 1998r. Usmażyć "zdrowo" kiełbaski to też
 ważne zadanie dla innych mam.

A potem już powrót do domu z ogłoszonym w autobusie
 konkursu piosenek a potem półgodzinną przerwę
 w Gymbowię. Dzieciom mamy serwowały upieczione
 kody a dorośli sami zafundowali sobie mały kufelek
 "ślimoko nego pima. Jednym i drugim się należało!
 Planowo ok. godz. 16-ej byliśmy z powrotem w Nowym
 Sączu" - tak kończy relację babunia Grażynka
 a babunia Alia odnotowała to wszystko w kronice.

Relacja: Krzysztof Łuczowski

Idziecie: Maciej Laremba

Przewodnik: Krzysztof Łuczowski

31 maja 1998r.

Wielka Fata

Il. uczestników: 16 osób

Trasa dojazdu duża
dzisiejszej wyjeżdżamy
ale można „dospać”
Lankang, noc.

Przez przejście graniczne
w Chyżnem,

a potem Trstene,
Dolny Kubin, Martin
dojeżdżamy do
Doliny Gaderskiej.
(4 godz. jazdy z przerwami)

Od razu po
wyjściu z autokaru
pokonujemy
900 m różnicy
wysokości.

31 maja 1998r. Agnieszka jako „motocyklisty pociąg”
w Gaderskiej Dolinie.

Latrymujemy się dopiero
przed Jaskinią Mazaną.
Wejście do niej wymaga
posiadania latarek gdyż
jest niesświetlona.

Prosimy o to na afiszu.
Gare osób posiada ale
trochę to za mało.

Jaskinia jest ciekawa,
bogata w różne formy
nacieków i w jęziorka,
lecz niektórzy
może to widać. Siężono
na większe stopnie
trudności. Jaskinia
okazała się wielką
komorą od której
odchodziły krótkie korytarze.

31 maja 1998r. Czy Henia się rozbiera?
Czy Henia się ubiera?

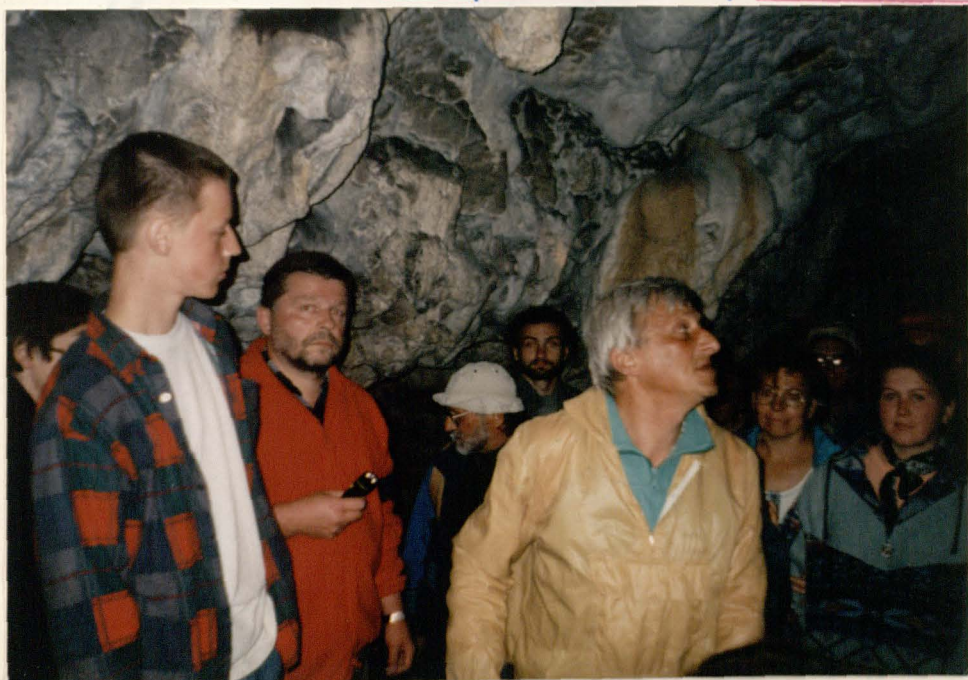

31 maja
1998r.

kl jaskini.

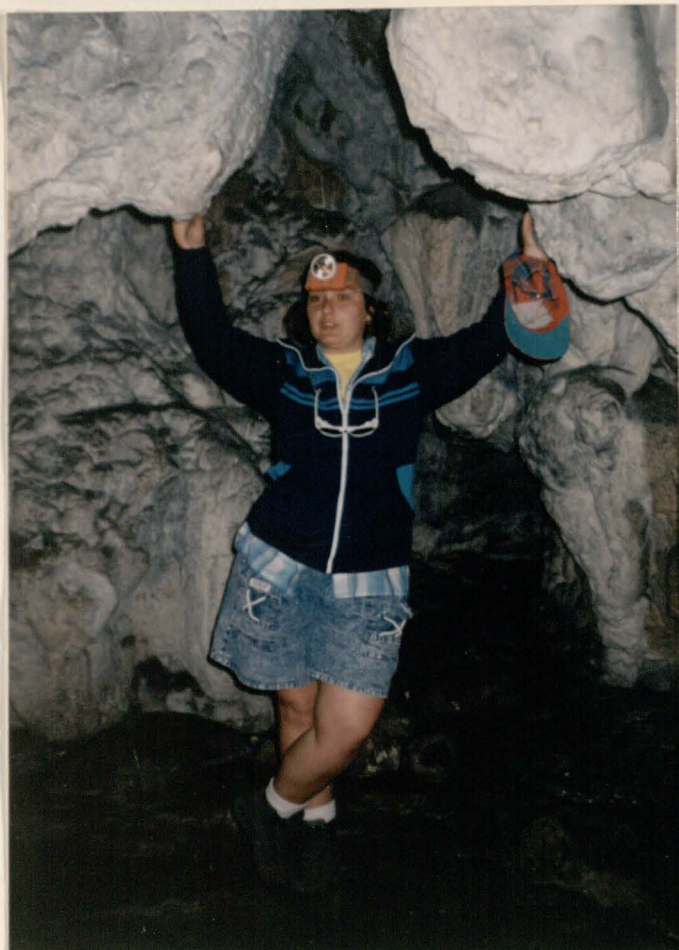

31 maja 1998r. jeolno z jexiorek.

31 maja 1998r.

jeolno z konytarzy.

31 maja 1998r. Małgosia albo podtrzymuje jaskinię, albo też bada czy przejście przez ten otwór? Natomiast reporter pisł wie razem z nią, chwalił formę macrełow.

31 maja 1998r. Taras na stokach Tłstej.

Po wyjściu z jaskini część osób rezygnuje z dalszego marszu i pod opieką Małgosi wraca tą samą trasą. Krzyśka martwi o co będzie w swej relacji, że rezygnują osoby młode. K może boją się tempa i kondycji "ortów i sokotów?" Bo właśnie "orty i sokoty" musiały do ataku. Przyp. krawiorka

Otwierka moje
 przypuszczenie
 decyzja znowu
 pewnej liczby osob
 na odkrytej poisce,
 pierwszej jaha,
 Spokojna grupa.
 Czeski decyduje sie
 isc osro dalej
 a czesci jeszcze
 pozejscie do gory
 i wroci ta sama
 trasa.

Grupa "otow"
 osro "podchodzi
 na Tlstę.

31 maja 1998r. Wpis do ksiegi na Tlstej (1373,7mnpu)

Na samym szczycie
 Tlstej wiatr - wiec
 grupa schodzi
 nizj i w osknie
 przed wiatrem robi
 przerwe, na positek.

krotka przerwa.
 Czeski ohaga na
 najnizszy punkt -
 szczyt do zdobycia
 obrzstaj na
 Subenej - 1413,8mnpu
 a potem na
 Ostrej a z wiej
 grupa zaczyna
 schodzic.

31 maja 1998r. ↑↓ Na Ostrej, na wschodnim wienchotha.

Cely czas niepowtarzalne
 widoki wapiennych
 skal i rozstajajace
 sie dookoła panoramy.
 Nawet krotko padajacy
 oleszcz olaje.
 Nam moznosci
 podziwiania teczy.
 Schodzimy z Ostrej
 Koniska Dolina
 do Blatnicy.
 Najcie jeszcze
 gorzse niz
 wspinaczka.

31 maja 1998r.

Po zejściu kuferek
 piva i jak zwykle
 swoiste
 i podsumowanie "
 wycieczki.

31 maja 1998r. Andrzej, Bogus, Zbyszek, Janek i Yasiak byli częścią "ortów".
 Powrót tą samą drogą, co przyjazd (z przejściem w Chyżnem) a w Stompu
 gęszu jęstejmy ok. godz. 22⁰⁰.

38.

31 maja
1998r.
 odbyła
 się też
 wycieczka
 kursu
 przeno-
 dluków
 na
Babią
Górę.

31 maja 1998r. Przy schronisku na Markowych Szczawinach.
 Było 42 osoby. Przewodnik: Wiesiek Piprek. Lolejcia: Terzy
 Catola.
 Dojazd autobusem do Zubrzycy Górnej. Tam zwiedzenie Orawskiego
Parku Etnograficznego a po zwiedzeniu przejazd na Przełęcz
Krowianki i przejście do schroniska na Markowych Szczawinach.
 Stąd akademicką tercją wyjście na Babią Górę, a zejście
 przez Sokolice, na Przełęcz Krowianki.

31 maja 1998r. Przy słynnym murze na Babiej Górze.

z Przeglądu Krowiarki powrót autokarem przez Orawkę,
Sudzimierz, Nowy Targ, Krościenko do Nowego Sącza.

Ate piękne zdjęcie piętnika
europijskiego to dzieło Mariosy Kieres w drodze na Wielki Chocze.

Relacja: } Małgosia
 Mdziecia: } Kieres
 Przewodnik: Władek Macheta

7 czerwiec 1998r.
 Wielki Choczek - 1607 m n.p.m.
 Sp. uczestników: 47 osób

Przejsie graniczne
 w Chyżnem.
 Dojazd do Jasenowej.
 To przez chcial
 powtorzyc ta brase
 gdy za pierwszego
 razem byl na
 Wielkim Choczku
 przy niezbyt
 ciekawej podrodzie.
 Na sczynie
 panowala jeszcze
 zima.
 Wiec idziemy
 z Jasenowej.

7 czerwiec 1998r. Pod chocholimy z Jasenowej.

Przewodni Władek.
 A jeszcze przed
 granicą miała
 Kysia Wolak
 przypadek. Nie
 zabrala paszpo-
 rtu i musiała
 wysiadcic z tego
 co glosno nam
 myslala miała
 sama jechac
 w Tatry.
 Ach ta sklerosa!

7 czerwiec 1998r. W czasie podejścia.

Idziemy bardzo ładnie wytyczonym szlakiem,
 częsciano przez las a potem przez piękne, pełne
 kwiatów polany.
 Stąd oglądacie te piękne widoki w kierunku
 Dnieła Małgosia
 zgrup. krasikawa.

7 czerwiec
1998r.

Jaskier alpejski.

W tych pięknych
polach
kontaktują się,
co prawda za
miej, ale
piękne
panoramy.
Ostatnie
podejście
na szczyt
to skalna
ścieżka
wśród
kosówki.

7 czerwiec 1998r. Jaskier przytulony do goryczki.

klychowski
na szczyt za
ok. 2.5 godz.
Po wyjściu
wpisujemy
się do
← księgi.

7 czerwiec 1998r. Na szczycie.

7 czerwiec
1998r.

Na szczycie - Wielki Chocł. - 1607 mnpm

Wycieczki z PTT

Propozycje na niedziele

Nowosądecki Oddział „Beskid” Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego zaprasza wszystkich (członków, sympatyków i niezrzeszonych) na czerwcowe wycieczki w góry.

W pierwszą niedzielę (6 bm.) proponujemy Wielki Chocł na Słowacji. 13 czerwca - Słowacki Raj, 14 - Giewont, 20 - Świnica i Kościelec, 21 - Piłsko i 28 - jubileuszowa impreza na Radziejowej. Tam odbędzie się świętowanie 125. rocznicy utworzenia Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego (będzie ognisko, smażenie jajecznicy, kiełbasy itp).

Przypominamy, że zapisy na wycieczki przyjmuje punkt informacyjny PTT w biurze „Turysty” (ul. św. Ducha 5). Tam też można kupić ostatni, VI tom rocznika „Pamiętnik PTT” oraz bezpłatnie otrzymać 32 numer kwartalnika „Beskid”.

(JAZ)

7 czerwiec
1998r.

Widok z Wielkiego Chocła.

Na szczycie wiaterek chladał nasze spoczone ciała, słoneczko opalało, wszyscy poczuli wielkie zmęczenie i wcale nie chciało się schodzić. A schodzenie nie było ciekawe. Miejscami monotonne, miejscami droga zniszczona i obsuwająca się pod nogami. Wszyscy mieli dość tego zejścia.

14 czerwiec
1998r. „Dziennik
„Tolaki”

Na drodze były tylko pełne kwiecie, zwisała pętka alpejskiego mijane polany. Sueszki - Kupały.
Schodziłyśmy obok miejscowości

Goryczka wiosenna.
(*Gentiana verna*).

7 czerwiec Polany pięciu pędzliów.
1998r.

7 czerwiec Schodzimy do Szczytów.
1998r.

Jeżeli się można
wymyśli oświadczyć, że
podobę miało
grupa z upalnego
latu.
ale chyba już dość
tego deszczu?

7 czerwiec 1998r. Trudno dopatrzeć się wody w tym potoku ale podczas
Sejsca ze szczytu wszystcy się mię chlapani
do wody.

Opisuje Matgori relacje:
Gdy przeszliśmy do Suček
w poszukiwaniu zimnego piva
trochę się pogłębiliśmy, ale
w końcu wszyscy dotarliśmy
do Bešenovej gdzie znajduje
się Komplex termálnych
basenov. Wielkoryzy, zabawca
dzieci nie poszli na szczyt
ale pluskali się tutaj odrana.
To naszymi naszymi w gorach
kapiel w takim basenie -
mimo niewyobrażalnego tchu -
to wspaniała frajda
A jeszcze gdy zuczliwa
dusza pada słodzone
pivo lub "Fante" - to jak
przystawione "siódme niebo".
Nie potrafię więc zrozumieć
dlaczego części osób w naszej
grupie i mających stroje
kapielowe odczeka z tego
"raju" nie skorzystali?
To rozmyślania Matgori ale
zdecyzyście odczeka?

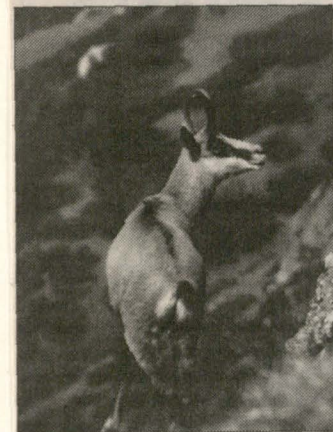
Podróż był przez Kuzomberok, Domy Kubín, Unyžne,
Nový Targ, kościeł do Nového Sacra.

Wielkoryzy już pytali (o ci kapiący się): czy następna wycieczka też
zakończy się basenem?

Żyjące Tatry

Czworonożni i skrzydlaci mieszkańcy Tatr, którymi najbardziej interesują się turyści, to oczywiście niedźwiedzie, kozice, świstaki i orły. Obecnie, po długim zimowym śnie, życie toczy się wartkim nurtem i uzupełniane są ubytki na wadze wynikiem z wielomiesięcznej bezczynności spowodowanej zimowym snem.

Najwcześniej obudziły się niedźwiedzie. Spacerują po Chochołowskiej, nawet obok Morskiego Oka. Chodzą po lawiniskach i węchem wyszukują zabitych w lawinach kozic lub sarn. Ich menu poprawi się, gdy pojawią się grzyby i jagody. Niedźwiedzicom towarzyszą małe i nieco większe niedźwiałki. Małe to te, które urodziły się w zimie (rodzący się niedźwiał-

Fot. Wojciech Gąsienica-Byrcyn

dek jest wielkości małego kotka i w porze zimowej grzeje się w pachwinie matki). Te większe mają już rok, jednak nadal towarzyszą matce. Nazywane są piastunami, gdyż pomagają jej opiekować się tegorocznym rodzeństwem.

Swojego czasu informowaliśmy, że największymi tatrzańskimi śpiochami są świstaki. Wstają

po zimowym śnie jak na komendę 1 maja i wszystkie naraz. Jesienią były tuściochami, a teraz wyglądają bardzo mizernie, bo ich sadelko zużyte zostało przez zimę. Gdy rodzina żeruje, samiec pełni wartę stojąc na kamieniu i bacznie rozgląda się wkoło. Trzeba wiedzieć, że ostrzega żerujące świstaki gwizdem, z tym że inaczej gwizdże na orła, inaczej na rysia, a jeszcze inaczej ostrzega przed człowiekiem. Najszybciej uciekają, gdy usłyszą ostrzeżenie przed orłem.

Nieżyjący od kilku lat słynny narciarz, skoczek, olimpijczyk - Stanisław Marusarz, który był też „polowaczem”, opowiadał, że w czerwcu małe koziczki są już tak sprawne, że pobierają naukę od matek, jak poruszać się po płatach śniegu. Widział też i pokazał „Dziennikowi” przedszkole koziczek, w którym zajęcia prowadziła stara koza. Małe wychodziły na górę żlebu i dla zabawy zjeżdżały w dół po śniegu na tylnych ratkach. Po udanym zjeździe biegly do góry i znów puszczały się w dół. Kozie matrony z zadowoleniem przyglądały się młodzieżowej zabawie.

W Tatrach Polskich są tylko dwa gniazda orła przedniego (przynajmniej tyle ich naliczono). Co gorsza, gniazdującym u nas na stałe orłom rodzą się niestety orlętka płci żeńskiej. Gdy już są na tyle silne, że robią pierwsze loty, pojawiają się ze Słowackich Tatr młode orły - samce i wprowadzają zakochane w nich nasze orle panienki, i tym samym po naszej stronie nie przybywa gniazd. Gdyby się znalazła jakaś orlica patriotka, wtedy może wprowadziłaby oblubienicę z Tatr Słowackich w Polskie i tu założyłoby gniazdo. Ale cóż. Baba, nawet orzeł, gdy się zakocha, traci rozum i lęci za ukochanym w obce kraje...

WOJCIECH JARZĘBOWSKI

Powiem ci moim drogiem miejscem na stronach wawili a każdy słówek trzeba wykorzystać, w tym właśnie miejscu lepiej opisać o spotkaniu - sesji dziennikarskiej w Cechynie jaka odbyła się w dniach 25-26 czerwca 1998r a zorganizowana została przez Departament Promocji Turystyki i Departament Gospodarki Turystycznej UKFiTu - na której w Salonie Sa Basie Motarska - Stanał uczestniczyli prezes sądeckiego oddziału PTT - Maciej Łaremba. Wg relacji Macieja sesję Solomi mowa skandal związany z wejściem a praktycznie nie wejściem w życie ustawy o ustugach turystycznych. Saloni usiedli wszyscy do sesji to poprzedniego dnia zaproszono na piknik „Świętobuzpli” przy muzyce kapeli ludowej, z bigosem, z pahanowem i grilla, z piwem (nie kto chciał).

Towarzyszy wojenoda kielecki, dyrektory obydwu departamentów z autorem ustawy i prezes Kaci borshim na czele!

Z jesieli na pikniku atmosfera była wspaniała to nie można było powiedzieć o atmosferze panującej w dniu następnym.

O całej tej dyskusji i o historii powstawania tej ustawy, o jej poprawkach w sejmie, o bledach i niedziejach, o tym kto za to winny a kogo winny i co dalej? dodatkowo Maciej napisał o następnym numeru sądeckiego pisma „Beskid”. Nawazie tylko odnotowuje ten fakt w kronice oddziałowej. A stoję droga na ustawę czekamy.

Przyp. Wawilansa

Czerwiec 1998r. „Dziennik Polski”

Relacja: Krzysztof Łuczowski

13 czerwiec 1998r.

Słowacki Raj

Uczestników: 15 osób

Idęcia:

Przewodnicy: Krzysztof Łuczowski
Edward Storch

Oczywiście autokar wypiełmiony po brzegi. Słowacki Raj cieszy się popularnością. Granicę przekraczamy w Miedzicy. Przez Kežmarok, Spisský Čvartok obcieramy do Spisskich Tomášowców.

13 czerwiec 1998r. To początek trasy.

Jeżeli na początku wycieczki pogoda była miękawa to w momencie gdy wpuszczamy na trasę jest słonecznie i pogodnie. Idziemy na Tomášowski Wyhled. Krzyśiek już ma pretensje że na "Zamek" zostawim Aurystę czeka się 20 minut a włą niego ta droga do Talwizna.

Oj Krzyśiek!
Krzyśiek!

Gdy cała grupa odchodzi do głównego Skryżowania postanawia się rozdzielić.

Krzyśiek z Edwoma matolatami i 14-oma osobami idzie Dolną Białego Potoku.

13 czerwiec 1998r.

Na jednym z mostków.

13 czerwiec 3 znovu mostek.
1998r.

Dolina wokół Białego Potoku
pochodzą do ujścia Sokołej
Doliny.
Grupa idzie szybko a tempo
marszu 10-letnia Aquieszka
Krzepka.

Trzeba iść ostrożnie gdyż
w nocy padał deszcz i pomosty,
drabinki są śliskie.
Są również krótkie odpoczynki
na trasie a wszyscy znów
marszka, że grupa się rozciąga.
Po kilkumastu drabinach
krótszymi lub dłuższymi grupą
myślowi na Wielką Polanę.
Tutaj dłuższy odpocznik.
Wbrew regulaminowi jako
obowiązuje w Stonackim
Raju jako Starodowemu
Parku ob Glądkiej
Czestej grupa dochodzi
bez oznakowanego
szlaku.

Dojście Glądką Czestą
i to asfaltem
wymyślamia wszystkim,
że to najkrótszy
odcinek marszu na
dzisiejszej wycieczce.
Do Podleszka docierają
o umówionej godzinie.
Grupa, która poszła
z Edkiem Storchem
Antoniem Stornadu
jeszcze nie przyszła.
Jak się potem
okazało lekkością
decyzji pójścia tą
trasą, jednego
z uczestników jako
i wyperswadowania
mu przez jego żonę
i córkę, że przy
jego schorzeniu

13 czerwiec A teraz
1998r. drabinki.

13 czerwiec 1998r. Drabiniuki są jednak najciekawsze
w wędrownce po słowackim Raju.

i zażyciami specyficznych leków o czym się nie
przyznał przypłacił to poważnym zastąpieniem.
Tylko ofiarność Pana Stanisława Pazuchy i Jurka
Sarka zadecydowała, że doprowadzony został w miejsce
bezpieczne. Przenośnik weswał GOPR słowacki czyli

Horská Stráž. Przybyli do poł godziny ale znovu
ofiarny i uczynny turysta słowacki zawiózł go swym
samochodem do szpitala w Spisskiej Stovej Wsi.

Cała grupa zeszła się w umówionym czasie i miejsce
autokarem podjechało pod szpital i czekano na
decyzję lekarzy. O godz. 20³⁰ zadecydowano w szpitalu,
że Pan Wiktor Cabalsta musi pozostać w szpitalu a grupa
może wracać do Polski.

"Musimy już wracać przez Lysą Polanę, bo przejście
graniczne w Niedzicy już nieczynne co tytu samym
opóźniło powrót do Stovego Sacza i grupa
była obopiero. o godz. 01¹⁵ i "14 czerwiec!"

Ale wszyscy zjedli nerwów i już nie komentować krzyży
o tytu fakcie! a w rezultacie za 2 dnia mogli już
pojechać do domu za bardzo wysoką opłatą, kosztów
pobytu w szpitalu i pełnowy turysta powraca już
do Złowia a uczestnicy wycieczki odetchnęli z ulgą,
że tak to sie tylko na szczęście podziato.

39.

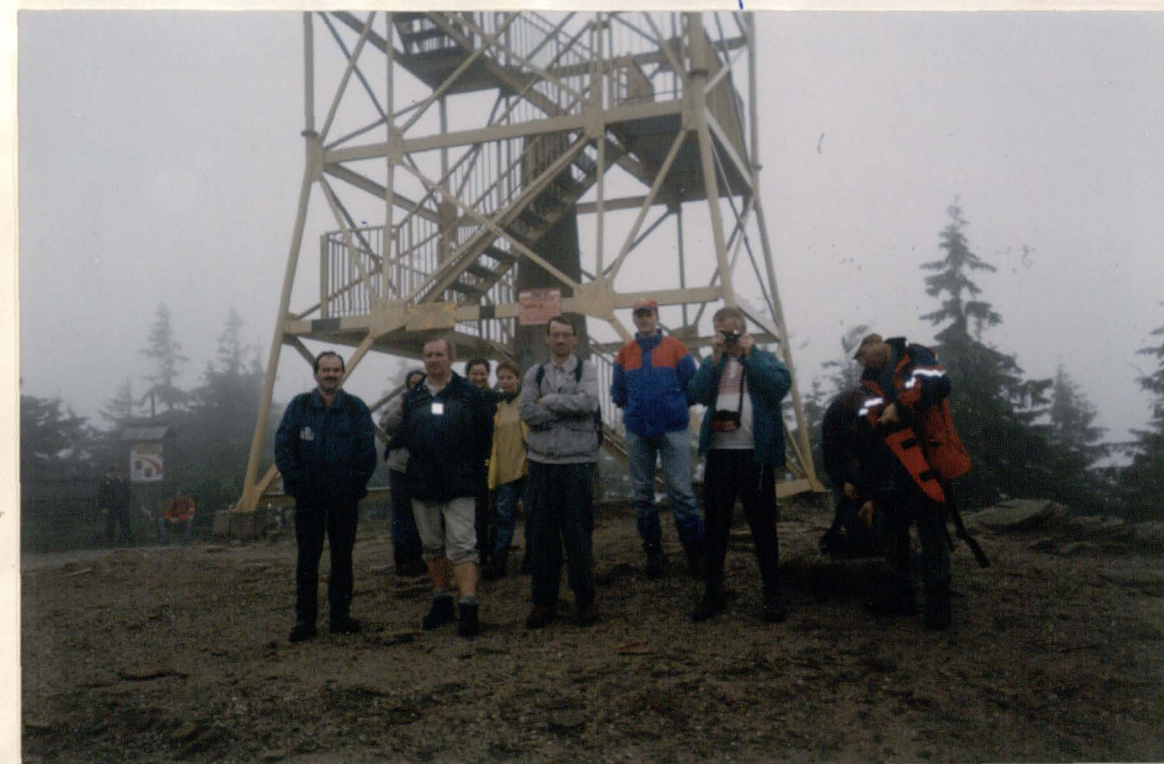
14 czerwca 1998r odbyła się też mycievska kursu przewodniczego na Baranią Górę.

Przewodnikiem był Władek Kowalczyk a zajęcia dofinansowali dostawcy: Jerzy Gatoła. 43 osoby.

Autokarem przez Simanow, Sulech, Beskidzka, Złymiec dojechano do Szczytów. Wyjechano na Słyszycie kolejką Wzesokowa i grupa przeszła przez Malinowską, Skate, Maqurkę, Wisłańska, na Baranią Górę.

14 czerwca 1998r. Na Malinowskiej Skale.

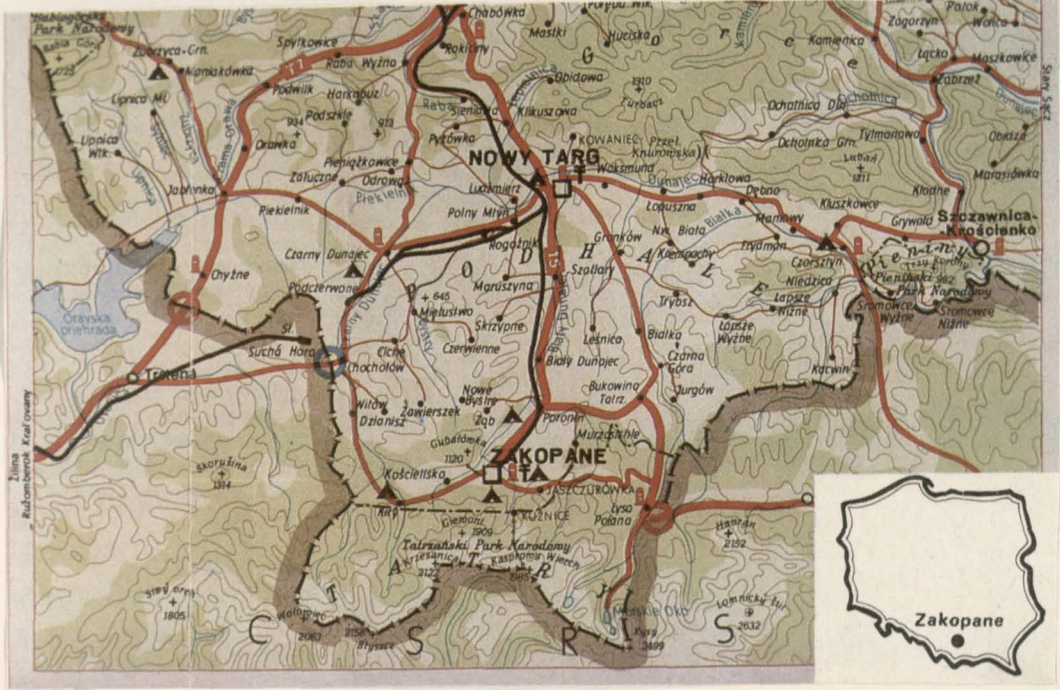
14 czerwca 1998r. Na Baraniej Górze.

Z Baraniej Góry grupa weszła przez Przystop do Wisły - Graniego a autokarem przez Węgierską Górkę, Złymiec, Mszane Dolna, Kamieniec, Łęcho powrócili do Nowego Sącza.

Relacja: } Maciej
Lodziejca: } Laremba
Przewodnik: Seszek Małota

14 czerwiec 1998r.

Giewont - 1894 mnpw
z. Kopyńcem - 1909 mnpw.
Dr. uczestników:
38 osób

Relacja samego prezydenta Izabela Krosińska od "opów kowania". Czy sprawdzenia. Nie śmiała być. Była poza tym "zakończyła" i dotychczas rejestrowała wszystko do kroniki.
A więc cytuje:

autokanem przez Kościelisko Nowy Targ i Zakopane do Gasiemców Górek. Z Nowego Sącza wyjeżdżaliśmy mieliby zachmurzonego. Tak było do samego Zakopanego. Gdy zbliżaliśmy się do miejsca gdzie trzeba było wysiadac - rozpadło się. Tak było do końca wycieczki. Na szczęście była to raczej

miatoka a nie normalny deszcz, choć jej ciężkości była dość dokuczliwa. Na dodatek mają znacznie ograniczoną widoczność w Dolinie Małej Łąki.

GIEWONT

Tak wygląda Giewont gdy świeci słońce.

14 czerwiec 1998r. Wchodzimy w Dolinę Małej Łąki.

Szkoda, że mgła górz
nie pozwala docenić
piękna tej najmniejszej
krajnej doliny (czyli
sięgającej aż po północną
partię Tatrzańskiej,
uchodzącej za jedną
z najbardziej -
mokliwych w całym
Tatrach.

Pozostało nam
więc tylko wspinąć
się dość stromym
podejściem aż
do Przełęczy
Kondrackiej.

Ora przełęczy
przerwa na
posiłek a potem
dalszy marsz
już na szczyt
najpopularniejszej
chyba tatrzańskiej
góry. Było trochę
ślisko ale na
szczęście resztki
śniegu leżały
poza szlakiem.
No i wreszcie
szczyt. Na mapach
na wys. 1909 mnpm
ale to z krzyżem
1894 m (w. 1895)

14 czerwiec 1998r. krótki "parasolowy" postój.

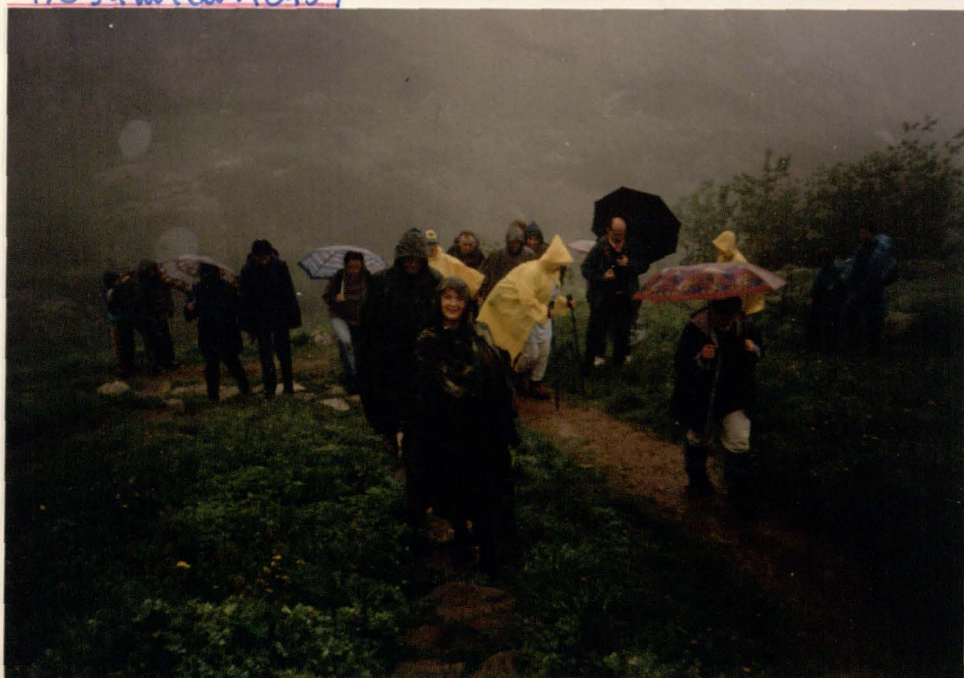
Przynajmniej
kolbrowo na zdjęciu.

Teiekarowka:

Nasz wspaniały
alpinista Jerzy
Kukuczka w jeolnku
z ostatnimi przed
śmiercią wzniołów
przyznał się, że
mógł nie być
na Giewoncie.

A więc my
jestemy tym
naszym lepsim
od niego!

A już w tych
naturkach!

14 czerwiec 1998r. A cały czas siępi.

14 czerwiec 1948r. Schronisko na Hali Kondratowej

Ze szczytu w miarę szybko zejście na Przełęcz Komoracką a potem na Halę Kondratową i na positkowaną przełęcz do schroniska. Położone jest ono na wys. 1335 m n.p.m.
 Był tutaj już w 1910r. schron marciarski - własność rodziny Jerzego Mzańszkiego.
M. Mański a obletadnie

- w 1911r. zniszczony przez lawinę
- w 1913r. odbudowany
- obecnie schronisko skorzysta PTT rozbudowując go w latach 1947-48.
- w 1950r. odbudowano dotatkowe skorzysta.

Grafika J. Pytlika. Gieront z Krzyżem. 1901r.
(ze zbiorów Wronikarza)

My po krótkim odpoczynku wyruślamy dalej w kierunku Kuzniec

Go obok na krótką modlitwę z szym ujemy się u śs. Albertynek w kaplicy św. Krzyża na Kalato w kach.

Potem już zejście do Kauca. Cudowny smak piwa po 5-god. zinnym marcu i powrót do Nowego Sącza.

Kalatówli - Kaplica św. Wzysza ↑
 M. SS. Albert ynek. →

14 czerwiec 1998r.

14 czerwiec 1998r. W lewą stronę
 schroniska na Hali Konopkowej.

Schronisko na
 Kalatówkach
 w porze zimy.

Pustelnia św. Brata Alberta
wg grafiki L. Rybika.

14 czerwiec 1998r. Pustelnia św. Brata Alberta
na Kalatowskach.
wybudowana w 1901r.

14 czerwiec 1998r. Tablica na pustelni św. Brata Alberta.

**ZGROMADZENIE
BRACI ALBERTYNÓW
POSŁUGUJĄCYCH
UBOGIM**

Zgromadzenie istnieje od 1888 roku. Założone zostało przez św. Brata Alberta (Adama Chmielowskiego), który porzucił karierę artysty malarza, by oddać się służbie Chrystusowi w człowieku najuboższym.

Cel swój Bracia realizują przez wytrwałą modlitwę, ubogie życie w braterskiej wspólnotcie oraz rzetelną pracę w służbie potrzebującym.

Zgromadzenie jest instytutem braterskim.

Do pełni albertyńskiego charyzmatu należą domy pustelnicze, o których św. Brat Albert mówił: "Jeżeli domów pustelniczych zabraknie, to nie można będzie nawet przytułisk dla ubogich urządzać, bo zabraknie wytrwałości, poświęcenia i sił do ich obsługi".

Relacja: Maciej Loremba

Idziecia: J

Przewodnicy: Maciej Loremba
Wysztat Luczkowski

Łoczeniec 1998r. ~~494~~

Kasprawy Wierch

St. ucześników: 18osób

20 czerwiec 1998r.

Wt "Murawańcu".

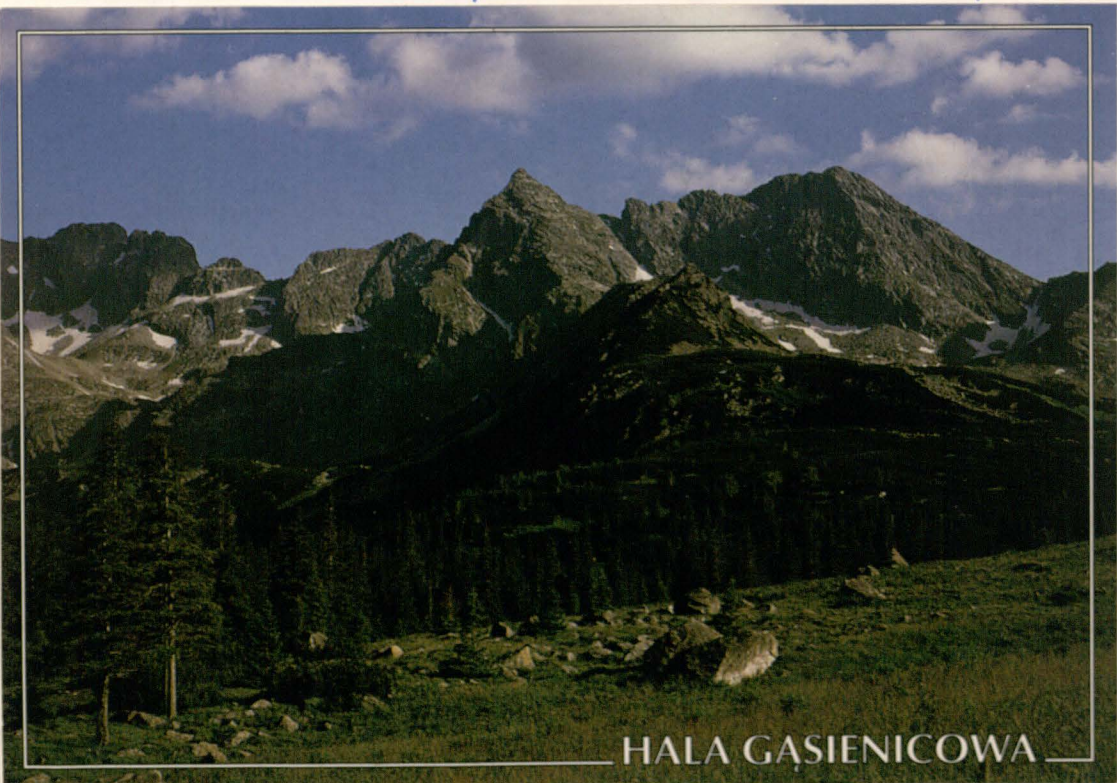
Ta pogoda sprawiła, że tym razem było tylko 18osób.

Autokarem dojeżdżamy do Zakopanego.

Przez Kuźnice, Skupniów Młotaz, Halę Gasienicową dojeżdżamy początkowo do Selnowiska na mej "Murawańcu".

Tutaj przerwa na posiłek.

W olczyńce TOPK-u wyszukujemy informację, że na nasie, którą mieliśmy w planie czubi wejście na Świnicę, i Kościelc zalega śnieg, jest niebezpiecznie. Po przewnie, w się piącym deszczu i w mgle idziemy w kierunku Przełęcz Siliwne.

HALA GASIENICOWA

Widok z hali na Kozi Wierch w głębi z lewej

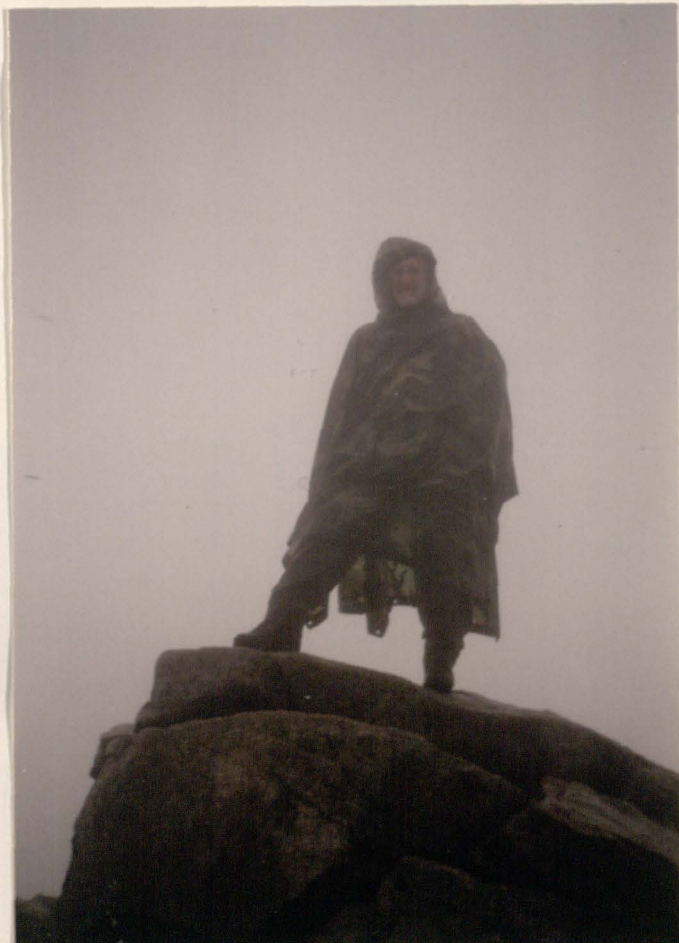
No i przy jaśniejszej pogodzie!

20 czerwiec
1998r. Idziemy w kierunku
Grzebycy Siliowe.

W drodze na Kasprawy Wierch zdobywamy dzisiaj tylko
jedyny "dwutysięcznik" - Beskid-2012 mnpu.

Na Kasprawy Wierchu
chwila odpoczynku a w tym
czasie poprawia się pogoda
co jest dla nas dwie
radością i od naszu ten fakt
poprawia nam humor.

Przez Myslenickie Turnie
schodzimy do Kurinic.

Trache szmaru nieci wypijamy
przane piwo a następnie
autokatem podjeżdżamy
pod dom wczasowy
"Barbara"

Po prosku masza 18 -
osobowa grupka włącza
się do "XV Spotkań & TT"

20 czerwiec 2012 mnpu - Beskid
1998r. Andrzej próbuje dojrzeć
coś w tej male. Jasnowidz? Może.
wyglądem naszej przypomina mnieha.

20 czerwiec 1998r. Przed D.W. "Barbara".

Spotkanie zostało zorganizowane przez oddział PTT w Sosnowcu.

Odpowiedzialnym był Zbyszek Jaskiernia z Sosnowca.

Witamy się z nim, z naszymi starymi znajomymi czyli

- prezesem PTT - Krzyszkiem Kabatem
- Antosiem Dawidowiczem i Sudwikiem Rogowskiem z Makowa
- Staszkiem Trębaczem z Chrzanowa.

Stuchamy mowy Krzyśka i czekamy na nieoficjalne przyjęcie czyli ognisko, prezencje lietbasy, degustację piwa.

20 czerwiec 1998r. Prezentowanie Jwa a my
czekamy. Przygotowane dwa
na ognisko również.

20 czerwiec
1998r.

Ogrzisko już rozpalone

20 czerwiec 1998r. Jest gitara i śpiew.

20 czerwiec 1998r. Smażą się już kiełbaski.

No ale co miłe
 że musi się
 kończyć. Wracamy
 do Nowego Sącza.
 Żegnamy się,
 dziękujemy za
 wszystko
 i zabieramy do
 naszego autokaru
 prezesa Krzyśka
 z jego ekipą.
 "Podrzucaamy" ich
 do Nowego Targu.
 A jutro na
PILSKO!

DYPLOM

Dla AGNIESZKI I EWELINY

za zdobycie szczytu **PILSKA** 1557m n.p.m.

21.06.1998

data

POLSKIE
TOWARZYSTWO PATRZANSKIE
ODDZIAŁ „JESKIO”
Im. prof. Feliksa Japfa
pieczęć NOWY Żmierzynski

Kopia dyplomu ma służyć miu miejscu
w kronice jako zdobyta i Ewelina i Agneszka,
coż paru dni - 10 lat za zdobyte
szczytu Pilska w dniu 21 czerwca 1998r.

Gratuluję serdecznie!

Relacja: Krzysztof Łuczowski
 Zdjęcia: Maciej Łaremba
 Przewodnik: Krzysztof Łuczowski

21 czerwiec 1998r.

PILSKO - 1534 m n.p.m.
 po polskiej stronie
 1557 m n.p.m.
 po słowackiej stronie

Ip. uczestników: 44 osoby

BESKIDZKIE POZDROWIENIA

Autokarem
 przez
Limanowa,
Suwa
Beski dęka,
Koszarawę
 i Jelesię
 objeżdżamy
 do
Sopotni
Wielkiej.
 Po drodze
 zatrzymujemy
 się przy
 aptece
 w Nakowie
Podhalańskim
 gdzie

Schronisko PTTK na Hali Miziowej

podczas dojazdu
Władek Macheta
 miewając kofe
 z termosem/kawę
 poparzył (przez
 ubranie)
parażne nogę.
 Musiała być
 od razu
 odpowiednio
 opakowana.
 Między Sachowicami
 a Koszarawą
 zabieramy 2-óch
 turystów z Krakowa,
 których wybrali
 się w górę i chcą
 też z nami iść
 na Pilsko.

21 czerwiec 1998r. Wysiadamy obok baru w Sopotni Wielkiej.

Mimo iż w składzie
gupy są 8, 9, 10-
letnie malolaty
sprawie przez
Przełęcz Przystopy,
Polanę Malorka
i Hale Gorowa
dochodziłmy do
schroniska na
Hali Miziowej.
W nim 45 minut
prześmy na
posilek.

21 czerwiec 1998r. Schronisko na Hali Miziowej.

Głodę mamy
w miarę dobrą,
przede wszystkim
nie pada.
Kruszymy na
szczyt Pilska,
tego granicznego
po stronie
polskiej o wys.
1534 m n.p.m.

10 min. drogi stąd
jest ten najwyższy
-1557 m n.p.m.
ale po stronie
stwardzielij.

21 czerwiec 1998r. Przed wypuszczeniem na Pilsko.

Rozważamy
czy malolaty
się nam
bez zatrzymania
osiągając ten
wyższy
szczyt
Pilska?

21 czerwiec 1998r. Na granicznym szczycie Pilska.

21 czerwiec Polski graniczny szczyt Pilska.
1998r.

Decydujemy się zaryzykować i w ośrodku kosówli zmierzamy do drugiego szczytu Pilska. →

21 czerwiec 1998r.

Tuż przed myślim szczytem Pilska zawracamy dużek popawierników, szybko zawracamy na stronę polską. Dobrze, że tak się to skończyło!

21 czerwiec 1998r. A tak uciekamy na polską stronę!

Po powrocie na
 polski szczyt
 Piłska grzebielem
 i granica, bez
 szlaku idziemy
 na Kopiec, na
Hale Taneczni
 a już szlakiem
 przez Hale
Cudzikana do
Słomajiska na
Hali Rysianka

21 czerwiec 1997r. Widok na Słomajisko na Hali Miziovej.

Przy Słomajisku
 trochę odpoczynku →

21 czerwiec 1998r. kark! Lawse w drugiej ręce było
piwo. Do tej wieżasy
 byłoby dzisiaj
wskazane.

21 czerwiec 1998r. Piłsko zostawiamy za sobą

21 Czerwiec 1998r. odpoczywamy przed Słonowskim.....

Pare osób
wybiera się
odwiedzić
sąsiadnie
Słonowisko
na Hali Sypowskiej.
Po odpoczynku
przez Hale
Paulusia,
Syśniowską,
idziemy na
Szczyt
Romanki.

21 Czerwiec 1998r. .... gdzie wewnątrz turystę
wita Hala Mąpis.

Przed nami
widoczny
szczyt
Romanki.
← Jest 5-yu
szczytem
Beskidu
Sywieckiego
i ma 1566
mnpm.

Do osiągnięcia
Romanki schodzimy
 na jej niższą
 część zwany
Majsterkowa gdzie
 jest piękniejszy
 widokowo a do
 oglądania
 widoków pogoda
 nam dzisiaj
 sprzyja.

21 czerwiec a gdy się odwrócimy ciągle widać Pilsko.
 1998r.

z Romanki
 zaczynamy schodzić
 do Sopotu.
 Bez szlaku, bez
 ścieżki, białą, i
 rozróżniamy ciężkim
 sprzętem lasną
 drogą.
 Wreszcie docieramy
 do celu.
 Autobusu ani śladu.
 Miał czekać na
 ostatnim przystanku
 kursowego autobusu
 a ten ostatni
 przystanek od
 ostatniego razu

21 czerwiec 1998r. Serce boli gdy musimy
 mijać takie lasy.

jak tutaj był
 krzyśiek przesunięto
 daleko do przodu.
 Niezłoty kierownik
 przedsiębiorcy
 "Maliucha" namiętł
 kontakt i za
 chwilę wiadamy
 do naszego
 pojazdu.

21 czerwiec 1998r. Ostatni odpoczynek przed wejściem do Sopotu.

21 czerwiec 1998r. Wodospad w Sopotni Wielkiej.

Podjeżdżamy pod 12-metrowy wodospad - najwęższy w Beskielie Lymieckim.
 Skaly obok wodospadu są mokre i śliskie.
 Ohnła mielwaga i przymusowa kąpiel Wojtka Beresowskiego.
 Dobrze, że umiał przynosić bo jak sam twierdzi jest głęboko - ok. 4m.
 Wojtek ma szczęście miał się w co przebrać ale oprócz butów.

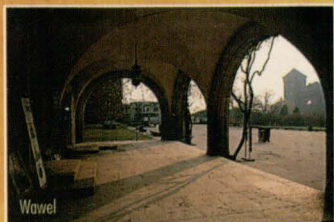

21 czerwiec 1998r. Je zdjecia wynika, że Jurek sprawozda
kto wchodzi do baru a Czesia
rozsiadłszy się wygodnie pobiera
opłaty za bilet wstępu. Głównie to
refleks i dobra organizacja!

Compa oczywiście ^{tutaj} Wypija tradycyjne, pojeżdżalne piwo
 aby przez Jelesnie, Sulka Beskielką (tam zegnamy
turyistów z Krakowa), Jodłanów, Simanowa, postać do
Nowego Sącza - ok. godz. 21:15

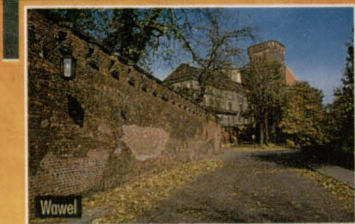
Pomnik Grunwaldzki

Wawel

Wawel

Wawel

Collegium Maius

Kraków

Rynek Główny

Podziękowania 2-omu turystów z Krakowa. Sam przeczytaj!

Święto w PTT

Rocznicowo na Koniecznej

W minioną niedzielę, co stało się już dorocznym zwyczajem, nowosądecki Oddział „Beskid” Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego zorganizował wycieczkę „szlakiem pradziadków”. Wiodła ona z Piwnicznej przez Niemcową, Wielki Rogacz, Radziejową i Halę Konieczną do Rytra. Tą właśnie trasą w 1906 roku przeszła pierwsza wycieczka zorganizowana przez nowosądecki Oddział PTT.

Dopisała pogoda, dopisały humory. Szczególnie osobom, które z okazji 125 rocznicy powstania tej organizacji, tak zasłużonej dla polskiej turystyki, otrzymały medale 700-lecia miasta Nowego Sącza. Była to Anna Tottoń oraz jej koleżdy: Władysław Kowalczyk, Witold Mikuśiński, Wiesław Piprek, Tadeusz Pogwizd i Wojciech Świąt.

Wszystkie oddziały PTT w kraju organizują z okazji 125-lecia wiele imprez i turystycznych atrakcji. Nowosądecki „Beskid” w dwóch tegorocznych numerach swego kwartalnika zaprezentował już materiały o historii tej organizacji. Trwa też kurs przewodników, a dla mieszkańców miasta zorganizowano już 43 wycieczki w góry.

Dodajmy, że 21 listopada br. w Zakopanem odbędzie się uroczysty Zjazd Delegatów. Wydany też zostanie specjalny tom rocznika „Pamiętnik PTT” oraz okolicznościowa karta pocztowa, a poczta przygotowuje specjalny datownik upamiętniający ten jubileuszowy rok. (JAZ)

30 czerwiec 1998r. „Dziennik Polski”

Z „Beskidem w góry

Rocznicowa wycieczka

Niedzielną wyprawą PTT „Beskid” Nowy Sącz z Piwnicznej przez Niemcową, Wielki Rogacz, Radziejową i Halę Konieczną do Rytra to powtórzenie historycznej już trasy pierwszej wycieczki nowosądeckiego „Beskidu” z 1906 r.

Maciej Zaremba, prezes oddziału, zarządził w niedzielę rano zbiórkę na dworcu PKS, wyjazd o godz. 7.32. Tradycyjnie na trasie przewidziano ognisko z pieczeniem kielbasy i smażeniem jajecznicy.

Od początku roku to już 42 impreza górską „Beskidu”, ale też ta aktywność jest jak najbardziej uzasadniona. W tym roku mija jednak 125 lat od powstania Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego, zlikwidowanego w czasach stalinowskich, reaktywowanego po przełomie 1989 r. Z tej okazji tu-

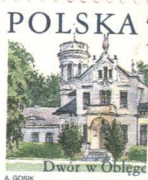
rystyczna brać szykuje szereg imprez, spotkań i wystaw.

Przed uroczystym Zjazdem Delegatów PTT, który odbędzie się 21 listopada w Zakopanem, wydany zostanie specjalny tom rocznika „Pamiętnik PTT” oraz okolicznościowa karta pocztowa i stempel dla filatelistów.

Nowosądecki oddział PTT im. prof. Feliksa Rapfa uczcił już rocznicę dwoma numerami kwartalnika „Beskid” oraz nie zakończonym jeszcze kursem przewodników beskidzkich. (HSZ)

24 czerwiec 1998r.

„Gazeta Krakowska”

© PASTEL tel./fax (012) 422321 design: Piotr Kapala ALL RIGHTS RESERVED

Kraków, 22 czerwiec 1998r.

Wszere raz bardzo dziękujemy za umożliwienie
wzięcia udziału w wyjeździe w Beskid Żywiecki
(na Bisko) w dniu 21.06.98r.

Wszystkim uczestnikom dla Pana oraz dla
rodziny PTT w Nowym Sączu

Wszystko z Krakowa:
Rokoszyński Janusz
Moculski Stanisław

SzP.

Zaremba Maciej

ul. Narutowicza 3

Biurowo Turystyczne Piwnicy

33 300 Nowy Sącz

Podziękowania 2-omu turystów z Krakowa. Sam przeczytaj!

Święto w PTT

Rocznicowo na Koniecznej

W minioną niedzielę, co stało się już dorocznym zwyczajem, nowosądecki Oddział „Beskid” Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego zorganizował wycieczkę „szlakiem pradziadków”. Wiodła ona z Piwnicznej przez Niemcowa, Wielki Rogacz, Radziejową i Halę Konieczną do Rytra. Tą właśnie trasą w 1906 roku przeszła pierwsza wycieczka zorganizowana przez nowosądecki Oddział PTT.

Dopisała pogoda, dopisały humory. Szczególnie osobom, które z okazji 125 rocznicy powstania tej organizacji, tak zasłużonej dla polskiej turystyki, otrzymały medale 700-lecia miasta Nowego Sącza. Była to Anna Totoń oraz jej koledzy: Władysław Kowalczyk, Witold Mikuśński, Wiesław Piprek, Tadeusz Pogwizd i Wojciech Świąt.

Wszystkie oddziały PTT w kraju organizują z okazji 125-lecia wiele imprez i turystycznych atrakcji. Nowosądecki „Beskid” w dwóch tegorocznych numerach swego kwartalnika zaprezentował już materiały o historii tej organizacji. Trwa też kurs przewodników, a dla mieszkańców miasta zorganizowano już 43 wycieczki w góry.

Dodajmy, że 21 listopada br. w Zakopanem odbędzie się uroczysty Zjazd Delegatów. Wydany też zostanie specjalny tom rocznika „Pamiętnik PTT” oraz okolicznościowa karta pocztowa, a poczta przygotowuje specjalny datownik upamiętniający ten jubileuszowy rok. (JAZ)

Z „Beskidem w góry

Rocznicowa wycieczka

Niedzielną wyprawą PTT „Beskid” Nowy Sącz z Piwnicznej przez Niemcowa, Wielki Rogacz, Radziejową i Halę Konieczną do Rytra to powtórzenie historycznej już trasy pierwszej wycieczki nowosądeckiego „Beskidu” z 1906 r.

Maciej Zaremba, prezes oddziału, zarządził w niedzielę rano zbiórkę na dworcu PKS, wyjazd o godz. 7.32. Tradycyjnie na trasie przewidziano ognisko z pieczeniem kielbasy i smażeniem jajecznicy.

Od początku roku to już 42 impreza górską „Beskidu”, ale też ta aktywność jest jak najbardziej uzasadniona. W tym roku mija wszak 125 lat od powstania Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego, zlikwidowanego w czasach stalinowskich, reaktywowanego po przełomie 1989 r. Z tej okazji tu-

rystyczna brać szykuje szereg imprez, spotkań i wyjazdów.

Przed uroczystym Zjazdem Delegatów PTT, który odbędzie się 21 listopada w Zakopanem, wydany zostanie specjalny tom rocznika „Pamiętnik PTT” oraz okolicznościowa karta pocztowa i stempel dla filatelistów.

Nowosądecki oddział PTT im. prof. Feliksa Rapfa uczcił już rocznicę dwoma numerami kwartalnika „Beskid” oraz nie zakończonym jeszcze kursem przewodników beskidzkich. (HSZ)

24 czerwiec 1998r. „Gazeta
Krakowska”

30 czerwiec 1998r. „Dziennik Polski”

Relacja: Maciej Loremba
 Zdjęcia: Maciej Loremba
 i inni.
 Prowadzenie: Tadeusz Pogorzał

28 czerwiec 1998r.
Radzziejowa - 1262 mupw
St. mieszeków: 91 osób

Do Piwicznej
 dojeżdżamy pociągiem.
 Masa ludzi budziła,
 chyba zainteresowana
 obsługi pociągu.
 Na rynku w Piwicznej
 pod kasztanem
 przechodzimy się.
 Maciek twierdzi, że
 ok. 60 osób musiało
 z rynku
 w kierunku
Siemkowej.
 historycznie.
 Tak jak to było
 po raz pierwszy
 w 1906 r.

28 czerwiec 1998r. Na rynku w Piwicznej.

PTT - oddział
 Nowosądecki
 czyli 40
 już 9-4 raz
 a ja jak co roku
 tą "wycieczkę"
 opisuję w kronice
 na podstawie
 relacji albo gdy
 uczestniczyłam.
 w 1990r. było
 mas tylko 8-10
 na tej trasie.

28 czerwiec 1998r. Odpooczynek przy kapliczce
podziżej Siemkowej. też tradycja.

Upał okrutny ale zdrowy. Druga przeszkoda, że tak się
 mierzemy to łany dojrzających, proszących się o zrenanie
 borówek na Siemkowej i nie tylko. Wzdłuż całej trasy.
Przy kapliczce obciąża, do nas mała grupka, jest nas
 więcej. Chcemy dalej.

28 czerwiec ↑ Następny odpoczynek
1998r. pod Wielkim Ciochem

Dzień w yuli natomiast
zaplatyli się w rogale.

28 czerwiec Mamy do podziwiania
1998r. pożlegę panoramę.

28 czerwiec Czy Mietek myśli
1998r. o tym.....

28 czerwiec... O czym sni Wiesiek?
1998r.

Wlg relacji Macka upał
dawał się maisi lepiej szybciej
we Śnaki. Jak tylko można
było trochę odpocząć to
każdy skwapliwie z tego
korzystał:
Następny odpoczynek był
na wys. 1262 mnpm,
na Kadziejowej.
Agdy ścieżka Teodora
(już tylko przez nasze
grupy używana bo śna
je Tadek Pogwizd) grupa
zeszła na halę konieczną
zaczęto od części
oficjalnej.

28 czerwiec no czyż nie jest to
1998r. "Stary Koń"? Tak podpisał zdjęcie reporter dolnośląski.

28 czerwiec Na szczytce
1998r. Radziejowej.

Do historycznego na tej
trasie zejścia to
nawet i psy pozują.
Gdy okazijkich właściciele.
Nam pytają: „Czy dano
psom kórowek a potem
stawę z piciem?”
„A kto ich most
pod górę w tyłu
upale?”

Agneszko!
Wody to już
tu niema
od paru lat.
Chyba, że
wyczerpujesz!

28 czerwiec 1998r. Już widać prąkową stację Konieczną.

28 czerwiec 98r... Tadkowi

28 czerwiec 1998r. W imieniu Prezydenta Miasta Nowego Sącza prezes węgla medal 700-lecia: Władysławowi...

28 czerwiec 98r! ... Wieszowi

28 czerwiec 1998r. ... Wojtkowi
Dziękuję Witka Mikusińskiego.

To było już na Hali Kowcznej a otrzymali dziecięce za wkład w rozwój turystyki. Należało się! Ależ do tej uroczystości wybrał sobie prezes ładną asystentkę! No! No!

a obok tych uroczystości
 odbywa się rodzona
 dobra niek, Matyosi
pracy w pacie brota.
 Tak podpisano złojecie.
 < Pa matomiast widze, Ze
Nurek i Seszek
coś tam wieszają aby
spodobać się prezesowi,
w tle stoi bez obsługi,
 a dziecko siedzące
przy Seszeku łazi
dmie ducha z grodu.
Zaintuje oczekiwacie bo
podobno był rozpytko
w porządku dopoli po
3-cj patelni nie
rozpętała się burza.

28 września
 1998r.

Hala Koniczna. 6 patelni obrotowych
 trzeba było wsmażyć
 w tym jedną z jajecznica
wegetariańską. Jajek do tych jajecznic

28 września
 1998r.

Hala Koniczna.
z oczekiwaniem na jajecznice.
na przewidywanym placiku
"Misiu" z cofarką.

mieli już nie niczyi - była rodzona
ilość ale i czekający na nią,
Maciek maliczki głosob. Czy ma
przyszy jak nie ba osob przewidy
100-ke? Do pomocy wstąpił się
Witka Pań, praca w hata.
Reseta czekała przez nie, bo
nie miała innego miejsca.
Czekała rownież najmłodszą "
Stowianka a cofarką Miska -
Roberta Mikusin. Żo je jak
 < ten czas leci! Niedawno pił im
"pepłedwkę".

Po burzy trzeba było na nowo
rozpalić ognisko, deszcz powraci
jeszcze dwa nazy ale przed
powrotem z Hali ewoluować się
rozpogodził to i wszyscy szli
szczęśliwie do Kytra. Też
trasa historycy.

Maciek w swe relacji smutno
donosi, ze w oczekiwaniu na
jajecznice, Krysia Wolak
czekała wspominalny placiku
ale prezesowi nie obszono się
nawet dmuszynke.
Czy ma Kryn zapowiedzieć:
"Jani z tego widzek?"
Po prostu czekamy. Wszystkie w niez.

Powrót do Nowego Sącza był roz ny środkami lokacji.
Niektórzy dotarli dopiero po piwie wypitym w "fantazie".
Czy w 1906r. też konczono ta trasę piwem?

Ja natomiast relacja z tej wycieczki kończę I tam kończą
za I półrocze 1998r.

Nawet nie mogę sobie przypomnieć bo podobno też za działalność
na rzecz turystyki mają mi wręczyć przy innej okazji
medal 700-lecia. Prawie już wogóle i nie myślę powodów nie
chodzić na szlaki turystyczne. Nie mówię, że już nie pójdę, ale gdy
oglądam zdjęcia, gdy czytam relacje to zapewniam Was, że prawie
wśród kiedyś chodzących i to re wspomnianym towarzystwie
środowiskiem przenośników i że zawsze chociaż myślenie jestem
przy Was. Wzrostem odzieciu.

Z jeszcze parę zdjęć autorstwa Andrzeja Bereżowskiego,

które
dotarły
do
mnie
niedawno
a są
z tego
półrocz.

15 marzec 1998r. Demianowska Jaskinia ↑↓

15 marzec
1998r.

A zdjęcia są.....

15 marzec
1998r.

..... przepiękne.

31 maja
1998r.

Wielka Fatra - na szczycie Tlustej.
Szczyt to i może tusty ale pupeczki ewseem, onseem.
Tylko czego oni szukają? A to to tak pilnie
mają komu je?

24 maja
1998r.

Swarosz.

Fot. Maciej
Laremba

Kociku kochany!

Żeby coś dobrego zjeść to trzeba
to podziwiać w plecaku a nie
leniuchować! Więc się nie przysiataj!

